

Peter Sterling

Lad os give alverdens aviser en ny overskrift:
Fattigdom – ikke i vores land, ikke i Danmark

Den Progressive Sociale Bevægelse

Håndbog i social selvforsvar

2019

CC 2019 Peter Sterling
INDP 978-000-000-000-2

Publiceret af Peter Sterling Publisering
Printet i Peters Printhouse

Du må sprede bogen eller indholdet deri via internettet, hvis hensigten er at fjerne fattigdommen.
Du må fremstille eksemplarer og gøre værket tilgængeligt for almenheden.

Du må ikke bruge dette værk til kommercielle formål. Du må ikke ændre, bearbejde eller bygge videre på dette værk, hvis hensigten er at forøge uligheden.

Indholdsfortegnelse

De nye sociale bevægelser.....	5
Det demokratiske råderum.....	16
Den nødvendige sociale politik.....	29
Børnefattigdommen.....	39
Danmarks skjulte fattigdom.....	45
Den sociale kamp i kommunerne.....	54
På arbejde med sygeseng.....	62
Boligspekulation og sparepolitik.....	75
Den mørke side af demokratiet.....	82
Den største høst i Danmarkshistorien.....	94
Opbygningen af nye ministerier.....	98
Nedskæringer i institutionerne.....	108
Fattigdomsskabens ideologi.....	119
Storsvindlerne i toppen af fødekæden.....	127
Politisk manipulation i medierne.....	134
Europarådets fattigdomspagt.....	146
Klimaforandringerne.....	150
Den globale kamp om ressourcerne.....	161

Forord

Vi er nu i det rigtige historiske øjeblik, hvor progressive sociale bevægelser, grupper og foreninger giver mulighed for politiske forandringer skabt fra bunden af samfundet. Vi skal øge det demokratiske råderum ved at styrke de lokale kræfter, som til dagligt arbejder med sociale fremskridt. Vi vil skabe et stabilt Danmark, gennem et mere lige samfund.

Vil du bidrage til en levende bevægelse i en mere eller mindre organiseret koalition, især med henblik på samarbejde og gensidig fordel, og har du en grundlæggende følelse af social retfærdighed og solidaritet, kan du blive medlem af de sociale bevægelser for at forbedre alles vilkår. Vær med til at opbygge infrastruktur, skabe koalitioner mellem grupperne, samt til udvikling af lokalt lederskab.

Sociale bevægelser er organisatoriske strukturer, hvor samspillet mellem individet og grupperne skaber strategier, der kan give undertrykte grupper mulighed for at adressere effektive udfordringer og modstå de mere magtfulde og forfordelte eliter. Sociale bevægelser, hvor folk bruger tid på at tale med hinanden, er således et vigtigt redskab for almindelige borgeres deltagelse i den offentlige politik.

Spred budskabet på de sociale medier, vi skal have alle med. Det direkte demokrati betyder at du gør en forskel. Du spreder budskabet, og du deltager aktivt. Vær med til at fortælle hvad der foregår. Tal med alle du kender og send E-mail til så mange som muligt.

Uligheden er eksploderet, og demokratiet er skævvredet. Den maniske ulighedsskabelse skal stoppe, og magten skal fordeles på alle samfundsgrupper, for at vi igen kan kalde landet et ægte demokrati.

Det er tid til at skrive et nyt kapitel i Danmarkshistorien. Velfærd, lighed og respekten for det enkelte medmenneske skal tilbage i højsædet, empati og varme skal ind i alle vores hjerter og sind. Samfundets sammenhængskraft forudsætter en politik for hele befolkningen.

Formålet med denne bogen er at samle alle socialt bevidste til en samlet bevægelse, som kan ændre den nuværende kurs på det sociale område. Der er en gratis PDF-version af bogen ude på internettet, som bør deles til alle som har hjertet det rigtige sted. Det handler om social selvforsvar, sociale bevægelser og det lange seje træk. "Den progressive sociale bevægelse" fortæller bl.a. historien om:

De nye sociale bevægelser, Den nødvendige sociale politik, Den sociale kamp i kommunerne, På arbejde med sygeseng, Politisk manipulation i medierne og Børnefattigdommen.

Peter Sterling

De nye sociale bevægelser

Kapitel 1

De nye sociale bevægelser.....	5
En koalition der er stærk nok til at fjerne fattigdommen.....	6
Den alarmerende børnefattigdom.....	6
Thomas Piketty, Bernie Sanders, Jeremy Corbyn.....	8
Thomas Piketty taler om retfærdig og bæredygtig udvikling.....	8
Bernie Sanders fra USA.....	8
Jeremy Corbyn fra England.....	9
Sydeuropas sociale bevægelser.....	10
Femstjernebevægelsen i Italien.....	10
Podemos et spanske parti.....	10
Det græske Syriza.....	11
De Gule Veste i Frankrig.....	11
De nye sociale bevægelser.....	12
De Sociale Modstandsbevægelser.....	13
Det er fandeme ikke menneskeligt.....	14
Demonstrationer på Lærkevej.....	14
Vær med til at organisere oprøret fra bunden.....	15

En koalition der er stærk nok til at fjerne fattigdommen

Vi skal skabe en mere horisontal organisation, via et stort online netværk, gennem åben deltagelse, gennemsigtighed og selvstyre. Denne form for samarbejde kan ændre måden landet udvikler sig på, og helbrede vores sociale og politiske liv.

Den Skandinaviske Model er et ideal for mange ude i verden, og vi har muligheden for at kæmpe for den, hvis vi aktivt deltager i de sociale processer. Det kommende valg er de lokale kræfters chance for at vende skuden.

Vi skal i gang med et totalt genopbygningsarbejde efter to årtiers bevidst social nedbrydning. Det handler om at de fattige familier får en rimelig indkomst, og derved et værdigt liv. Alle andre i Danmark har som minimum en rimelig del af den samlede samfundskage. Vi skal også diskutere hvad der er rimelige levevilkår, idet uligheden er eksploderet, og demokratiet er skævvredet i de riges favør. Hvis vi vil kalde Danmark for et demokratisk land, er vi nødt til at fordele magten ud på alle samfundsgrupper, kun derved fjerner vi uligheden, læs kapitel 2: Det Demokratiske Råderum.

Hos de sociale bevægelser i Europa og herhjemme er der skabt et rigt miljø med megen nytænkning, og der er brug for alle som har hjertet med, til at mobilisere en folkelig protest mod den nuværende udvikling. Der er en ny innovativ tilgang til sociale bevægelser - herude sker der en konstant samtale om problemer, ideer og kampagner.

Vi skal forene de rigtige sociale bevægelser og politiske partier i en koalition, der er stærk nok til at fjerne fattigdommen. Den stigende ulighed som politikerne har skabt kræver en omfordeling; Skatten skal stige for de riges vedkommende, og pengene skal kanaliseres ned i bunden af samfundet.

Der er brug for en total restaurering af socialvæsenet, samt en beskrivelse af en dynamisk socialpolitik i et ernæringsrigt miljø, hvor de socialt udsatte kan ånde og få det bedre, uanset om de kan arbejde eller ej.

Lad os give alverdens aviser en ny overskrift: Fattigdom - ikke i vores samfund, ikke i Danmark.

Den alarmerende børnefattigdom

Danmarks største forlegenhed er den alarmerende procentdel af børn, der lever i fattigdom. På den korte bane skal vi ikke finde os i, at børnefattigdommen er blevet så udbredt. Børn skal ikke

udholde smerten af fattigdom, og forældre skal ikke se deres børn lide eller lide selv. Der skal ske en social revolution, intet mindre kan gøre det. Børnene skal ikke vente.

Der skal ske drastiske ændringer i sammensætningen i Folketinget, hvis vi skal nå mål om væsentligt at reducere børnefattigdom. Det er Folketinget som skaber fattigdom, derfor må borgerne gøre oprør.

Den politiske vilje til at fjerne fattigdommen i Danmark skal styrkes, ved det som kaldes det direkte demokrati. Samfundet skal forpligte sig til at reducere først og fremmest børnefattigdommen, det drejer sig om almindelig anstændighed, kulturelle værdier og politisk vilje.

Den massive velstand for middelklassen og overdrevne luksus til overklassen, samt skattelettelser til velhavende virksomheder, bør drosles ned i forhold til den kostbare og umoralske børnefattigdom.

De sociale nedskæringer, eller som politikerne plejer at kalde dem reformerne, har sendt landet ud i ydmygende fattigdom, noget som ikke er set før i nyere tid. Pengene er ikke tilkommet de 15 % af de fattigste i Danmark, dem som ikke kan arbejde, tværtimod er de blevet fattigere pga. de nedskæringer som højrefløjen har været med til at stemme igennem i folketinget. En delt underklasse gaver kun dem som har rigeligt i forvejen. Den del af højrefløjen som har et socialt ønske, bør opgive samarbejdet med de formuende, og i stedet deltage i det nødvendige sociale oprør.

Fremover skal alle have ret til en anstændig indkomst, uanset om de kan arbejde, er syge eller handikappede, på pension eller under uddannelse. Vi vil fokusere på den simple ide, at fattigdom er unødvendig, i et land med så store formuer. Det skal handle om de fattige, de socialt udsatte og de handikappede. Det skal handle om indtægter og om politik. Ikke flere omskrivninger, ikke mere spin.

Diskussionen om hvorfor vi har fattigdom skal ikke dreje sig om finanskrisen, globaliseringen, indvandringen eller klimakrisen. Den skal handle om indkomster; dem udenfor arbejdsmarkedet er afhængige af staten, mennesker udenfor arbejdsmarkedet er afhængige af alle andre. Det er lykkedes over en bred kam at sætte flere befolkningsgrupper ned på en indkomst af 6000 kr. mdr. det er sygt.

Med det formål at fjerne fokus fra fattigdommen, vil de indflydelsesrige bruge millioner på dygtige skribenter, som placerer artikler i de største aviser, og internettet bliver oversvømmet med blogindlæg. Eksperterne vil skrive hvad som helst for at få fokus væk fra essensen; de siger at der er et eller andet strukturelt gældende og hatten op af kaninen. Økonomerne vil koncentrere sig om nødvendighedens politik (mindre brug af offentlige investeringer i bl.a. sociale tiltag, også kaldet austerit), udlandet og globaliseringen samt matematiske uligheder, som skal bevise at pengene skal gå til toppen af samfundet.

Fattigdommen i Danmark er skabt af politikerne, ved krav fra arbejdsgiverne om billig arbejds-

kraft, og fra dem med formuer. Finanskrisen er for længst overstået. Næsten alle partier i folketinget har stemt på nedskæringerne, på trods af at der er masser af penge i samfundet, rigtigt gang i hjulene og store formuer. Det er op til os andre at fjerne fattigdommen.

Mennesker uden videregående uddannelse udgør stadig det store flertal, derfor kan vi fjerne de ekstreme nedskæringer på socialområdet, og genindføre borgeres sociale retssikkerhed.

Thomas Piketty, Bernie Sanders, Jeremy Corbyn

Bernie Sanders har i USA forsøgt at trække Det Demokratiske Parti længere mod venstrefløjen, ligeledes har Jeremy Corbyn fra England forsøgt at flytte Labour Party mod venstre, for at forene partiet med vælgere i bunden af samfundet. Alle forsøg på at overbevise Socialdemokratiet herhjemme, om at føre en retfærdig social politik, har været forgæves.

Thomas Piketty taler om retfærdig og bæredygtig udvikling

Thomas Piketty taler om at fremme en model for retfærdig og bæredygtig udvikling. Pikettys fokus er meget på middelklassen: En måde at have bredere adgang til rigdom er at reducere skatten på den store gruppe og øge skatten helt øverst, så koncentrationen af rigdom ikke kommer op på ekstreme niveauer. Hvad han argumenterer for er en progressiv skat, en global skat baseret på beskatning af privat ejendom. Hans forudsætning er ikke at beskatte for at ødelægge de velhavendes rigdom; det er at øge rigdom i bunden og middelklassen.

Der er en fundamentalistisk overbevisning fra kapitalisterne om, at kapitalen redder verden. Det er bare ikke sådan. Markedsmekanismer og kapitalisme i sig selv er ikke tilstrækkelige til at sikre det fælles gode og at begrænse koncentrationen af rigdom på niveauer, der er forenelige med demokratiske idealer. Kapitalismen genererer automatisk vilkårlig og uholdbar ulighed, der radikalt undergraver de værdier, som de demokratiske samfund bygger på.

De vigtigste udfordringer i vores tider er stigningen i ulighed og global opvarmning. Vi skal derfor gennemføre internationale traktater, der gør det muligt for os at reagere på disse udfordringer og at fremme en model for retfærdig og bæredygtig udvikling. Spørgsmålet om liberalisering af handelen bør ikke længere være hovedfokus. Handel må igen blive et middel til tjeneste for højere mål. Det burde aldrig have været andet end det.

Bernie Sanders fra USA

Bernie Sanders fra USA vil at den finansielle sektor investerer i jobskabende produktiv økonomi. Han taler om at "Ophæve alle skattelettelser som er givet til de to øverste procent, beskatte kapitalgevinster og udbytter det samme som arbejde. De rige i USA får størstedelen af deres indkomst fra kapitalgevinster og udbytte, som beskattes meget lavere end arbejde.

Etablere en progressiv ejendomsskat på arvet rigdom på over 3,5 millioner dollars. Afslutte skattelettelser og tilskud til store olie-, gas- og kulvirksomheder.

Stop virksomheder fra at bruge offshore skatteparadis for at undgå skatter. De rige og store virksomheder bør ikke have lov til at undgå at betale skatter ved at oprette skattelokaler i Panama, Caymanøerne, Bermuda, Bahamas eller andre skatteparadislande.

Opret en Robin Hood skat på Wall Street spekulanter. Både den økonomiske krise og finanskrisen er et direkte resultat af grådighed og hensynsløshed på Wall Street, en spekulantskat vil reducere aktiegambling på Wall Street, og tilskynde den finansielle sektor til at investere i jobskabende produktiv økonomi.

Opret en valuta manipulation gebyr på Kina og andre lande. Som næsten alle ved, er Kina ved at manipulere sin valuta, hvilket giver den en urimelig handelsfordel over for USA og ødelægger anstændigt betalende fremstillingsjob i processen".

Jeremy Corbyn fra England

Jeremy Corbyn siger at få velhavende kontrollerer 90 procent af de globale ressourcer. Han siger angående socialpolitik: "Venstrefløjens skal sætte social retfærdighed foran alt hvad den gør, opbygge et nyt socialt og økonomisk system med menneskerettigheder og retfærdighed i centrum, samt udvide et system, der giver retfærdighed og sikkerhed for alle. Politik kan ikke bruges til at disciplinere de svage, mens de stærke gør som de vil, ellers vil politikken blive diskrediteret som et magtværktøj, ikke retfærdighed".

Han taler om den voksende koncentration af rigdom og magt i hænderne på en lille virksomhedselite, i et system som mange kalder neoliberalisme, der har skabt stærkt øget ulighed, marginalisering, usikkerhed og vrede over hele verden. Den globale elitens system og deres ønske om at bestemme alt, har ført til, at nogle politikere har skabt frygt og splittelse.

"Det dominerende globale økonomiske system producerer en verden, hvor få velhavende kontrollerer 90 procent af de globale ressourcer. De mest magtfulde internationale virksomheder må ikke fortsætte med at diktere, hvordan og for hvem vores verden udvikler sig. Der er et alternativ til den skadelige og konkursbestemte ordre. Verdens største virksomheder og banker kan ikke overlades til at skrive reglerne og indrette systemet til sig selv"

Sydeuropas sociale bevægelser

Femstjernebevægelsen i Italien

Femstjernebevægelsen i Italien er vrede over den stigende ulighed. De er træt af eliten og de gamle partier, som har skabt så mange problemer, fattigdom og korrupsion; de vil skære parlamentarikernes lønninger med 80 pct. Bevægelsen har forpligtet sig til at indføre en universel basissindkomst for alle italienere, nedskæringer på kortfristede arbejdskontrakter og investere milliarder af euro på arbejdsmarkedet.

De fem stjerner handler om miljøet, og en sikring af fællesejet som f.eks. vand som skal forblive i offentlige hænder, at fremme bæredygtig udvikling og transport, ret til internetadgang og miljøvidenskab, der skal være internetadgang til alle som en grundlæggende ret. Den afviser tanken om, at den passer til det traditionelle venstreorienterede politiske spektrum, dens politikere har nogle gange talt som EU-modstandere og om anti-immigration.

Italienerne har tabt tålmodigheden med de løgnagtige politikere, og de er vrede over den stigende ulighed, de ønsker at slippe af med de etablerede partier og give plads til unge kræfter, som tør prøve noget nyt. Femstjernebevægelsen står for internet-demokrati, dvs. direkte demokrati, og ikke-vold. I udenrigspolitikken har Femstjernebevægelsen afvist militære indgreb fra vesten i Mellem-østen, Afghanistan, Irak, Libyen, samt ethvert amerikansk indgreb i Syrien.

Podemos et spanske parti

Podemos er et spanske parti som udfordrer nedskæringspolitikken

Podemos er det spanske søsterparti til Grækenlands Syriza, de rider på en bølge for at udfordre den nedskæringspolitik, som Tyskland og Den Europæiske Centralbank pålagde efter finanskrisen 2008. Nedskæringspolitikken har været intet mindre end katastrofe for Spanien, Grækenland, Italien og Portugal.

For Podemos er problemet eliten, et defekt demokrati, en korrupt elite som manipulerer med demokratiet, for at tvinge gennem deres egen politik, som i Spanien er forbundet med ekstrem ulighed og korrupsion. Podemos blev født ud af den berømte Indignados bevægelsen, som inspirerende Occupy bevægelser over hele verden, med en indsats mod privatisering, udsættelser, nedskæringer og Neoliberalisme.

Podemos i Spanien foreslår enkle men dybe forandringer: at genvinde demokratiet, skabe en ny politik i tjeneste for borgerne og menneskerettigheder, samt at kunne vælge den økonomiske model, i hvilken borgerne selv arbejder og lever. Partiet er organiseret i såkaldte cirkler, rundt omkring i

Spanien. Cirklerne kæmper sammen med de sociale lokale bevægelser mod stramninger, udsættelser og privatiseringer.

Aktivisterne beslutter selv deres eget engagement, for at skabe en massebevægelse efter mange års økonomisk krise og lidelse. Spanierne har haft år med neoliberalisme, og siden den økonomiske krise i 2008 har diverse regeringer, enten venstre- eller højreorienterede, fulgt politikker med stramninger og nedskæringer.

Det græske Syriza

Det græske Syriza er imod nedskæringerne af det sociale velfærdssystem

Det græske Syriza er en koalition på venstrefløjen som er imod nedskæringerne af det sociale velfærdssystem. De ved at Austerity - tilbageholdenhed og sociale nedskæringer - er en blindgyde. De viser billedet af et folk der modstår nedskæringerne og kræver retfærdighed og en fremtid. Dette har skabt et helt nyt landskab i Europa.

Den venstreorienterede Syriza er en fælles platform, hvor de deltagende organisationer kan arbejde sammen mod den neoliberale reform af pensions- og socialsikringssystemerne. Ved valget i 2015 stormede det græske venstrefløjsparti ind i parlamentet med hver tredje stemme og satte sig på premierministerposten med en politik om skattestigninger for de rigeste og velfærdsstigninger for de mange.

Syriza ved at det at føre en kamp på regeringsniveau ikke er nok. Det skal føres på terræn af sociale kampe.

Alexis Tsipras: "Hvis nogle mennesker tror, at den sociale kamp udvikler sig lineært, og at den er vundet i ét valg, at den ikke indebærer konstant kamp, enten inden for regeringen eller i opposition, lad dem forklare det og give os eksempler".

"Men vi kan lære af erfaringer fra venstreorienterede regeringer i tidligere perioder, og vi ved, at vindende valg ikke betyder, at du får adgang til magthåndtagene fra dag til dag. Vi konfronterer den helt nye oplevelse af en progressiv venstre regering inden for et neoliberalt Europa. Vi kan kun være stolte af at have ført denne kamp. Følelser af glæde, stolthed, dynamik, beslutsomhed og sorg har dukket op"

De Gule Veste i Frankrig

Protestbevægelsen handler om ulighed og de for høje leveomkostninger, korrupte politikere og

skatteniveauet, samt at afstanden mellem politikerne og borgere er blevet for stor. De Gule Veste i Frankrig er en ægte græsrodsbevægelse.

Demonstranterne er vrede på den politiske magt som skaber sociale nedskæringer, og det at man ikke mere kan betale for boligerne pga. ejendomsspekulation i storbyerne. De protesterer imod det umulige sociale løft for fattige familier, og kæmper for bedre løn og arbejdsvilkår.

Det er ikke tilfældigt at de demonstrerer i gaderne lige nu. Præsidenten i Frankrig fandt hurtigt efter valget sammen med toppen af EU og glemte sine valgløfter om bedre levevilkår for alle borgere.

EU med Tyskland i spidsen fører en nedskæringspolitik, som ikke levner plads til at løse de sociale problemer, tværtimod medfører den stærkt centralistiske magt, at sikkerhedsnetværket ved velfærd er betydeligt formindsket.

Det er tydeligt at demokratiet ikke virker når de fattige bliver flere i antal, samtidigt med at formuerne vokser i resten af samfundet. De Gule Veste forstår at den politik som føres i Frankrig, men også i Danmark og Storbritannien, ikke længere kan tolereres.

De Gule Veste har stærk medvind i Frankrig, og spreder sig nu til Belgien og Holland.

De nye sociale bevægelser

Flere steder i Europa er det lykkedes at skabe politiske bevægelser for social retfærdighed. Herhjemme er det nu klart, at den nuværende situation ikke er holdbar; der skal store sociale forandringer til. Det er muligt at samle de sociale bevægelser, der fremhæver og samler den aktive sociale kamp mellem kollektive aktører.

Evnen til at slå sig sammen og forhandle om sociale fremskridt, er afgørende i et demokratisk samfund. Når vælgerne først ser tingene i sammenhæng, og de indser hvorfor vi har fattigdom i Danmark, så vokser de sociale modstandsbevægelser. Idéen om at der kun er en lige vej Danmark kan gå, og at den eneste mulige politik føres af de to regeringsbærende politiske partier Venstre eller Socialdemokratiet er ikke rigtig.

Borgerne aner ikke hvor stærke de i virkeligheden er. Hvis de slår sig sammen ude på de sociale medier, kan intet stoppe Den Progressive Sociale Bevægelse. Tålmodigheden er slut. Vi skal dele magten i samfundet på en mere anstændig og fair måde, det er hvad demokrati handler om, det er hvad det danske demokrati bør stræbe henimod.

Det repræsentative demokrati støder på det direkte demokratis klippefaste grund

Hvert fjerde år spørger politikerne borgerne om hvem de vil have skal repræsentere dem i parla-

mentet, ved det repræsentative demokrati. Efter valget lytter regeringen så kun til erhvervslivet og magteliten. Derfor skal det direkte demokrati styrkes.

Spred oprøret på de sociale medier, det er vores opgave at undgå at Danmark socialt set bliver totalt smadret, før det er for sent.

De rige fører krig imod velfærdsstaten. Skal vi bare acceptere disse ændringer med dalende social sikkerhed, løn- og velfærdsnedgang? At skabe mere ulighed er simpelthen for farligt. Der skal skabes tryghed for borgerne i bunden af samfundet, alle andre skal nok klare sig.

Erhvervslivet importerer billig arbejdskraft fra østlandene, og politikerne giver virksomhederne gratis arbejdskraft gennem tilskudsordninger og virksomhedspraktik, der koster staten milliarder. Ledige masseaktiveres som gratis arbejdskraft. Med andre ord sætter man erhvervslivet på kontanthjælp, med penge som man fjerner fra de fattige.

De sociale medier er det nyhedsmedie som du redigerer, det er der din indflydelse gælder. Der dannes mange sociale grupper i øjeblikket bl.a. på Facebook, og grupperne danner overordnede alliancer. Bliv frontløber som med tiden vil genskabe den skandinaviske model i modsætning til den amerikanske, hvor alle pengene går til den ene procent og fanden tager resten.

Vær med til at ændre livet for de mennesker som er ramt af nedskæringerne. Borgere skal på banen i de beslutningsprocesser der påvirker os alle sammen, vi kan beviseligt ikke overlade det sociale område til folketingspolitikere alene. Sammen kan vi skabe et nyt retfærdigt socialt system. På de sociale medier kan du melde dig ind en af de mange grupper som hver dag gør en indsats for alle, der ude kan du skrive om din situation samt hvad der skal ændres.

De Sociale Modstandsbevægelser

Hvor arbejderne og fagforeningerne har "Slaget på Fælleden", er "På arbejde med sygeseng" blevet startskuddet på Den Sociale Modstandsbevægelse. "På arbejde med sygeseng" er underklassens 1. maj.

Den Sociale Modstandsbevægelse har et potentiale på 2,1 millioner medlemmer, så mange bliver ramt af nedskæringerne hvert år, så mange får hvert år mindre at leve for, på trods af at vi har et samfund med enorme rigdomme, forøges nedskæringerne nu hvor det går godt i Danmark.

Jobcentrene er ved at bryde sammen, de ekstremistiske forsøg på at aktivere dødssyge mennesker kalder på et helt nyt flertal i Folketinget. Der kommer kollektive sagsanlæg mod de massive ulovligheder der foregår. Det er vores pligt i et demokratisk styre at blive vrede. Hvem går nedskæringerne ud over? Hvordan føles det? Hvad siger din mavefornemmelse dig?

Halvdelen af Danmarks vælgere bliver ramt af nedskæringerne. Nedskæringerne rammer også de

offentlige ansatte, i kommunerne og på sygehusene. Flere og flere samfundsgrupper rammes, for at give skattelettelser til dem som intet mangler.

De forskellige grupper har hver sin rolle at spille. Nogle er hjælpeorganisationer som Næstehjælperne. Andre har som Jobcentrets Ofre styrken i at demonstrere. Det handler om at rette fokus på uligheden og fattigdommen specielt. Det er det som giver os styrke og mod til at fortsætte.

Der er mennesker med organisationstalenter, som kan få folk ud på gaderne. Og så er der dem, som lokalt hvor de bor, samles i mindre grupper. De står for deres integritet, deres meninger og deres idéer, handling og ord stemmer overens.

Det vedvarende idéhåndværk som vi er gode til, er at samle tanker fra hele venstrefløjen, at lytte til hinanden og at kæmper videre for at formulere en anden social retning, dét er vores talent.

Det er fandeme ikke menneskeligt

Avisen.dk: Lars i sengepraktik i kold lagerhal: Det er fandeme ikke menneskeligt

"To gange sengepraktik, to gange diskusprolaps, to gange ressourceforløb. Syv år senere er den tidligere murer stadig i ressourceforløb. Resten af tiden lå han på den kolde madras. - Det er så nedværdigende og så ydmygende. Man kæmper jo og gør, hvad man kan og så lidt til, men jeg kunne bare ikke, siger han om tiden i arbejdsprøvning.

I begge ressourceforløb har han fået stillet en seng til rådighed, da han ikke kan arbejde meget mere end 10 minutter, før han er nødt til at lægge sig. Lars går ind i sit tredje år på sit andet ressourceforløb uden konkrete planer for fremtiden.

Han har et ifølge ham selv eskalerende morfinmisbrug for at holde smerterne nede. Han beskriver ressourceforløbet som en parkeringsplads: - Det virker så kynisk. Det handler kun om dollars, og de tænker ikke på menneskerne bag reformerne. Der sker kun noget, når der råbes op i medierne, og så bliver der ændret et komma eller to i lovgivningen. Det rykker jo ikke noget, og det er fandeme ikke menneskeligt".

[Avisen.dk: Lars i sengepraktik i kold lagerhal](#)

Demonstrationer på Lærkevej

Har I hørt om "På arbejde med sygeseng", eller sagerne om Lærkevej?

En alvorligt syg kvinde fra København, blev sidste år fragtet til møde med jobcentret i taxa, hvor hun ved hjælp af rollator og støttende følge blev hjulpet ind på centret. Det blev hun, fordi hun var

for syg til fremmøde, og fordi jobcentret 'tvang' hende til det. Under mødet var der stillet en hård briks frem til hende, som hun end ikke kunne bruge pga. smerter. Hun måtte således nøjes med at hvile hovedet på bordet.

Alle horrorhistorier er velbeskrevne i Avisen.dk og Information, lav en søgning. Resultatet er, at op mod 100 mennesker er døde, før de kunne få en anstændig indkomst. Dødssyge mennesker som ingen arbejdskraft har tilbage bliver tvunget til at leve af mindre og mindre. Der er tale om en ond spiral, hvor reducerede midler betyder forringet livskvalitet og medfører endnu dårligere helbred.

Hvor mange andre vil ellers være med? Der er et væld af nye sociale bevægelser – Velfærdsalliancen, Venligboerne, Næstehjælperne, Kontanthjælpsalliancen. Relationer og fællesskaber giver styrke og forandringer. Vi skaber mødesteder for engagement, og øger det demokratiske råderum ved at styrke de lokale kræfter. De mange sociale modstandsbevægelser vokser hastigt i disse år pga. konstante forringelser. Se her en liste over de sidste 10 års nedskæringer, samt hvilke politiske partier som har stemt for dem:

[Avisen.dk Vigtigste politiske reformer og beslutninger 2007 - 2017](#)

Vær med til at organisere oprøret fra bunden

Spred budskabet på de sociale medier, vi skal have alle med. Det er nødvendigt at samle alle sociale grupper, inkl. dem fra ungdomsuddannelserne. erhvervsskoler og gymnasier beskæres, forskningen spares væk, miljøet ødelægges. Vær med til at organisere oprøret fra bunden, regeringens politik generelt, demonstrativt og provokerende er på din bekostning.

Du er et overmenneske fordi du tager kampen op mod de asociale politikere som i høj grad bevist har ødelagt Danmark medmenneskeligt set udelukkende for pengenes skyld. Du kæmper imod den uhæmmede griskhed hos den økonomiske magtelite, som har købt og betalt det repræsentative demokratis folkevalgte politikere. Det normale empatiske menneske reagerer imod den type dehumanisering af borgerne, organiserer sig og tager den nødvendige politiske kamp. Den store sociopati har ramt politikerne og socialcheferne.

Vi er nu 150.000 som kæmper for social retfærdighed, ingen velstand uden velfærd, ikke uden de 15 % af de fattigste i samfundet, bunden skal iltes for at landet kan gro. Vi vil genskabe velfærdssystemet som sætter mennesket først. Danmark er et af verdens rigeste lande og der er tusinde af milliarder, alt andet er løgn og hjernevask. Fat mod vi er mange som følger din kamp, vi vil skabe et stabilt Danmark, gennem et mere lige samfund, vi ses på de sociale medier.

De sociale bevægelser er demokratiets klippegrund, de er det direkte demokrati. De er samfundets fundament, hvorpå landet skal genopbygges.

Det demokratiske råderum

Kapitel 2

Det demokratiske råderum.....	16
Liberal frihed kontra social selvbestemmelse.....	17
Befolkningen fortjener et bedre demokrati.....	18
Regeringen har reduceret demokratiet.....	18
Standart teknikken til privatiseringerne.....	19
Alle samfundsgrupper består af minoriteter.....	19
Demokratiet skal gøre en forskel.....	20
Fattigdom er unødvendig og forkert.....	21
Erhvervslivet har ædt sig ind i kernen af regeringsmagten.....	21
Faglig konsulentbistand køber man fra lobbyisterne.....	22
Sammenhængen mellem skattelettelser og øget fattigdom.....	23
Socialpolitik har intet med beskæftigelsespolitik at gøre.....	23
Demokratiske foreninger kræver samfundsforandringer.....	23
Demokratiet skal tilbage i borgernes hænder.....	24
Har vi stadigvæk et demokrati for underklassen?.....	25
Socialdemokraterne stemmer for blå blok.....	27
Det demokratiske råderum.....	27

Liberal frihed kontra social selvbestemmelse

Et velbalanceret demokrati - liberal frihed kontra social selvbestemmelse

Det diverse skribenter kalder venstrefløjens identitetskriser er i virkeligheden samfundets demokratikrise. Frihed eksisterer kun hvis den gælder for alle. Et liberalt samfund undertrykker ikke individet, ej hellere minoriteter. Hverken demokrati eller frihed kan gradbøjes.

Demokrati forudsætter en rimelig fordeling af magten mellem de forskellige samfundsgrupper. Fjerner man en gruppes mulighed for indflydelse på egne forhold, indskrænkes landets demokrati formelt set.

En omfordeling af magten kan ske hver gang der er folketingsvalg. Det er afgørende for demokratiet at alle grupper får mulighed for at komme til - på forskellige tidspunkter - det er sådan det repræsentative demokrati virker.

Højrefløjens har de sidste 20 år fået alt hvad de peger på, fordi de er parlamentarisk grundlag for erhvervslivets politiske blok. Jagten på minoriteter når skamfulde højder. Hvordan kan meningsdannerne i dette samfund leve med den nuværende politiske situation? Det er på tide at højrefløjens bliver sat på udskiftningsbænken.

Virksomhederne har akkumuleret ufattelige rigdomme, og investeret en urimelig del deraf i politisk manipulation med medierne. Regeringen taler ikke om andet end vækst, men klimaet kan tydeligvis ikke klare mere. Den fornyede globale vækst driver CO₂-udledningen til farefulde højder, og væksten i det globale energibehov løber fra indsatsen for CO₂-reduktion.

Det er tid til at regeringsmagten svinger over på den modsatte fløj, opgaven bliver at fjerne børnefattigdommen og at sikre at børnebørnene får en fremtid.

I de næste år bør en omfordeling af magten afspejle hele befolkningen, i modsætning til nu hvor erhvervslivets magt har taget overhånd. Opgaven med at demokratisere hele samfundet er et ansvar for både en ny regering, de sociale institutioner og virksomhederne, det er alles ansvar. Både medierne, de sociale bevægelser og borgerne generelt skal holde folketinget ansvarlige for en ny retning, kun sådan får vi et ægte demokrati.

Eller rettere: **Gennem den daglige kamp for at indføre demokratiet i alle institutioner, medier og virksomheder, opretter vi håbet om et velbalanceret samfund;** 20 års koncentration og centralisering af magten kan brydes, hvis vi har modet til at gentænke liberal frihed kontra social selvbestemmelse.

Befolkningen fortjener et bedre demokrati

Regering er styret af magtsyge, grådighed, had og blind ideologi, skaden for Danmarks vedkommende er umådelig stor. De mennesker som regerer landet er ikke dem som vi ønsker og respekterer, det Danmark de har skabt vil vi ikke kæmpe for. Dette er ikke længere det land som vi blev født i. Danmark er gået fra at være en socialstat til at blive en sociopat stat.

Ingen kontrollerer virksomhederne, ingen undersøger bankerne for skattely-assistance eller hvidvask, ingen undersøger politikerne for korrupsion og magtelite forbindelser og vennetjenester, familierejser og efterfølgende ansættelse i private lobbyfirmaer for tro tjeneste, ingen undersøger embedsmændene i Finansministeriet for at forhindre sociale tiltag i kommende lovgivning.

Politikerne siger at de offentlige pengekasser er tomme og at sundhedsvæsenet, forskning og uddannelser må skæres ned, befolkningerne må arbejde længere og gå senere på pension, skoler, hospitaler og plejehjem må acceptere nedskæringer, og folk må døje med reduceret arbejdsløsheds understøttelse.

Det repræsentative demokrati har intet med demokrati at gøre, hvis de demokratiske processer i de sociale institutioner ikke virker, eller hvis de underkues, politikerne er nødt til at lytte til eksperterne og befolkningen. Befolkningen fortjener et bedre demokrati, end den centraliserede rå magt som vi i disse år oplever.

Løkke hentede skamløst den forrige direktør for arbejdsgiverorganisationen Dansk Arbejdsgiverforening DA Jørn Neergaard Larsen ind som arbejdsminister og lagde socialvæsenet ind under arbejdsministeriet. På et tidspunkt hvor det var tydeligt for alle hvad der foregik med "På arbejde med sygeseng", sagde ministeren at "vi fortsætter et tid endnu", dvs. man ønskede at trække den så længe som muligt, kynismen heri er ufattelig. Den form for rå magt stopper ikke før folk går på gaderne i hundredtusindvis. Det er ikke nok at stemme hvert fjerde år.

Regeringen har reduceret demokratiet

Velfærden i Danmark er blevet redesignet henimod middelklassen, og det er gået ud over de handicappede, pensionisterne og de syge, som får alt færre penge at leve for. Samtidigt er den sociale sikring blevet udhulet, således at der ikke er langt vej, før man ryger helt ud, og ingen indtægter har overhovedet.

Privilegerede og magtfulde dele af toppen har eroderet den demokratiske process, dominerer medierne i en anti-social retning, samt postet store beløb i lobbyfirmaer. Man har reduceret demokratiet og forøget uligheden. Koncentrationen af rigdom og magt fjerner demokratiet fra befolkningen generelt, og efterlader et tyrannisk, koldt og kynisk system.

Forholdene i bunden af samfundet burde blive forbedret lige så meget som i toppen af sam-

fundet, dette gælder især i opgangstider. Samtidigt burde de sociale institutioner blive styrket. Der er ikke tvivl om at forholdene på hospitalerne halter kraftigt, også i skolerne er der brug for massive forbedringer. Omsorgen i landet som helhed halter. I stedet for hører vi politikerne sige: Flyt flere penge ud i erhvervslivet, så har vi om 5 til 10 år råd til det sociale område.

Standart teknikken til privatiseringerne

Den bedste måde at angribe en social institution på, f.eks. skoleinstitutionerne, er ved at fjerne pengene fra området. Der er nu 28 børn i hver klasse. Når man fjerner pengene fra et system, stopper det med at virke, så bliver folk utilfredse, derefter opretter de privatskoler. Dette er standard teknikken til privatiseringerne, som vi har set masser af de sidste årtier, bl.a. indenfor sygehusvæsenet, transportsektoren m.fl. Nedbryd solidariteten, forbyd ordet selv, gør det upopulært. Postvæsenet er nu inde i den sidste fase, næst på listen er den offentlige transport.

På samme måde indsætter man ledere i toppen af de sociale systemer, kyniske magtmennesker, som ideologisk ønsker besparelser og nedskæringer, denne teknik ender med en overtagelse af institutionerne og privatiseringer. Forhøj lønnen til kommunernes topfigurer, så skriver de under på aftaler om nedskæringer.

Det stærkt reducerede demokratiske system som vi lever i, skyldes i høj grad politikernes overgivelse af den reelle magt til virksomhederne. Den samlede politik- og pengemagten i Danmark er i hænderne på overklassen som udgør 3 pct. af befolkningen, samt den højere middelklasse som udgør 13 pct. af befolkningen. Lovgivningen og retssystemet viser dette tydeligt.

Alle samfundsgrupper består af minoriteter

Mindretallet bestemmer, derfor skal borgerstyret styrkes

Borgerstyret kommer lokalt og nedefra, i modsætning til det repræsentative demokrati, hvor 179 medlemmer af folketinget bestemmer landets love, her styres alt oppefra.

De politiske partier er til gavn for særinteresser i samfundet, og til skade for flertallet, dem som udgør arbejderklassen og underklassen - dvs. de 55 % af befolkningen. Flertallets andel af samfundskagen mindskes hvert år, særligt ser vi det på overførselsindkomsterne, som årligt ved lov reguleres ned i forhold til alle andre. Den politiske realitet, som borgerne bliver mødt af, er ulighed som skader Danmarks ry.

Alle samfundsgrupper består af minoriteter. Borgerne skal have mulighed for at bestemme over deres egen tilværelse. Dette betyder at folketinget slipper detalje-styringen, væk med New Public

Management og de sociale nedskæringer i kommunerne. For at dette skal være muligt, skal skatteinddragelsen tilbage til lokalsamfundet. Decentraliser magten og stop de sociale nedskæringer.

Nogle partier på venstrefløjen har forsøgt at gå den parlamentariske vej på f.eks. arbejdsmiljø-området, men man må konstatere at det går den forkerte vej. Erhvervslivets politiske magt er kraftigt blevet øget af den blå blok. Salg af de offentlige institutioner, kritisk infrastruktur og privatiseringer flytter magten i den minoritets favør, som ejerne af virksomhederne udgør.

Hvis de liberale vil være ægte liberale, må de forstå at friheden gælder for alle - eller for ingen. De må se den tilværelse som vi alle lever i, med den skandinaviske sociale model, og en verden hvor ingen bør udsættes for den tvang og ydmygende kontrol, som vi ser i disse år ved loven om førtidspension og fleksjob.

Minoriteternes menneskerettigheder skal respekteres, ellers respekteres ingen. Måske er der håb for at respekten for folketingsmedlemmerne genopstår en dag langt ude i fremtiden, som det er nu lever flere folketingspolitikere under politibeskyttelse, og kan ikke selv se at der er noget hamrende galt i det, de tror at den tilværelse som de lever under er normal.

Fjern den omfattende overvågning, stop krigene. Og, nej, truslerne kommer ikke udefra, det er folketingsmedlemmerne som er de yderliggående - "På arbejde med sygeseng". De enkelte minoriteter frygter ikke terrorister, så meget som de er bange for hvad folketinget finder på af ondskab.

Skal underklassen have alle pengene fra nu af? Ja det skal de, det er deres tur, alle andre har fået i pose og sæk, 5 bankpakker, husejernes skattestop og virksomhederne med gratis arbejdskraft m.m. Bliver det med centumpartiernes hjælp? Det bestemmer partierne selv. Men meld klart ud hvad I prioriterer mest, lad være med at sige at I er socialt interesserede hvis ikke I prioriterer dette område højt.

Op til det forrige kommunevalg var alle partier pludseligt sociale, inkl. Liberal Alliance. Hvad stemmer I for i folketingssalen? Hvem har mest gavn af det? De mennesker som nedskæringerne går ud over, har en ret til at vide hvor I reelt står. Se hvilke politiske partier som har stemt for de sociale nedskæringer, læs i kapitlet om nedskæringerne: Nedskæringer i institutionerne i afsnittet: Politiske og sociale nedskæringer.

Lad os tale om det som vi har, og lad os tale om det som vi hellere vil have.

Demokratiet skal gøre en forskel

Hvis demokratiet skal have nogen mening overhovedet, skal oppositionen også have regeringsmagten indimellem. Venstrefløjens ret til at bestemme over deres egne forhold, f.eks. deres ret til at fjerne fattigdommen kaldes Borgerindflydelse. Det er Venstrefløjens tur og ret til at regere.

Målet med kampen mod fattigdommen er at afslutte, hvad Socialdemokraterne i forrige århundrede startede: Social retfærdighed. De sociale bevægelser kræver social retfærdighed; alle har ret til en rimelig del af samfundskagen, og alle har ret til en bolig som de kan betale.

Fattigdom er vold, den ødelægger familier og helbred, og der er ingen grund til at fattigdom eksisterer i et af de rigeste lande i verden, hvor der er akkumuleret tusinde af milliarder. Disse udfordringer er imidlertid ikke uovervindelige. Det er et spørgsmål om omfordeling, et spørgsmål om rigtigt eller forkert, et spørgsmål om demokrati eller ej.

Fattigdom er unødvendig og forkert

En af de mest interessante ting omkring den stigende ulighed har været Socialdemokraternes svar, eller rettere manglende respons. S vil forbedre den øvre middelklasses forhold, dét er hvad deres kampagner handler om.

80 % af politikerne ønsker ikke, at kampen imod fattigdommen bliver det største politiske emne i den kommende valgkamp. Men hvis der ikke er nogen social kamp, er der ingen social fremskridt, og Socialdemokratiet har derved mistet deres ret til navnet Social.....

I et af de rigeste lande i verden er fattigdommen stigende, dette er sket med Socialdemokraternes stemmer. Der er ingen tvivl om at Socialdemokraterne bekymrer sig mere om rige mennesker end om fattige mennesker. Der skal skiftes kraftigt ud i toppen af Socialdemokratiet før S kan erobre regeringsmagten.

Magtarrogancen minder om Hillary Clintons, og forbindelserne til toppen af samfundet er ligeledes større end interessen for samfundets socialt udsatte, tværtimod har S intet ønske om at omfordele samfundsgoderne, fra toppen til bunden. S har bekendt kulør. Ingen ønsker Mette Frederiksen som statsminister, undtagen selvfølgelig Socialdemokraterne selv.

Mette Frederiksens og blå bloks udtalelser om hvad 80 pct. af danskerne støtter, er det nye mantra - på linje med "Det skal kunne betale sig at arbejde" - som skal holde rytmen, så alle danser med til melodien, som fortæller hvilket emne som skal stå øverst i valgkampen. Det er på tide at vi stopper med at lytte til deres spin.

Erhvervslivet har ædt sig ind i kernen af regeringsmagten

I disse dage ser vi hvordan erhvervslivet rager magten til sig, idet de sidder i råd og udvalg på Christiansborg, og udvider deres egen magt; erhvervslivet sidder med i 39 ud de i alt 47 arbejdsgrupper.

"I 24 af arbejdsgrupperne sidder erhvervslivet endda helt alene, eller kun sammen med embedsfolk fra ministerierne og eksperter. I alt har regeringens ministre udpeget ikke mindre end 298 repræsentanter fra virksomhederne, men kun 36 repræsentanter fra fagbevægelsen, grønne organisationer og andre NGO'er. Erhvervslivet dominerer i udvalg og råd".

Regeringen spørger vennerne til råds

Lyder det genkendeligt? Det beror på at magten er overladt til erhvervslivet, som bl.a. dikterer de love de socialt udsatte er underlagt. Resultatet har vi alle hørt om; På arbejde med sygeseng, samt at 160.000 ikke har en indtægt overhovedet, og mange er afhængige af at sove på sofaen hos familie eller venner.

Et rigtigt paradigmeskifte i dansk politik, som ville være godt for Danmark, ville være at fjerne børnefattigdommen, 64.500 børn er nu tvunget ud i fattigdom. Rådighedsbeløbet er skabt ved at regeringen har stjålet pengene fra 64.500 børn!

Faglig konsulentbistand køber man fra lobbyisterne

"Beslutningstagerne går glip af vigtig viden, når regeringen sammensætter sine råd og nævn så ensidigt og ofte kun spørger erhvervslivet til råds. Skævvridningen bliver forstærket af, at staten, mange kommuner og regionerne de seneste år har fyret en række faglige eksperter".

"Man har gjort sig dybt afhængig af, at det her system med råd og nævn og arbejdsgrupper, fordi man ikke har den samme fagspecifikke viden i ministerierne som tidligere. De tidligere ansatte i ministerier, regioner og kommuner er i stedet blevet ansat i interesseorganisationer".

"Det er dybt foruroligende, hvis de eneste, der har viden om faglige emner, er ansat af erhvervslivet. Hvis ikke der er fagspecifik viden i ministerierne, kan man ikke give modstand til eksempelvis store erhvervsorganisationer i spørgsmål om ny lovgivning som har konsekvenser for eksempelvis miljø eller sundhed".

"Miljø- og fødevarerminister Esben Lunde Larsen oprettede i november sidste år et partnerskab med landbrugets lobbyorganisation Landbrug & Fødevarer. Landbrug & Fødevarer lovede i en pressemeddelelse at bruge det nye partnerskab til bl.a. at sikre mere frihed i forhold til miljøkrav".

Alle ved hvordan det derefter gik, med stor skade på miljøet, samt to ministre som måtte fyres eller overføres til andre områder. Råddenskab i demokratiet skader hele landet.

Erhvervslivet dominerer i regeringens udvalg

Sammenhængen mellem skattelettelser og øget fattigdom

Der er beviselig en sammenhæng mellem skattelettelser og øget fattigdom, ingen steder er dette tydeligere end i dagens Danmark. Hvis en regering har flertal til skattelettelser, er det den rige som får de fleste kroner, med en faktor en til 20. Pengene tages fra de fattige.

Den sociale sikkerhed og retfærdighed er væk. Centrum-Højre har sammen med magteliten ødelagt socialvæsenet og de forhindrer integrationen. De formuende samarbejder med højrefløjen og knægter friheden og menneskerettigheder. Spørgsmålet er hvornår bliver Danmark igen frit.

”Folk hungrer efter en ny generation af ledere, som kan skabe en genoprejsning af den politiske og den forvaltningsmæssige respekt for fagfolk og fagvurderinger, blandt andet af borgernes egne lægers vurderinger i socialsager. Uden respekt for de lægefaglige vurderinger af borgerne, ingen retssikkerhed i systemet og ingen værdig behandling til dem, der reelt er værdigt trængende.”

Lisbeth Riisager Henriksen

Der er tale om fælles værdier og modigt samspil mellem individer med integritet, retfærdighedssans og ærlig følelsesmæssig intelligens. Oprigtighed og menneskehed, optimisme og tolerance er noget af det, der binder mennesker sammen i fornyende borgergrupper, og som medlemmer af et bedre samfund. Det er nøgleelementer i enhver vellykket social bevægelse.

Socialpolitik har intet med beskæftigelsespolitik at gøre

På de sociale medier tigger socialt sårbare og skriver indkøbslister, da de ikke selv har råd til at købe ind i supermarkederne. Der er mange områder i landet hvor fattige mennesker ikke har råd til at bo. Og nu er der direkte lovgivet om at fattige ikke må bo i specifikke boligområder, det er neoliberal-ekstremisme.

De mennesker som er udenfor arbejdsmarkedet, de syge og de handicappede er overladt til selv at kæmpe sig op. Den Sociale Modstandsbevægelse er nu oppe på 25 foreninger og 150.000 medlemmer. Dette er starten til et socialt oprør.

Demokratiske foreninger kræver samfundsforandringer

Vi skal skabe en ny demokratiserende bølge for et mere retfærdigt Danmark, hvor borgerne

danner demokratiske foreninger som kræver samfundsforandringer. Vær med til at øge offentlighedens bevidsthed om de sociale krænkelse, og lad os få sat ord på misbruget som ligger i, at der er nogle meget destruktive tendenser i samfundet, der går ud over alle grænser for at rage til sig selv, med en grådighed og en mangel på medmenneskelighed som er ekstrem ond.

Lyset er ikke slukket, så længe der stadigvæk er håb højt mod nord, og det skal vi påskønne. Når vi om nogle år kommer igennem denne mørke højrebølge, vil Island danne inspiration til en genoprejsning af lande som vil bygge på mangfoldighed, empati og medfølelse, samt indsigt og forståelse for andre kulturer.

Vi må indtil da bevare vores stolthed, integritet og selvtillid, samt værne om evnen til at forstå og dele andres følelser. **Her en liste over hvad vi allerede har mistet her i Danmark:** Social retfærdighed, ydmyghed og sandfærdighed, solidaritet, samvittighedsfulde moralske principper og menneskerettigheder.

Vi må ikke miste vores troværdighed og anstændighed. Vi skal derimod tale åbent, ærligt, ligetil, alvorlig, oprigtig og sandt.

Centrum-højre kan være charmerende og karismatiske, men de bruger deres talentfulde sociale færdigheder på manipulative og selvcentrerede måder. Det yderste højre har ringe hensyn eller respekt for andres rettigheder og følelser.

Medierne flyder over med fordomme og utilfredshed, selvretfærdighed og egoisme, arrogance og aggression, utålmodighed og ondskabsfuldhederne flourer. Det ville være nemmere for dem at skildre sandheden; det er bedraget der er det hårde arbejde. Derfor pumpes der milliarder ind i tænketanke, konsulentvirksomheder, spindoktorer og lobbyfirmaer hvert år, som forskruer den virkelighed vi lever i.

Island er en oase af frihed og fritænkning i en ørken af det undertrykkede Europa, med Polen og Ungarn som det værste eksempel. Danmark følger tæt efter, styret af højrefløjen. Islændinge lader sig ikke underkue, og de sælger ikke deres sjæl til kineserne for eksportens skyld.

Demokratiet skal tilbage i borgernes hænder

Christiansborg er et parallelsamfund, hvor mennesker med de samme fordomme er klumpet sammen. Det skaber en negativ spiral, en modkultur til det Danmark som findes udenfor borgen.

Politikerne øger afstanden mellem høj og lav, mellem drøm og virkelighed, mellem erhvervs-magt og demokrati - afstanden til borgerne har aldrig været større. Regeringen er ude efter samtlige minoriteter i hele Danmark. De sætter ind med nedskæringer de steder, hvor de største sociale problemer er - og kun dér. De rige får derimod historiske store skattelettelser. Politikerne slår huller i Danmarkskortet, de skaber social utryghed og fattigdom. Det bekymrer danskerne dybt.

Hvor mange politikere er døgnet rundt bevogtet af politiet, fordi politikerne smadrer borgernes livsgrundlag? Hvor mange bodyguards og vagter er der diskret udstationeret? Når man taler om de riges Gated Communities og politikernes parallelsamfund; det er den virkelighed som landet har befundet sig i, i to årtier, lige siden magthaverne startede med, at der skulle være større afstand mellem høj og lav, mellem rig og fattig. Dem som følger med på de sociale medier, opdager virkeligheden som den er.

Menneskerettigheder bliver knægtet og politikerne skaber ydmygende social kontrol. Love, som ellers er skabt for at oplyse landet, bliver misbrugt til det modsatte – at formørke. Der kommer flere og flere indsnævrede regler, som gælder for minoriteterne, for de sociale udsatte. Men færre regler for de rige, i toppen af samfundet. Hvis flere betaler skat og ikke gemmer pengene i skattely, så letter vi presset på velfærden. For vi har god brug for pengene. Til tryk ældrepleje, bedre kræftbehandling, mere forskning, bedre infrastruktur.

Vi skal stille regeringen til ansvar for børnenes fremtid i Danmark. Vi skal have afskaffet den børnefattigdom som regeringen har skabt; nu lever der op mod 64.500 børn i fattigdom. Som samfund må vi træde til, og bakke op om børnene og straffe nedskærings-politikerne. U-løkken er over landet, men hvor længe?

Danskerne er nået til den erkendelse, at der er brug for en langt mere præcis indsats. Der skal skabes demokratiske sociale bevægelser, som genopretter landet socialt og medmenneskeligt. For det første skal vi ikke længere lappe på årtiers fejlslagen liberal nedskæringspolitik. Vi skal sætte et nyt mål om at afvikle erhvervs-magten helt, demokratiet skal tilbage i borgernes hænder. Hvis vi fjerner lobbyfirmaernes arnesteder, så kan demokratiet sætte ind andre steder, og skabe tryghed på gaderne og i hverdagen.

Vi skal lukke hullerne i Danmarkskortet og genskabe de kvarterer, hvor vi møder hinanden på kryds og tværs. Det er et opgør med skel mellem mennesker. Det er et forsvar for tolerancen, friheden og frisindet. Derfor må vi droppe illusionen om, at Gated Communities og parallelsamfund nok skal forsvinde, hvis vi bare giver tid. Det gør de ikke. Vi skal selv gøre en forskel, i et samfund hvor man tager ansvar for alle andre, deltager i den politiske modstandskamp, og bruger de muligheder man hver især har, til at skabe et medmenneskeligt land, og et retfærdigt økonomisk system.

Forestil jer at magteliten og erhvervsmagten skrumper og Danmark bliver et sandt demokrati. Hvor mange ønsker at overlade magten til en smal kreds af millionærer, som kun er optaget af at forøge sin egen magt og rigdom?

Har vi stadigvæk et demokrati for underklassen?

Underklassen udgør 15 pct. af befolkningen, f.eks. førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere og personer på dagpenge, dvs. personer som er uden for arbejdsmarkedet. Vi har fået et demokrati som

er totalt forvreden idet arbejderklassen og underklassen udgør 55 %.

Klassesamfund.dk

Hvis demokrati betyder at befolkningen bestemmer, hvorfor er der så ingen som lytter til hvad de vil? Hvis vi er et af verdens rigeste lande, hvorfor er der så flere og flere mennesker som intet ejer? Skobutikkerne bugner med sko, hvorfor er der så børnefamilier som ikke har råd til sko til børnene? De fattige har også en stemme.

Hvorfor er der så mange kvinder som sover på gaderne, eller på en sofa hos en bekendt? Hvordan er det kommet dertil at mange ikke har råd til en bolig? Politikerne sørger for milliarder i skattelettelser til husejerne, hvorfor er der ingen politikere som sørger for billige almennyttige boliger? Alle skal have ret til et sted at bo som de kan betale. Lokalaviserne i storbyerne bugner med private huse til salg, og ejendomsværdien stiger måned efter måned, men der er ikke en eneste leje-bolig i aviserne, der er til at betale for almindelige mennesker.

Aldrig før har vi haft behov for så mange frivillige til at hjælpe mennesker i den social nedtur, og aldrig før i nyere tid har der været mere brug for frivillig hjælp. Aldrig før har der været stiftet så mange hjælpegrupper på de sociale medier, og aldrig før har der været brug for så mange folkebevægelser for at redde demokratiet. Hvorfor er dem udenfor arbejdsmarkedet usynliggjort? Hvad er der galt med demokratiet i Danmark, og hvornår laver vi det om? Hvordan skal underklassen trække sig selv op ved håret, når politikerne har taget alle pengene fra dem?

Hvis apotekerne har en uendelig forsyning af medicin, hvorfor har vi så mange syge som ikke har råd til at købe selv den mest basale eller nødvendige medicinen? Hvis de syge havde en demokratisk stemme, ville der så være et problem med at betale for medicinen? Er det rimeligt at medicinalvirksomhederne bestemmer priserne på den livstruende medicin?

Politikerne skal ved finanslovsforhandlingerne vælge om vi skal have et velfærdssamfund, eller om Danmark skal have stigende koncentration af rigdom i hænderne på nogle få procenter af befolkningen. Men regeringen vælger generelt at reducere demokratiet, at mørkelægge de fleste politiske processer og forøge uligheden.

Flertallet af politikerne taler om virksomhederne, hvem taler for demokratiet, for medbestemmelse og pensionisterne? Hvor blev demokratiet af, dagen efter valget? Hvortil går demokratiet og hvorfor er der grænser for hvem demokratiet gælder for, hvem har gavn af det?

Vi skal til folketingsvalget vælge, om vi vil have et levende demokrati i Danmark, eller om de rigeste og virksomhederne fortsat skal sidde med magten. **Det er tid til at vælge, demokrati eller magtkoncentration hos de få, samfundet kan ikke længere rumme begge dele.**

Socialdemokraterne stemmer for blå blok

Et stort antal mennesker er nu udenfor politisk indflydelse. Magten centraliseres og regeringen har mistet deres moralske kompas.

En lovændring om bedre sociale forhold skal igennem folketinget. Der ser vi i øjeblikket, at hvis noget ikke er i neoliberalisternes favør, så har lovforslag ingen jordisk chance. Man kan sammenligne det med valg i Rusland. Når magten er centraliseret så kraftigt i de riges favør, som den er i øjeblikket, er demokratiet betydeligt minimeret.

Er der demokrati for de 15 % af borgerne i bunden af samfundet, når der reelt ikke eksisterer en opposition? Socialdemokraterne stemmer for blå bloks Neolibérale politik i 80 % af tilfældene, og Radikale fører også neoliberal politik. SF stemmer med glæde for sociale nedskæringer.

Vejen frem er derfor at forøge demokratiet i alle befolkningsgruppers favør, ikke kun for de rige. Dette er essentielt for at de socialt udsatte kan få det bedre.

“Vi skal danne et sammenhængende netværk af tænkere og aktivister med en klar handlingsplan. Der skal tålmodighed og vedholdende til for at skabe fremtidens samfund”.

Det demokratiske råderum

Vi er nu i det rigtige historiske øjeblik, hvor progressive sociale bevægelser, grupper og foreninger giver mulighed for politiske fremskridt skabt fra bunden i samfundet. Vi skal have øget det demokratiske råderum ved at styrke de lokale kræfter, som til dagligt arbejder med sociale forandringer. Vi vil skabe et stabilt Danmark, gennem et mere lige samfund.

Vil du bidrage til en levende bevægelse i en mere eller mindre organiseret koalition, især med henblik på samarbejde og gensidig fordel, og har du en grundlæggende følelse af social retfærdighed og solidaritet, kan du blive medlem af de sociale bevægelser for at forbedre alles vilkår. Vær med til at opbygge infrastruktur, skabe koalitioner mellem grupperne, samt til udvikling af lokalt lederskab.

Sociale bevægelser er organisatoriske strukturer, hvor samspillet mellem individet og grupperne skaber strategier, der kan give undertrykte grupper mulighed for at adressere effektive udfordringer og modstå de mere magtfulde og forfordelte eliter. Sociale bevægelser, hvor folk bruger tid på at tale med hinanden, er således et vigtigt redskab for almindelige borgeres deltagelse i den offentlige politik.

Det direkte demokrati er ikke en ting vi kan tage for givet, det er noget som borgerne skaber hver dag, ligesom et forhold mellem to mennesker, bare udvidet til alle borgere i et land. Det kræver samarbejde, ansvarsfølelse og årvågenhed, nysgerrighed og medmenneskelighed.

Vælg et samfund som mærker menneskers kreative tilværelser, respekterer friheden til at vælge over egne forhold, og et parlament der ønsker hele landets agtelse, loyalitet, sammenhængskraft og beskyttelse af de svage. Stem på politikere som følger moralens evolutionære funktion, og som arbejder for at maksimere samarbejdet, med følelser der er mere disponeret for samarbejde med befolkningen som helhed. Samfundets sammenhængskraft forudsætter en politik for hele befolkningen.

Vælg lovgivere som tager hensyn til alle og husker den overleverede visdom, der er opbygget ud af fortidens mange muligheder, idéer og fejltrin. En befolkning som ved hvad der rører sig og er i harmoni med tidsånden, som tager kulturen med, sproget, fortællingerne, kunsten, og ved hvad der gør os til mennesker. Mobiliserer lokalsamfundet deltag og stem, du kan gøre en forskel med din stemme. Giv de fattige et valg, det er deres tur.

Når politikerne skaber ulighed, kommer der en modreaktion ude blandt befolkningen, dette er ganske naturligt, og en meget sund reaktion. Civil ulydighed breder sig og der samler sig i disse år grupper på de sociale medier, deltagelseffekten øges kraftigt der, hvilket fremover totalt vil ændre det politiske landskab.

Hvilke valg har de fattige? I praksis er vælgerne ofte afhængige af de oplysninger, som enten medierne leverer, ligeledes magtelitens medløbere, nedskærings-tænketaanke, eller milliardærernes lobbyfirmaer såsom Cepos. Borgergrupperne har besluttet at tage kampen op mod ministrene og deres mange embedsmænd ved at udarbejder notater, oversigter og andet baggrundsmateriale til vælgerne om aktuelle økonomiske problemstillinger, herunder om det omfattende sociale nedbrydningssamarbejde, der foregår på EU-plan.

Den nødvendige sociale politik

Kapitel 3

Den nødvendige sociale politik.....	29
En regering skal levere til alle grupper i samfundet.....	30
Ingen skal leve af en indtægt under kontanthjælpen.....	30
Den Skandinaviske Velfærdsmodel.....	31
Med menneskerettigheder og social retfærdighed i centrum.....	31
Fjern børnefattigdommen nu.....	32
Hundrede års erfaring med omfordeling.....	33
Det sociale oprydningsarbejde.....	34
Social retfærdighed.....	35
Børnefattigdommen må da trods alt have første prioritet.....	35
Fattigdom er uhyre ineffektivt.....	36
Den dag hvor vi ikke længere har noget tilbage.....	37

En regering skal levere til alle grupper i samfundet

En national genopretning af socialvæsenet i Danmark skal ske, mens der stadigvæk er nogen herhjemme, som husker hvad empati, solidaritet og social retfærdighed er. Socialvæsenet hænger i laser og pjalter, efter to årtier med mishandling, piskning og udsultning af de socialt udsatte. Den næste regering skal underskrive en social kontrakt, så den forpligter sig til at gennemføre en national social genopretning.

Der er ingen halve løsninger. Dette kræver naturligvis samtidigt en genopretning af Skat, som er sendt i skjul, for at befolkningen ikke skal indse, at den nuværende regering bevidst nedbrød hele institutionen, med det formål at virksomhederne ikke skulle betale deres andel af samfundsudgifterne. Stadigvæk i dag indbetaler virksomhederne ikke dele af den moms som de indkasserer fra kunderne.

[Det er alt nemt for virksomheder at snyde i skat](#)

Vi har i stedet en wannabe regering som faker miljøindsatsen, med historiske store skatteambitioner, men uden handlekraft, en regering i splid med sig selv, som stritter til alle sider, 25 ministre og lige så mange pinocchio-spin-doktorer, for at fjerne fokus fra regeringens kaotiske, impotente skuespillere.

Ingen skal leve af en indtægt under kontanthjælpen

Den politiske vilje til at fjerne fattigdommen i Danmark skal styrkes for at skabe et velfungerende, retfærdigt, demokratisk samfund, det handler om en anstændig indkomst og en rimelig bolig til alle. Ingen skal leve af en indtægt som er under kontanthjælpen, og kontanthjælpen er kun en midlertidig ydelse, dvs. at efter Max et år skal alle op på en anstændig levestandard.

Alle skal have ret til et sted at bo som de kan betale. Alle skal have ret til et arbejde, eller en rimelig indkomst hvis de ikke kan arbejde. Uddannelse skal være gratis. Sundhedsudgifter, hospitalsophold og sygesikringen skal være gratis. Vuggestuer og børnehaver skal for de enkelte samfundsgrupper ikke koste mere end en brøkdel af indkomsten.

Folkepensionen skal ligge på et rimeligt niveau og tilbagetrækningsalderen skal være stabil og fornuftig for alle, selv for de nedslidte. Tvungen optjening til pensionen for underklassens vedkommende vil skabe mere ulighed, det er forstadiet til en forringet folkepension eller afskaffelse af folkepensionen, se Sveriges eksempel. Der skal være en arbejdsløshedsforsikring som dækker, indtil arbejdsgiverne skaber jobs. Der skal være rimelige lønninger for alle, selv for deltidsansatte, fornuftige levestandarder og rimelig arbejdstimer pr. dag.

Den Skandinaviske Velfærdsmodel

Der skal en ny Marshallhjælp til, for at redde den Skandinaviske Velfærdsmodel

Vi skal have fjernet over halvdelen af de love som tynger de fattige nede, kun sådan kan de løfte sig op - dette vil skabe et gevaldigt løft i bunden af samfundet. Samtidigt vil et stop for den nedværdigende kontrol frigive mange hænder - ressourcerige mennesker i socialvæsenets job, som så må søge over i private jobs - men staten sparer milliarder. Alene de private aktører som tjener penge på de socialt udsatte, sparer staten milliarder når de fyres.

Efter finanskrisen kom der 5 bankpakker for at redde bankerne, selv om det var en krise som finansvæsenet selv havde skabt. Fra 2008 til 2017 har politikerne pumpet penge ud til virksomhederne, så de kunne komme sig over finanskrisen, nu bugner virksomhederne med penge.

Bunden af samfundet er så ødelagt af de konstante nedskæringer, at der er brug for en øjeblikkelig Bail-Out for de fattige. De laveste lønninger skal forhøjes og ligeledes skal overførselsindkomsterne forøges til et niveau, som er til at leve for, i et land med høje huslejer. Der skal bygges almene boliger til en husleje, som de fattige kan betale; den sociale sikkerhed for bunden af Danmark skal genskabes.

Alle andre samfundsgrupper har politikerne tilgodeset de sidste 20 år, spred ordene på de sociale medier at nu er det underklassens tur. Den skjulte fattigdom i Danmark skal fjernes, ikke ved negligering af de fattige, men ved at reducere uligheden, for derigennem at skabe et stabilt grundlag for alle, selv for dem som investerer i de danske selskaber. Ét stabilt Danmark for alle.

Med menneskerettigheder og social retfærdighed i centrum

Politikerne lever af at skabe frygt og splittelse, vi skal derimod samle venstrefløjen. Vi skal have fjernet alle de love som tynger de socialt udsatte ned. Loven skal ikke bruges til at disciplinere de svageste. Der skal være kollektiv gældseftergivelse for hele underklassen.

Vi er et alternativ til den skadelige og konkursramte liberale ulighedsmaskine. Vi er en skyggeregering som leverer til hele befolkningen, ikke kun dem som har rigeligt. Sociale bevægelser kan alle bidrage til at realisere dette mål om at opbygge et nyt socialt og økonomisk system med menneskerettigheder og social retfærdighed i centrum.

Det som venstrefløjen har brug for er en regering, som kan samle de punkter vi er fælles om. Vi skal i første omgang forene den femtedel som udgør bunden af samfundet. Hvis uligheden skal formindskes, er det nødvendigt at styrke venstrefløjen, fordi den sociale udvikling afgøres af den førte politik, og derved af magtforholdene i samfundet.

Venstrefløjens stemme skal kunne høres af vælgere i alle samfundsgrupper. Derfor er der brug for at sprede budskaberne. Vi skal have en vigtig platform til marginaliserede stemmer for social retfærdighed, til at udfordre beslutningstagerne og tale for sociale forandringer.

Der er tre partier i folketinget som har potentiale til at føre en reel social politik. Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Alternativet. Vi skal have defineret de punkter partierne er fælles om. Hvor megen vægt lægger de på de sociale problemer, i forhold til de andre samfundsproblemer.

I første omgang kan et snævert flertal i folketinget fjerne noget af fattigdommen, eller bremse uligheden. Men på længere sigt skal der en bedre fordeling af magten til i samfundet for at skabe mere lighed. Demokratiet skal føres tilbage til at princippet "en person en stemme" i modsætning til nu, hvor "en million en stemme" hersker.

De grupper som er hårdest ramt af nedskæringerne er de unge, førtidspensionisterne, de handicappede, dem på kontanthjælp og dagpenge, altså dem som kaldes underklassen, de udgør 15 pct. af befolkningen, men også folkepensionister uden formuer el. rammes af nedskæringerne hvert år.

Den sociale sikkerhed udhules, og derved rammer nedskæringerne alt mere højere oppe i samfundslagene; de faglærte og ufaglærte arbejdere, industriteknikerne, tømrerne, lastbilchaufførerne og Sosu-assistenterne osv. De udgør de 40 pct. af befolkningen, der er arbejderklassen. Der er stor potentiale for at formindske uligheden, da disse 2 grupper tilsammen udgør 55 % af befolkningen.

Hvordan vender vi udviklingen? Vi er sikker på at hvis flertallet vidste at de udgør flertallet, så ville de løse problemet omkring ulighed. Vi skal genindføre fælles rettigheder både individuelle og kollektive, sociale og økonomiske såvel som juridiske og forfatningsmæssige. Der skal skabes love der giver retfærdighed og social sikkerhed for alle.

Fjern børnefattigdommen nu

De politiske partier kaprer stemmer ved at simulere social moral og retfærdighed, det så vi ved kommunevalget 2018, men dagen efter valget, sivede det sociale element ud af dem igen. Selv LA som er sponoreret af finanssektoren for at øge uligheden, signalerede at de ville mindske den, de skabte en illusion om social ansvarlighed.

Vi vil aldrig have penge nok til at konkurrere med overklassens lobbyfirmaer, politikernes spin-doktorer og avisernes livsstilsjournalister. Derfor må vi dele den viden vi selv har til højre og venstre, derved øger vi antallet af mennesker som ved hvad der foregår. Efterfølgende skal vi så sætte os ned og lytte til hinanden.

Fortæl det til alle du møder, til alle bekymrede forældre og spred det til de humanitære organisa-

tioner. Send beskeden ud til Børnesagens Fællesråd - netværket af 21 landsdækkende organisationer, der arbejder for fattige og udsatte børn:

Fjern børnefattigdommen nu! Alt for mange børn lever efterhånden i fattige familier; børnefattigdom i Danmark er en skændsel, og ikke Danmark værdigt; vi er et af verdens rigeste lande.

I en tid med økonomisk fremgang er det foruroligende, at der er så mange, som er trængt. Det er særligt enlige mødre, som ikke kan få pengene til at slå til, fordi de har mistet alle indtægter, der er i år tre gange så mange som de forrige år. Det er et paradoks, at de fattigste grupper i samfundet får det sværere og sværere, samtidig med at det går fremad for det store flertal.

Demokratiet i Danmark skal genopbygges ved at alle institutioner, medier og produktionen får indbygget deltagelse af borgerne.

Hundrede års erfaring med omfordeling

Det handler om socialt selvforsvar, sociale bevægelser og det lange seje træk. Det har taget de danske politikere 20 år at skabe den ulighed som vi ser i dag, og det vil tage os lige så lang tid at fjerne den igen, medmindre vi oplever det samme mirakel der skete da Berlinmuren faldt. Ja det kræver en ekstraordinær indsats at bekæmpe økonomisk ulighed, og det er netop hvad de nye sociale bevægelser ved; Berlinmuren faldt tilsidst.

Det er den naturlige tendens i ethvert menneskeligt fællesskab at bekæmpe uligheden, det ligger dybt i vores DNA, vi ved hvad der skal til, vi har hundrede års erfaring på dette område. Det er på tide at fagforeningerne genlæser deres egen historie og slutter op, de er netop ved at fatte det, og vågner op fra årtiers dvale. Det der virkelig har skabt lighed i danmarkshistorien er, når bunden af samfundet har taget kampen op, det er det som sker nu.

Nedbryd Ulighedsmuren. Vi skal blive ved med at slå med hammeren på dæmningen til der går hul i den, og få den til at krakelere. Hver dag skal vi på de sociale medier kræve at uligheden kommer ned på et rimeligt niveau, eller rettere, at indtægterne i bunden af samfundet kommer op på et menneskeværdigt niveau.

Mediefilteret som forhindrer at fattigdommen i Danmark ses på TV, er opstået ved at journalister er løftet op i indtægter som ligner den øvre middelklassens, dvs. en årsindtægt op over 700.000 kr. og deres chefer er løftet op i indtægter som ligner overklassens; en årsindtægt op over 1.1 million. Dette skaber en offentlig bevidsthed hvor ulighedens konsekvenser ikke synes af det store flertal. Heldigvis har vi de sociale medier, vi skal ikke finde os i det som er, men lave det om.

De næste ti år skal handle om, at de 15 % i bunden af samfundet skal have pengene tilbage, som er stjålet ved de mange nedskæringer.

Vi skal genoprette landet socialt og medmenneskeligt. Vi skal starte med at stille regeringen til ansvar for børnenes fremtid i Danmark. Vi skal have afskaffet den børnefattigdom som regeringen har skabt. Som samfund må vi træde til, og bakke op om børnene og straffe nedskærings-politikerne.

Det sociale oprydningsarbejde

Vi må ikke stoppe med at stille spørgsmålene fordi vi er bange for svarene. Der skal findes holdbare løsninger på landes ulighed og sociale problemer. Vi er nødt til at sørge for at pengene kommer alle til gode, dette sker ikke automatisk. Det vi ser er at pengene tværtimod fjernes fra bunden af samfundet, jo flere penge de rige og virksomhederne får. De rige køber sig til politiske fordele alle vegne, kvotekongerne, lobbyen omkring arveloven osv.

Den nuværende koncentration af rigdom er simpelthen ikke kompatibel med vores demokratiske system.

Det kommer til at koste kassen, når regeringen forsvinder, vi taler om århundredets sociale oprydningsarbejde. Hvert år bruger regeringen milliarder på konsulentfirmaer for at ødelægge landet socialt set.

Man kan drage den konklusion af de sidste 20 års ulighedsskabende politik, at de liberale politikere ikke har løsningen på landets sociale problemer, tværtimod er det disse grådige fattigdomsskabende politikere som har forøget uligheden. De rige har korrumpet politikere, journalisterne og akademikerne.

Det er kæmpe spild af kræfter at økonomien forringes i så høj grad for dem som i forvejen har andre sociale problemer. Dem som ikke har penge har kun de sociale medier, hvor de kan protestere. Det som er vigtigst lige nu er at øge indkomsten i bunden af samfundet, alle andre har fået i pose og sæk. Først og fremmest skal vi fjerne børnefattigdommen.

Vi ved at det tager tid at ændre et samfund, men hvis man færdes på de sociale medier, er der et uhyggeligt antal mennesker som tigger om mad og beder om hjælp. De børn som har rige forældre, får nogle enorme fordele, og når de er voksne, kan de se tilbage på fortidens fordele og velstanden som er industriel, finansiel og boligøkonomisk. Koncentrationen af velstand har en tendens til at forblive høj, lige som koncentrationen af fattigdom forbliver høj hos underklassen, derfor skal vi sætte ind nu.

Globaliseringens virkning på bunden af samfundet og uligheden skal kraftigt reduceres. To af de vigtigste problemer er ulighed og den globale opvarmning. Handel og markedet må indordnes og servicere disse vigtigere mål.

Social retfærdighed

Folk arbejder for at gøre fremtiden bedre for deres børn og mere sikker for deres familier. Det er skandaløst at halvdelen af borgerne aldrig er mere end et trin væk fra fattigdom, i et af de rigeste lande i verden. Det er også værd at nævne vanskeligheden ved at finde økonomisk overkommelige og tilgængelige boliger.

Danmark har nu et historisk niveau af ulighed i indkomst og levevilkår. Kløften mellem rige og fattige vokser, vi skal derfor sætte ind der, hvor der er størst behov: Dem som for alvor mærker den stærkt stigende ulighed i samfundet, er den underklasse, som er udenfor arbejdsmarkedet, dem som ikke kan arbejde.

Hvad der er mest tragisk, og det der spilder så meget menneskeligt potentiale er det, at vi kender den politik og de handlinger, der ikke kun vil reducere fattigdommen, men reducere den dramatisk; vi har de tidligere generationers erfaringer.

At hæve lønnen ville øge indkomsten for mange arbejdstagere med f.eks. handicap, som især arbejder i lavtlønnede job. Desuden vil investeringer i overkommelige, tilgængelige boliger gøre det muligt for flere handicappede at opnå sikker og stabil bolig og at leve uafhængigt.

Øget indkomst for fattige familier fører til forbedringer i sundhed og børns trivsel

Børnefattigdommen må da trods alt have første prioritet

Politikerne ved hvordan vi kan reducere fattigdommen i dette land, med en politik, der gør en målbar forskel i folks liv. Vi ved hvad der virker mod fattigdom og ulighed.

Nedskæringerne i kommunerne rammer de socialt udsatte, som er mest forsvarsløse, dem som har allermindst.

Kommunerne forsøger at få budgetterne til at hænge sammen ved at spare på de sociale udgifter, samtidigt med at de rige kommuner pumper trecifrede millionbeløb ud til dyre kulturprojekter, penge som tilsyneladende stammer fra en anden kommunekasse. Dette er et helt grotesk system, og en ulighedsskabende politik, der er lovgivet af folketinget, men konstrueret af neoliberale økonomer.

Så en måde at se på det er, at det ikke kommer til at fungere, hvis vi ikke reelt angriber fattigdom i sig selv. Vi er en del af de 15 % af befolkningen, som må gøre op med os selv, hvad en rimelig levestandard er. Politikerne er hele tiden ude på at fjerne alle pengene fra os.

Fattigdom er uhyre ineffektivt

Hvis man sammenligner Danmark med USA er det tydeligt at fattigdom er uhyre ineffektivt. Detroit ligner en by som er sønderbombet efter en krig. Billederne af madkøer og overfyldte sheltere som videresender de hjemløse til teltbyer viser tydeligt at ulighed ikke er vejen frem, USA er i forfald og politikerne er ikke i stand til at regere.

60 % af verdens befolkning er tvunget under den etiske fattigdomsgrænse, udelukket med det formål at 5 mennesker kan eje mere end den fattigste halvdel af verdens befolkning, dette er uhyre spild af resurser, samt en ufattelig skævvridning af magten i verden; den magtmodel som de danske politikere hylder er monstrøs, umenneskelig og ekstrem ineffektiv.

I et tæt samarbejde med regeringen har virksomhederne skabt et gennemkorrupt miljø, i hvilket pengene og lovgivningen ensidigt arbejder i virksomhedernes interesse. Pengene som skulle gå til at investere i virksomheder, cirkulerer i kasinoøkonomien som finansvæsenet har skabt, og går til skattefrie værdier som er gemt i skattely.

Den skjulte fattigdom i Danmark samt den periodiske fattigdom er begge politiske undertrykkende elementer. Kampen har vi tilfælles, men hvis det er skrækken for ikke at være en del af middelklassen, som får de deltidsansatte - prekariatet - til at kæmpe alene, skyder de sig selv i foden. Alle politikere fra det yderste højre og til SF sanktionerer en politik som gør bunden af Danmark fattigere, øger maskerne i det sociale sikkerhedsnet og medfører mere ulighed, de er ved at afmontere det rige økosystem som alle lever af.

Kampen for at få den økonomiske situation til at hænge sammen er det som vi har til fælles. Kun hvis de deltidsansatte indser at de - i den situation de lever i - er en del af underklassen, kan et samarbejde opstå, om at standse afmonteringen af velfærdsstaten. Vi er nødt til at organisere dem alle, de deltidsansatte akademikere, arbejderne og de mennesker som ikke er på arbejdsmarkedet. Politikerne vil ikke løse de deltidsansattes problemer, tværtimod. Det nytter ikke at de deltidsansatte stemmer på blå blok, S eller R.

Fremtidige generationer vil stille spørgsmålet: Hvorfor tillod de prekariate at de selv og underklassen skulle leve med faldende indtægter og børnefattigdom, når de havde muligheden for at standse forfaldet af velfærdsstaten, ved at slå sig sammen med underklassen samt arbejderklassen og kæmpe imod den stigende usikkerhed som virksomhederne lobbyer for?

Hele verden forandrer sig i øjeblikket, så hvad er pointen i at læne sig tilbage og bare lade stå til? Akademikerne er uddannede til at vide bedre, de ved alt om social økonomisk politik, ulighed og fattigdom.

Det store spørgsmål er simpelt hen, hvordan lærer vi - gennem de sociale medier - at skabe

forbindelser mellem den brogede gruppe af mennesker med vidt forskellige baggrunde og vilkår, for at øge samarbejdet mellem dem udenfor arbejdsmarkedet og de deltidsansatte. Hvad skal det til for at etablere netværk med de prekariate? Hvordan sætter vi fokus på det akademiske prekariat i Danmark, der har vanskeligt ved at finde fast fodfæste på arbejdsmarkedet. Største delen af befolkningen tror efterhånden ikke at de har nogen muligheder for at påvirke den førte politik overhovedet, men det er op til os selv, sammen, at ændre landet.

Den dag hvor vi ikke længere har noget tilbage

Det er her mange af os allerede er havnet, de mange ny-fattige, dem som er ramt af den skjulte fattigdom, dem udenfor statistikkerne, uden indtægter overhovedet. **Det er på tide at vi selv definerer, hvad der er en rimelig levestandard i et land, som er et af de rigeste i verden.**

Lad os tage udgangspunkt i en snes reelle mennesker som eksisterer, og så må nogen gennemgå deres økonomi i detaljer, indtægter, udgifter, madpriserne, boligsikring m.m. Ud fra den analyse kan man sammenligne med de forskellige befolkningsgrupper, studerende, førtidspensionister, handicappede, løsarbejdere osv. Desuden skal man huske de mange ny-fattige, dem som er ramt af den skjulte fattigdom, dem uden indtægter overhovedet.

Til sidst kan vi så selv vurdere, hvem som har en urimelig lav økonomi. Vi kender politikernes holdninger, de Radikale vil fjerne kontanthjælpen. Det vil medføre yderligere fattigdom, hvilket er den forkerte vej at gå. Det er på tide at vi selv finder ud af hvad vi synes. Men det kræver en grundig analyse. Hvem kan påtage sig opgaven?

Fornemmer man en modstand imod borgerløn, har det nok noget at gøre med de massive nedskæringer på de sociale områder; dem som er ramt, forventer at borgerløn vil blive brugt i samme ærinde. Tvang, kontrol og demokratisk undertrykkelse er den tilværelse som venstrefløjen kæmper imod.

Overklassen har fremlagt ønsker om at bruge den såkaldte plæneklippermetode til beregning af ydelsen; alle overførselsindkomsterne skæres ned til samme niveau, som så vil afhænge af politikernes velvilje og forgodtbefindende, det sidste er ikke særligt betryggende. Vi taler om mere end 2 millioner mennesker som udsættes for en utryghedsskabende diskussion, det er i sig selv et mareridt for enhver politiker. Hvilke andre befolkningsgrupper ville selv leve for 6.000 kr. pr. mdr?

Der skal fremlægges en oversigt over den enkeltes situation som den ser ud i øjeblikket, mindre kan ikke gøre det, en kort beskrivelse bringer ikke en afklaring. Indtægter, udgifter, skat, priser på varer, afgifter, bolig og meget mere. Spil med åbne kort, ellers ender det med den sædvanlige mistanke om spin og manipulation.

Hvis man spørger dem som en omlægning vil berøre - og det er vel essensen i en demokratisk process - vil de nok spørge om det ikke er bedre at formindske uligheden, og justere de kendte nuværende indtægter, for at opnå en mere rimelig tilværelse, i et af verdens rigeste lande. Men så er

hele diskussionen med borgerløn kortsluttet eller udsat. Lad os snakke ved når vi har fået nogle politikere som vi stoler på og respekterer.

Børnefattigdommen

Kapitel 4

Børnefattigdommen.....	39
Regeringen øger børnefattigdommen.....	40
Forældre som stemmer på nedskærings-partierne.....	40
Skattelettelse-krigen har lukket over 325 lokalskoler.....	41
Dybe nedskæringer i uddannelsesområderne.....	42
Hvis politikerne ville fjerne fattigdommen.....	42
Greta Thunberg tale på COP24 Polen 2018.....	43

Regeringen øger børnefattigdommen

Den førte politik har leveret den største stigning i børnefattigdom i nyere tid. Flere og flere børn bliver nægtet den start i livet de fortjener. Enhver stigning i antallet af børn i fattigdom er en skamlet for samfundet.

Det er bare ikke i orden, at så mange børn, lever i fattigdom i dette velhavende land. Fattigdom og ulighed i Danmark er systemisk; de er sket på grund af politiske valg. Børnefattigdom er åbenbart en fast politisk overbevisning i Folketinget. Vi kan og vi skal vælge en bedre vej af hensyn til børne- og familiefattigdommen.

Børn fra lavindkomstfamilier bliver jævnlige ramt af politikernes nedskæringer. Danmark har gjort et meget dårligt arbejde med at sørge for børnene. For at give det dybde og kontekst, kommer børnene fra de 15 % af de fattigste i Danmark, dem som af forskellige årsager ikke kan arbejde.

Danmark er nu et land med stor ulighed. Antallet af børn, der lever i fattigdom er en skændsel. Med hensyn til materiel velvære, er det børnene, som er hårdest ramt af nedskæringerne - de såkaldte reformer.

På trods af stigninger i fattigdom siden krisen, er der afsat færre ressourcer til de fattigste familier, og dette ændrede sig paradoksal nok ikke, da finanskrisen var over. For eksempel har folkettinget skåret i midler til sociale ydelser i over 20 år.

Danmark har ikke længere et politisk flertal, som i løbet af flere valgperioder, altså i tilstrækkelig lang tid, effektivt kan arbejde for at fjerne fattigdommen. De fattige familier har enten begrænsede eller ingen ressourcer, hvorved fattigdom sandsynligvis vil fortsætte, medmindre nærdemokratiet i kommunerne griber ind, men den stramme økonomiske styring i kommunerne forhindrer denne mulighed.

Samtidigt er de fattigste familier udsat for et sæt af undertrykkende samfunds-omstændigheder og love, som forringer helbred og muligheder. Fattige personer har ikke adgang til økonomiske og sociale ressourcer som følge af deres fattigdom, de kan ikke låne penge i banken, og socialkontorerne lukker sig mere og mere om sig selv. Endvidere er over 60 pct. af mændene i underklassen enlige, mod 42 pct. af kvinderne. Omvendt er 12 pct. af overklasse mændene enlige, mod 24 pct. af overklassekvinderne. Kilde: AE på baggrund af Danmarks Statistiks registre.

Forældre som stemmer på nedskærings-partierne

For børnene er udsigten til valg ligegyldig. Spørgsmålet er om forældrene til børnene vil fortsætte med at stemme på nedskærings-politikerne? Hvad fortæller I børnene når de kommer hjem fra nedslidte institutioner? At de kan se frem til en uge mere ferie pga. skattelettelser?

Hvem går nedskæringerne ud over? 64.500 børn lever nu i fattigdom, hvorfor? Det er en national tragedie. Pengene fjernes fra bunden af Danmark og føres op til dem som ikke mangler noget. Der er kommet 60 nye milliardærer i Danmark i den seneste tid, mens institutioner og skoler er nedslidte. Der er ufattelig rigdomme i Danmark, alt andet er løgn. Hvad siger din mavefornemmelse dig?

Stigmatikken om at være et fattigt barn følger børnene i voksenalderen. Fattigdom skader massivt børnenes tillid. Fattigdom skader også børnenes mentale sundhed. Der er en følelse af at være uværdig og mindre end andre mennesker. Det hjælper ikke rigtigt børnenes selvværd, når de regelmæssigt beskrives som et belastning for samfundet. De fattige børn har udsigt til at leve 19 år kortere end dem fra middelklassen, er det noget som samfundet bør acceptere?

Skattelettelse-krigen har allerede lukket over 325 lokalskoler. Fortsæt endelig med at stemme på nedskærings-partierne. Forældrene får flere penge mellem hænderne, mens deres børn får forringet vilkårene hvert år. Hvordan føles det?

Hvordan er det lille land blevet så lille, at der ikke længere er plads til børnene i institutionerne? Der skal markante investeringer til på hele området. Vær med til at gøre en indsats for dagplejen, vuggestuen, børnehaven og fritidsinstitutionen, for at fremme børns trivsel, sundhed, udvikling og læring.

Skattelettelse-krigen har lukket over 325 lokalskoler

De massive nedskæringer har sænket serviceniveauet betragteligt. Velfærden er simpelthen blevet for ringe. Selvom de offentlige ansatte løber stærkere for at afbøde virkningerne af de hårde nedskæringer, så kan de ikke modvirke den velfærdsdræbende sparepolitik, som VLAK-regeringen og tidligere regeringer har ført.

Nedskæringer har ført til, at der er markant færre hænder til at løse et stigende antal opgaver i kommunerne. Siden 2010 er der blevet knapt 35.700 færre fuldtidsansatte i kommunerne til at løse opgaverne. De personalegrupper, som særligt er skåret ned, er både på "bløde" velfærdsområder og på tekniske områder:

Lærere: knapt 7.000 færre. Pædagogisk personale: knapt 3.000 færre pædagogisk uddannet personale. Pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter: Godt 2.500 færre. Dagplejere: Knapt 7.500 færre. Social- og sundhedspersonale: knapt 11.500 færre. Specialarbejdere: godt 3.500 færre. Rengøringsassistenter: Knapt 3.500 færre.

Dybe nedskæringer i uddannelsesområderne

Politikerne har gennemført dybe nedskæringer i uddannelsesområderne

Vi investerer mindre og mindre i børns uddannelse, og børn fra lavindkomstfamilier er hårdest ramt af disse nedskæringer, som sagt er 325 lokalskoler nedlagt. Resten af de offentlige skoler er nedslidte, i modsætning til de private, hvor de formuendes børn trives. Det går stærkt ned af bakke for Danmark på alle parametre, undtaget én: De riges formuer bugner.

På trods af det faktum, at mange skoler over hele landet er nødt til at afskedige lærere pga. kommunale budgetnedskæringer, fortsætter Folketinget med at forlange de samme kommunale nedskæringer, med det formål at føre pengene over til erhvervslivet.

Sandheden er at Danmark er et af de rigeste i verden, vi har da selv råd til at uddanne folk. At importere læger, sygeplejersker og SOSU'er fra fattigere lande, som mere har brug for dem, er en mærkelig tanke, det er fattigdomsskabende, der hvor de kommer fra. Det er en grov udnyttelse af et magtforhold.

Hvis politikerne ville fjerne fattigdommen

Samarbejde er nødvendigt, hvis landet skal have en ny regering. Men hvad er det, som forhindrer de politiske partier i at tale sandt? Hvilke nedskæringer vil i fjerne? Stå ved de massive nedskæringer, som I har stemt på i Folketingssalen. Og fortæl den sande historie om, hvordan I vil samarbejde med blå blok fremover, for at øge uligheden.

Uligheden mindskes ikke ved at tilføre de sociale områder millioner. Et par milliarder ved Finansloven ændrer heller intet. Uligheden er øget med trecifrede milliarder de sidste 20 år. Hvis I vil fjerne fattigdommen, så start med at omfordele 25 milliarder mere hvert år, det ville være en start.

Statsministeren har i anledning af valgåret erklæret, at børnene står ham særligt nær, og Mette Frederiksen har sagt at hun vil være børnenes statsminister. SF stiller sig nu op i rækken af gøglere og taler om børnene. Der er forskel på vælgerbedrag og selvbedrag, men lyv aldrig når det gælder børnene, det er utilgiveligt. Husk at de en dag vokser op og selv kan stemme.

SF's tætte samarbejde med S vil fortsætte fremover. SF er vel stadigvæk et ansvarligt parti, som med sit tætte samarbejde med alle partier i Folketinget inkl. blå blok, vil fortsætte nedskæringerne. Er det bare en fast tradition i Folketinget at lyve? Tror politikerne på deres eget bedrag? Er det at være politiker et job lige som alle andre? Handler det i virkeligheden om at fylde egne lommer?

Hvis man vil vide, hvad der sker efter næste valg i 2019, skal man se på, hvad der sker i Køben-

havn: S, R og SF samarbejder med blå blok politikere om næste års budget udenom Enhedslisten og Alternativet, på trods af at rød blok har 73 % af vælgerne bag sig. Børnefattigdommen skal åbenbart øges.

Greta Thunberg tale på COP24 Polen 2018

"Jeg hedder Greta Thunberg. Jeg er 15 år gammel. Jeg er fra Sverige. Jeg taler på vegne af Climate Justice Now.

Mange siger, at Sverige er et lille land, og at det ikke har nogen betydning hvad vi gør. Men jeg har lært, at du aldrig er for lille til at gøre en forskel. Og hvis nogle få børn kan få overskrifter over hele verden bare ved ikke at gå i skole, så forestil jer, hvad vi alle kunne gøre sammen, hvis vi virkelig vil - le.

Men for at gøre det, skal vi sige tingene som de er, uanset hvor ubehageligt det må være. I taler udelukket om grøn evig økonomisk vækst, fordi I er bange for at blive upopulære. I snakker kun om at fortsætte med de samme dårlige ideer, som førte os ud i problemerne, selv nu hvor den eneste fornuftige ting man bør gøre, er at trække i nødbremsen.

I er ikke modne nok til at sige tingene som de er. Selv den byrde overlader I til os børn.

Men jeg er ligeglad med popularitet. Jeg taler om klima retfærdighed og den levende planet. Vores civilisation bliver ofret, udelukket for at et meget lille antal mennesker, kan fortsætte med at skabe enorme mængder penge til dem selv. Vores biosfære bliver ofret, så rige mennesker i lande som mit, kan leve i luksus.

Det er de manges sult og kvaler som betaler for de få menneskers luksus.

Jeg fejrer min 75 års fødselsdag i 2078. Hvis jeg får børn, vil de måske tilbringe den dag sammen med mig. Måske vil de spørge mig om jer. Måske spørger de, hvorfor I ikke gjorde noget, mens der stadig var tid til at handle. I siger, at I elsker jeres børn over alt andet, og alligevel stjæler I deres fremtid, lige for øjnene af dem.

Indtil I begynder at fokusere på, hvad der skal gøres, snarere end på hvad der er politisk muligt, er der intet håb. Vi kan ikke løse en krise uden at behandle den som en krise. Vi skal sørge for at fossile brændstoffer forbliver i jorden, og vi skal fokusere på lighed mellem mennesker. Og hvis løsninger inden for systemet ikke er mulige, så må vi overveje at ændre selveste systemet. Vi er ikke her for at tigge verdens ledere om at bekymre sig om problemerne. I har ignoreret os før, og I vil ignorere os igen.

Vi er løbet tør for undskyldninger, og vi er ved at løbe tør for tid. Vi er kommet her for at fortælle jer, at forandringerne kommer, uanset om I kan lide det eller ej.

Den virkelige magt tilhører folket. Tak skal I have".

Danmarks skjulte fattigdom

Kapitel 5

Danmarks skjulte fattigdom.....	45
Den skjulte fattigdom vokser.....	46
Mangel på mad, tøj eller medicin.....	46
Politikerne er tavse om emnet fattigdom.....	46
En samlet strategi for at reducere fattigdommen.....	47
Den næste revolution som kommer er social.....	47
LO kræver et stop for uligheden.....	48
Danskerne har ikke råd til mad.....	48
Ulighed og marginalisering.....	49
Politikerne nedbryder ligheden og fællesskabet.....	50
Vi tager kontrollen over vores liv tilbage.....	50
Grådigheden har fjernet al medmenneskelighed.....	51
Har landet virkeligt brug for fattigdom?.....	51
Ikke flere undskyldninger.....	52
Et land måles på hvordan det behandler mennesker.....	52

Den skjulte fattigdom vokser

Ingen ved præcis hvor mange som hemmeligt lever i fattigdom, og mange ikke vil indrømme at de er fattige. Specielt enlige mødre med flere børn har ikke penge nok til at brødføde familien, men ofte ved deres venner og bekendte ikke hvor slemt det står til. Deres børn går ikke til fødselsdagsfester, fordi de er for skamfulde for at indrømme, at der ikke er penge til gaver.

Mangel på mad, tøj eller medicin

At leve i skjult fattigdom betyder mangel på mad, tøj eller medicin

Bortset fra de hjemløse, der tigger på gadehjørner, ser man ikke den fattigdom som rammer disse mennesker, medmindre man søger efter den. Fattigdommen omfatter de mentalt syge og de hjemløse, der af en række grunde er havnet på gaden. Ingen af disse mennesker har nok penge til at spise hver dag eller bo i et anstændigt hjem. De kæmper for at komme videre med hjælp fra venner eller familie.

Huslejerne i storbyerne er generelt stigende pga. boligspekulationen. Fattigdom i byområder er ofte geografisk koncentreret og derfor mere synlig. Tilføj de skjulte omkostninger ved at være fattig og to børn der stadig bor hjemme, så er pengene få. Den skjulte fattigdom omfatter også handicappede som kæmper med mad, transport, tøj og medicin og et arbejdsmarked med stigende krav til effektivitet og faldende forståelse for et rummeligt arbejdsmarked.

Politikerne er tavse om emnet fattigdom

Vi lever med fattigdommen som om den var normal, så forandret er vores land blevet de sidste tyve år. Det er den foruroligende tendens, ved den stigende ulighed og fattigdom, som mange mennesker ikke synes at have bemærket. Fattigdommen er blevet struktureret ind i vores økonomi, fordi den giver fordele som billigere varer og tjenesteydelser til de mere økonomisk privilegerede, det er hele meningen med uligheden. De formuende har et ønske om at fattigdommen eksisterer, og der er et behov for at de fattige findes.

Globaliseringen har bidraget væsentligt til stigningen i uligheden, det samme har politikerne Austerity, dvs. manglende vilje til at investere i den velfærd som hører til de 55 % af befolkningen som til dels er uden formuer, i stedet er pengene gået til skattelettelser til de 45 % som er de rigeste.

Politikerne ønsker at være tavse om emnet fattigdom under valgkampen, og samtidigt har politikerne travlt med at hygge sig med de store virksomheder. Nu har politikerne opfundet et nyt koncept for at skjule fattigdommen: Selvforsørgelse. Fattigdomsskandalen i det rige Danmark når nye højder.

På trods af de overvældende skift på det sociale område, viser nyhedsmedierne ringe til ingen bevidsthed om, at fattigdomsudviklingen har ændret sig dramatisk. Fattigdomskabelsen sker i hemmelighed. Man kan næppe se fattigdommen på TV i dette land, og man møder den slet ikke hvis man er en del af middelklassen eller opad. Mediefilteret som forvrænger billedet af et udelukket rigt land, bidrager til den kroniske underfinansiering af underklassens velfærd og medvirker til at forøge børnefattigdommen.

En samlet strategi for at reducere fattigdommen

Den progressive sociale bevægelse skal sætte fattigdomsproblemet tilbage på den politiske dagsorden. Bekæmpelse af fattigdom, især børnefattigdom har førsteprioritet, og vi skal fremhæve en samlet handlingsplan for at gennemføre denne beslutning. Det der mangler er lederskab blandt folketingspolitikere.

Rådet for socialt udsatte: Op mod 200.000 unge føler sig nu udsatte, det er en tredobling på 2 år. Politikerne glemmer at sociale investeringer er de mest indbringende investeringer overhovedet.

Den næste revolution som kommer er social

Politikerne fatter simpelt hen ikke, at vi er trætte af deres neoliberale anti-sociale ideologi. Alle sociale bevægelser skal koordinere indsatsen for fattigdomsbekæmpelsen. Der skal ske dramatiske ændringer i samfundet. Det fatter de formuende ikke.

For at løse problemet med fattigdom har vi brug for stærke sociale bevægelser i en indflydelsesrig koalition. De vigtigste sociale forandringer er skabt ved krav nedefra, fra de mennesker som mærker de sociale problemer hver dag.

Hvordan føles fattigdom? Hvordan føles det at være fattig? Er de formuende overhovedet i stand til at sætte sig ind i, hvordan det føles at være udsat for de restriktioner som fattigdommen medfører? Bare kampen om at skaffe de mest grundlæggende ting såsom husleje, tøj, mad m.m. opbruger alle kræfter og fjerner enhver livsglæde. Overskud til kultur er ikke eksisterende.

Hvad sker der med de mennesker som bliver udelukket fra den ene indkomst-mulighed ef-

ter den anden. Hvordan klarer man hverdagen hvis man jagtes fra langtidsledig over på sygedagpenge, videre til kontanthjælp og ud i skjult fattigdom uden indkomst, men er tvunget at overnatte på sofaen hos venner eller bekendte?

Alle prognoser tyder på at der er flere nedskæringer i vente, uanset hvem det er som bliver statsminister. Vi orker ikke at se hverken U-Løkke eller Liberal-Mette på posten som statsminister. Vi skal ikke vente endnu en regeringsperiode på at politikerne forbedrer de sociale forhold.

Den lighed som man stræbte imod i forrige århundrede lagde fundamentet for velstanden i Danmark. Eroderingen af grundvolden i samfundet giver sprækker i sammenholdet. Hvis uligheds-skabelsen fortsætter efter tysk, engelsk og USA's model, falder korthuset tilsidst.

Man sænker lønnen for de lavtlønnede ved at reducere overførselsindkomsterne, det kaldes den fri konkurrence. I øjeblikket er "minimumslønnen" for dem udenfor arbejdsmarkedet 6000 kroner pr. måned. Men den skjulte fattigdom afslører at 160.000 er tvunget væk fra indkomster i det hele taget.

Dem som sidder på magten har set fordelene for dem selv i den type lande, og de har lagt en plan for at gennemføre uligheden, som vi nu tydeligt ser. Men planen er også blevet gennemført i andre europæiske lande bl.a. i Tyskland hvor uligheden er tvunget igennem mere brutalt. Mange herhjemme er dog stadigvæk ikke vidende om, hvor langt vi er mht. ulighed, og den skjulte fattigdom kæmper liberale journalister for at mørkelægge.

LO kræver et stop for uligheden.

Morgenavisen Jyllandsposten, Juledag 2018: "Hvis en ny lov øger uligheden yderligere, skal politikerne forpligtige sig til at vedtage en anden lovgivning der reducerer uligheden tilsvarende. Forskellen mellem rig og fattig er blevet for stor, og den stigende afstand mellem danskerne truer tilliden, sammenholdet og solidariteten i samfundet, lyder det fra LO-formand Lizette Risgaard. Tal fra LO viser at de rigeste 10 % af befolkningen siden 2010 i gennemsnit har fået 65.000 kr. mere mellem hænderne om året, mens det for de 40 % fattigste er 3.000 kr."

De 40 % af de fattigste! Det er formentligt ikke manipulation med statistik vi her ser, men måske avisens måde at vise at i Danmark går det godt. Hvis man udvider antallet til de 60 % af befolkningen bliver der endnu flere penge mellem hænderne. Men omvendt, hvis man reducerer til de 15 % af befolkningen, som er de fattigste, viser statistikerne at fattigdommen er steget.

Danskerne har ikke råd til mad

Ifølge en undersøgelse fra Københavns Universitet oplever 100.000 danske husstande et voldsomt presset madbudget (24. december 2018).

Både IMF og OECD siger at der skal investeres i bunden, til de fattigste 20 procent, for at skabe vækst. Hvis den rigeste femtedel får en større andel af den samlede indkomst, så har det negative effekter på samfundet.

De fleste firmaer betaler helst ikke skat, de multinationale betaler minimal skat, finansindustrien gør alt for at undgå at betale skat. At køre på frihjul er ikke længere vejen frem. Det er på tide at erhvervslivet tager del i betalingen af den fælles opgave. Hvor mange penge forsvinder der ved de multinationales skattely, hvidvask, frihandelsaftaler, og ved virksomhedernes leasingbiler, ved forældrekøb osv.

Det er ikke længere muligt at skære ned i bunden, overfor de nødstedte, hjemløse, de handicappede eller psykisk syge. Endvidere kan vi ikke spare mere på dagpengesystemet, hospitalerne, flygtninge eller kontanthjælpsmodtagerne.

De 45 % af de rigeste danskere har det som en overfyldt kalkun. Det er på tide at de ressourcestærke spænder livremmen ind. Vi har ikke råd til et forgældet landbrug, og de boligejere, der teknisk set er insolvente.

Ulighed og marginalisering

Selv om Danmark er et af de rigeste lande i verden, forsvinder den sociale sikkerhed for arbejderklassen, samtidigt lever 160.000 fra underklassen nu uden indtægter. Det som sker, er en gradvis process, folketingsmedlemmerne vender det blinde øje til, hvor hårdt de fattige rammes af nedskæringspolitikken, mens politikernes egne opsparinger bugner.

På et eller andet tidspunkt stopper den absurde ide med, at vi fjerner fattigdommen vha. nedskæringer; tværtimod får vi flere fattige. Først derefter er vi klar til at diskutere hvad fattigdom er, og hvad ulighed gør ved vores samfund.

Kontanthjælpsmodtagerne er en broget gruppe af økonomisk fattige som "midlertidigt" er parerede på uværdige fattigdomsydelser, da politikerne ikke vil se sandheden i øjnene, som er at de fleste af dem ikke hører til på arbejdsmarkedet.

Mellem 82 og 87 % af folketingsmedlemmerne ser kun samfundet ud fra virksomhedernes synsvinkel, det er et utrolig forvrænget perspektiv, og må komme sig af virksomhedernes million tilskud til de politiske partier, for at få dem til at føre en decideret ulighedsskabende politik.

Danmark har udviklet sig til et menneskefjendsk mareridt, med stadig mere fattigdom, korruption i toppen samt nedværdigelse overfor bunden, og den stigende ulighed er først og fremmest et spørgsmål om politiske prioriteter.

Politikerne fastlåser de socialt udsatte i en nedskærings- og dødsspiral, tydeligst ser man det om-

kring førtidspension- og fleksjobsreformen. Et system som er gået så frygteligt galt, er der kun et at gøre ved: Tryk på reset knappen og start forfra.

At man i den grad har misbrugt levende mennesker som gødning i virksomhederne, vidner om en uhørt råhed og mangel på medmenneskelighed, og at erhvervslivets ledere aldrig igen må komme i nærheden af lovgivning på det sociale område.

Politikerne nedbryder ligheden og fællesskabet

De tre sidste partier på venstrefløjens skal arbejde hen imod at fjerne halvdelen af de love som holder de socialt udsatte nede, fjerne gælden som skaber økonomisk desperation, samt at fjerne alle statens kontrolinstanser som sætter de fattiges fysik i konstant alarm tilstand.

Venstrefløjens er ikke interesseret i, "hvordan staten stiller krav på en anerkendende måde". Vi skal ikke bevare grundtanken om at "Nodge" dødssyge mennesker med kræft ud "På arbejde med sygeseng". Overklassen siger skråt op med den stigende ulighed, børnefattigdom, ydmygelse af mennesker på overførsel m.m. De rige opdyrker, gennem lobbyfirmaer og medierne, befolkningens fordomme overfor de syge, og arbejder for at alle tror på erhvervslivets suverænit.

Debatten om overførselsindkomsterne afspejler mest erhvervslivets og finanssektorens kultur, sociale behov og ønsker, i en tid hvor penge er den eneste ideologi. Det handler om grådighed og magtbegær, og at styre meningsdannelsen, knægte de social bevægelser, beskære de sociale institutioner og i det hele taget føre klassekamp fra oven. Fortsætter Danmark ud af samme spor som nu, ender det med at alle de sociale institutioner er lukkede, og der bygges en mur mod syd og en mod nord.

Den politiske kontrol og fattigdomsskabelsen har udviklet sig fra en politisk ideologi til en religion med erhvervslivet i centrum af det hele. Den siddende regering og erhvervslivet samt DA har en mission: Den har til formål at forme borgerne, forgive at de vil redde dem, nodge dem over i en bedre tilværelse, frihed, lighed og tryghed – vås!

Det nuværende politik-økonomiske system understøtter regeringens nedskæringer, skaber stress, depressioner, angst og bekymringer for fremtiden. **Politikerne fastholder de socialt udsatte i armod, fattigdom og håbløshed, det handler om at nedbryde ligheden og fællesskabet i samfundet.**

Vi tager kontrollen over vores liv tilbage

Ingen særskilte love imod vores eksistens. Vi kæmper for vores frihed, en fair indkomst, menneskerettigheder og et samfund uden social overvågning, en bolig som er til at betale, fri

ret til at bo alle vegne ligesom alle andre borgere.

Vi accepterer ikke stigende social kontrol og konstant færre midler at leve for, alt imens landet bliver rigere hvert år. Vi skal ikke tillade erhvervslivet at bestemme over vores forhold. Politikerne skal have en overnallerne hver gang de bare overvejer at lovgive imod vores favør.

Ikke mere af den samme symbolpolitik med det formål bare at holde den kørende, så de formuende kan skrabe mere til sig, og arbejderklassen får forringet den sociale sikkerhed, samt de sociale udsatte får mere ydmygende kontrol og får færre penge år for år. De politiske partier som i øjeblikket overvejer at indføre flere nedskæringer i bunden af samfundet skal reduceres i mandat ved valget, stop med at stem på dem.

Regeringen har undladt at tackle epidemien for kronisk sygdom og tidlige dødsfald blandt de dårligst stillede i samfundet. Vi skal ikke vente på at et flertal i Folketinget ændrer mening angående socialvæsenet i Danmark. Politikerne fatter det simpelthen ikke.

Grådigheden har fjernet al medmenneskelighed

Grådigheden efter penge og materiel velstand har fjernet al medmenneskelighed. Den mest dramatiske omdannelse af velfærdsstaten finder vi i den skjulte fattigdom, som dækker over, at titusinder er faldet ud af statistikkerne. Hundrede tusinde borgere har fået fjernet fra 4000 kr. pr. måned og op til alle pengene. Omvendt har middelklassen fået fra 2000 kr. pr. mdr. og overklassen over 90.000 kr. pr. år. I al ubemærkethed har politikerne lagt kursen om for velfærdsstaten.

Hvor mange middelklasse-borgere ville synes, at det var ok, hvis de selv skulle have en Max indtægt på 6.000 kr. pr. mdr? Det er den Max-sats som LA og søsterpartiet Nye Borgerlige er ved at indføre. Begge partier er massivt sponsoreret af milliardær brødrene Seier Christensen fra Schweiz.

Uden at det har fået den store opmærksomhed, har skiftende regeringer siden 2010 skruet kraftigt ned for det offentlige forbrug pr. indbygger i forhold til tidligere. Det er sket, selvom der i samme periode har været en vækst i antallet af ældre over 65 år. I 2010 var der 902.000 ældre og i 2018 er der 1.116.000.

Har landet virkeligt brug for fattigdom?

Hvem er det som har brug for at der er fattigdom? Hvem drager nytte af det? Hvem kræver det? Hvem går det ud over? Skal overklassen have lov til at bestemme over de fattige - og at der skal være fattigdom? Fattigdom gavner de rige, men de fattige betaler prisen.

Alle politikere fra det yderste højre og til SF sanktionerer en politik som gør bunden af Danmark fattigere og øger uligheden. Politikernes ønsker går ikke ud på at formindske antallet af

mennesker som ingen indtægt har - tværtimod har de udvidet antallet betragteligt gennem de konstante nedskæringer, gennem love som smadrer de socialt udsattes livsgrundlag. Omvendt er der øget deregulering af markederne, nedskæring af virksomhedernes skat, samt indsættelse af de rige i ledende stats-jobs.

Pengene fjernes fra underklassen og magten flyttes ud af befolkningens hænder og over i stadig mere centraliserede kredse, konsulentvirksomheder tjener milliardbeløb, penge som før gik til velfærd. I det hele taget æder "de private", dvs. virksomhederne, sig ind på en større andel af velfærdspengene. Det er sindssygt at velfærdspengene i alt højere grad går til kontanthjælp til erhvervslivet, som har tusinde af milliarder at gøre godt med i forvejen. Hvorfor går velfærdspenge til virksomheder på offentlig støtte?

Ikke flere undskyldninger

Der har været mange undskyldninger for at fjerne pengene fra bunden af samfundet, for 10 år siden var det finanskrisen. I stedet for at lade finansvæsenet betale - det var jo dem og husejerne som forårsagede krisen ved uhæmmet spekulation - bestemte folketetinget at der skulle skæres ned i bunden af samfundet.

Sidenhen gav man den undskyldning for nedskæringerne, at det var de fremmedes skyld, at der ikke var råd, hvilket Kontant har gennemhullet. Nu siger man at de har fundet en ny undskyldning: Klimakrisen.

Det lyder også ganske logisk, hvis man hæver de 55 % af befolkningen (arbejderklassen og underklassen) op til middelklassen, kommer der mere forbrug og mere CO2-udledning. Det de bevidst overser er omfordelingen; de penge som pumpes ned i bunden af samfundet tages fra toppen.

Men ja, det samlede forbrug og derved CO2-udledning skal ned, hvis vi skal redde kloden. Den omstilling er Danmark bare ikke klar til at diskutere endnu. Men skal dette forhindre os i at tage fat på omfordelingen nu? Vi mener at det er på høje tid. Ikke flere undskyldninger.

De sidste 20 års nedskæringer skal rulles tilbage, samtidigt med at det overdrevne forbrug og flyrejser skæres ned, for kloden, børnene og fremtidens skyld. Udledningen af drivhusgasser fra sektorer som transport, bygninger, affaldshåndtering og landbruget skal nedbringes. 60.000 containerskibe sejler konstant rundt på kloden. Der skal slås hul på den tiltrængte omfordeling, hvor pengene pumpes ned i bunden af samfundet, i stedet for at de gives i skattelettelser til toppen, hvilket medfører større ulighed.

Et land måles på hvordan det behandler mennesker

Tøjet hænger i laser, køkkenrullen er skiftet ud med toiletruller, ferie er der ikke noget der

hedder, og for hvad, hvad er pointen? Et land måles ikke i penge, men på hvordan det behandler mennesker.

En fik afslag på et handicap el-køretøj, med den begrundelse at det er et forbrugsgode. Han havde den ide at komme op af sengen og ud i frisk luft, det blev forpurret. Nu ligger han med tissespad som ikke bliver tømt, da det private plejefirma siger at det ikke er deres job. Hans køleskab er fyldt med grøn mug som de ikke renser ud, i stedet sætter de den nye mad ind i køleskabet til muggen.

Så røg han på hospitalet med infektioner pga. dette, men i stedet for at genoptræne ham, sendte de ham hurtigt hjem igen, det gælder om at vende klienterne i døren. Kommunen sagde at de ikke kunne gå ind i lejligheden for at rengøre, da han jo ikke var hjemme under indlæggelsen, så han kom hjem til de samme forhold igen. Massive nedskæringer i kommunen for de syge, og væsentlige forbedringer for de formuende. Den officielle version man ser på TV er, at det går godt i Danmark.

Alle dem som kommer i kontakt med de syge vasker deres hænder og siger at det ikke er deres ansvar, og ingen tør sige fra, ej hellere udtale sig om hvad de oplever og er tvunget til at gøre mod hjælpeløse mennesker. Firs % af de offentlige ansatte tør ikke udtale sig om de forhold de ser på arbejdspladsen, ytringsfriheden knægtes af lederne selv om den er grundlovsikret.

De fleste af de nuværende politiske partier har forbrudt sig mod mennesket, indført psykisk tortur på socialkontorerne, forsømmer plejen for de syge og ældre for at skabe flere firmaer. De fattidoms-skabende politikere er kommet ud på et sidespor og vil ikke vende om.

Det er på tide at "krisen" rykker opad i samfundet, der skal reformer til - i toppen af Danmark, hos virksomhederne og i finansverdenen. Det må aldrig være sådan at det er erhvervslivet som er den virkelige stormagt i et land. Der er ikke plads i et demokrati til de riges menneskefjendske fascisme og afskyelige menneskehad.

De såkaldte reformer har flyttet pengene væk fra bunden og op til de rigeste 3 % samt til virksomhederne, disse penge skal tilbageføres med renter. Ud med de gamle partier som kun har tjent Magteliten og øger uligheden, som har knust og udsultet alle de institutioner som samfundet er bygget på.

Gemmer de lærde sig og deres viden til bedre demokratiske tider?

Den sociale kamp i kommunerne

Kapitel 6

Den sociale kamp i kommunerne.....	54
Kommunerne vender sig imod de socialt udsatte.....	55
En ekstraordinær indsats.....	55
Ældre er tvunget at tigge på Facebook.....	55
Fattigdom eksisterer i hemmelighed.....	56
Udgifterne til ledelse og administration.....	56
Lederne går udelukket efter egne gevinster.....	57
Vi skal have revolutioneret hele socialområdet.....	57
Lokalpolitik fanget i et jerngreb af nedskæringer.....	58
Den katastrofale styring af kommunerne.....	58
Et hensynsløst menneskesyn.....	59
Ingen nedre grænse for fattigdomsskabelsen.....	59
Sociale bevægelser mod fattigdommen.....	60
Love som skader de socialt udsatte.....	61

Kommunerne vender sig imod de socialt udsatte

Kommunerne får ikke de penge, de har brug for, så kommunerne vender sig mod dem, der i det væsentlige er forsvarsløse; mod de socialt udsatte. Der er en overbevisning om, at hvis kommunerne fjerner pengene fra de socialt udsatte, vil det være muligt at få budgetterne til at hænge sammen, men lokalpolitikernes nedskæringer kender ingen grænser, ingen skam.

Regeringen straffer de kommuner hårdt, som gør en ekstraordinær indsats på det sociale område. Derfor skal vi alle støtte op om kampen for en socialt retfærdigt fordeling.

Når der er fremgangstider, øges nedskæringerne i bunden af samfundet, mens det er indlysende for alle andre end politikerne, at med den massive rigdom som vi ser i samfundet i dag, er fattigdom unødvendig.

En ekstraordinær indsats

Mange kommuner, især i Nordsjælland, bekæmper fattigdom ved at bekæmpe de fattige, de rigeste kommuner betaler for, at de socialt udsatte flytter til fattige kommuner, hvor huslejerne er væsentlig lavere. I stedet for at bruge pengene på de fattige, pumpes milliarder ud i store kulturprojekter, der skal tiltrække ressourcerige familier. Samtidigt bruger rige kommuner enorme ressourcer på at bygge boliger til familier fra den øvre middelklasse, men ikke en eneste billig almennyttig bolig til underklassen.

Den omvendte situation har vi i Nord-Djurs, hvor man har gjort en ekstraordinær indsats for at hjælpe de socialt udsatte. Og netop der kan man se, at folketingets fattigdomsskabende love forhindrer at kommunerne fjerner fattigdommen. Det er bl.a. Refusionsloven som gør, at kommunerne straffes økonomisk hvis de bekæmper fattigdommen.

Intet sted er det mere tydeligt hvad der foregår i dansk politik, og hvordan politikerne gennemtvinger fattigdom, end i Nord-Djurs kommune. Vi skal ikke vente på at politikerne får dårlig samvittighed, vi skal selv bekæmpe den neoliberale fattigdomsskabelse.

Hvis vi skal fjerne fattigdommen i Danmark, er det i Nord-Djurs kommune slaget skal stå, hvor en af Danmarks fattigste kommuner gør en indsats for netop at fjerne fattigdommen.

Ældre er tvunget at tigge på Facebook

Ulighed og fattigdom vokser begge. Ældre har været hårdest ramt. Mange sagde, at de skammer sig over, at være afhængige af at tigge på Facebook, men de har intet andet valg. De siger at de aldrig har haft problemer med penge, men med de nye fattiglove har de meget lidt at leve for.

Der er rigeligt penge i dette land til alle, men den stigende fattigdom som politikerne skaber, gør at fattigdom er blevet normaliseret i Danmark: Vi lever med uligheden som var det en naturlig ting, det er den ikke.

Huslejerne er høje i Hovedstaden og stigende, derfor søger de socialt udsatte til udkanten af Danmark for at overleve. Ingen ved præcis, hvor mange mennesker der kæmper i hemmelighed for at få enderne til at mødes. Hvor mange vil indrømme at de er fattige?

Fattigdom eksisterer i hemmelighed

Juli 2015: Flertal på plads: S, DF og R støtter Venstres kommuneaftale. Fire partier vil altid støtte fremtidige kommune- og regionsaftaler.

De fattige har ikke meget håb om, at politikerne vil forbedre deres situation, tværtimod. Regeringen har meldt ud at nye nedskæringer er i vente. Jo mindre politikere er villige til at bekæmpe fattigdom, jo hurtigere vokser Den Sociale Modstandsbevægelse.

På trods af at være en stor bekymring for vælgerne, er de fleste politikere tavse om emnet fattigdom, og ønsker ikke at sandheden kommer frem under den kommende valgkamp. Vi burde spørge, hvilket slags samfundssystem er det, der gør det muligt for fattigdom at brede sig som den gør.

Udgifterne til ledelse og administration

Udgifterne til ledelse og administration er eksploderet

Samfundet er tvunget at bære en stadig større overklasse af ledere, strateger og konsulenter. Direktørerne i kommunerne har siden 2014 scoret 220 millioner ved ulovlige "fratrædelsesordninger", jævnfør serien De Dyre Direktører på DR. Vi kan ikke blive ved med at proppe den samme type mennesker ind i råd og udvalg, bestyrelser og magt-netværk; **det skal ikke kunne betale sig at køre velfærden i sænk.** På blot én generation har Danmark ændret sig til et land der regeres med magt uden moral, og en politik som håndhæves uden hensyn til konsekvenserne for de berørte mennesker.

Det skal også nævnes at kommunal- og regionsdirektørerne er købt og betalt med 31,4 % lønforhøjelse, så de vil nok gå med til næste økonomiaftale mellem regeringen og KL om yderligere besparel-

ser på velfærden.

Lederne går udelukket efter egne gevinster

Lederne i socialvæsenet skulle oprindeligt hjælpe de udsatte, men nu handler det nærmest om at skrabe til sig selv, det samme kan siges om politikerne og deres venner i erhvervslivet. Grådigheden efter penge og materiel velstand har fjernet al medmenneskelighed. Det at tjene borgerne er udskiftet med ledere som udelukket går efter egne gevinster. Væk er den nødvendige moralske overbevisning om en nation som bygger på værdier som humanisme, solidaritet, ligeværd, frisind eller tolerance.

Ingen har ret til at skade andre, med henvisning til at det er regeringen som laver lovgivningen, samt bagefter forsøge at vaske deres hænder. Det mest kvalmende og skræmmende ved det onde socialvæsen de har skabt er, at man ikke trækker en streg når det drejer sig om børnefattigdom. Den urimelige forhåndelse, som man oplever at medier og politikere har udsat dem udenfor arbejdsmarkedet for er beskidt. Det er en straf oveni straffen at være fattig.

Det er på tide at stoppe op og sige at nu er det nok, vi skal ikke rejse det hvide flag, vi lever midt i en velfærdskrig, og der er ingen tegn på at politikerne standser nedskæringerne, ej hellere overførelserne af pengene til de rige direktører i kommunerne, til virksomhederne på offentlig støtte osv.

Vi skal have revolutioneret hele socialområdet

Den Progressive Sociale Bevægelse skal fundamentalt ændre demokratiet i Danmark. Det sociale område tilhører underklassen, det er vores liv det drejer sig om, derfor er det os som skal bestemme. Overklassen og virksomhedsejerne skal ikke sidde i råd og udvalg i ministerierne på Christiansborg og bestemme, at vi ikke skal have en rimelig indkomst og en fair del af samfundskagen.

Der skal indføres fundamentale sociale ændringer som naturligvis kun kan starte nedefra, det vi ser kan ikke længere fortsætte. Når man tænker på de embedsmænd i Beskæftigelsesministeriet og konsulentfirmaet Discus som er hovedarkitekterne bag førtids- og fleksjob reformen, bliver man syg i sjælen, det regeringen har gjort er at de har skabt en ond social magtstruktur. Dem som vidste hvad der foregik på socialområdet og som ikke råbte op for at standse ondskenen, må have en dårlig smag i munden.

Rød blok har over 73 % af stemmerne i København, men alligevel skal Venstre have beskæftigelsesborgmesterposten? Kampen om Lærkevej skal åbenbart fortsætte uanset konsekvenserne for de socialt udsatte. Frank Jensen siger at han er glad for Alternativet som ikke fører gammeldags klasse- og fordelingspolitik. Socialdemokraterne, Radikale og Socialistisk Folkeparti samarbejder i slutningen af 2018 med de liberale politikere om næste års budget udenom Enhedslisten og Alternativet!

Lokalpolitik fanget i et jerngreb af nedskæringer

Regeringen vender hver en hjemløs, så mønsterne falder ud af lommerne, og tømmer hver en ønskebrønd, de fattige politikere har lavet en lov som forbyder tiggere, og fremlagt lovforslag om forbud mod de fattige. Alt imens man på national TV hører Liberal Alliance økonomiministerens skingre stemme skringe, som om han er ved at få et hjerteanfald: "Det er landsforræderi, falsk og dybt skadeligt at påstå, at ulighed er et problem; DER FINDES IKKE FATTIGDOM I DANMARK".

Hvordan undgår man at blive som de politikere som vil fjerne menneskerettighederne? Hvordan undgår man at miste sin solidaritet, humanitet og medmenneskelighed? Hvordan undgår man at rykke til højre og blive ja-siger, stemme for nedskæringerne, skabe love som smadrer de socialt udsattes livsgrundlag?

Det eneste håb er at få folk til at forstå, hvad der sker, ved at få historierne ud i medierne angående de socialt udsatte, vi skal have de enkeltes historier ud i medierne, hvilket praktisk talt er umuligt i dagens aviser pga. de overbetalte journalister.

Vi er nødt til at stå sammen, da vi befinder os midt i en velfærdskrig, og ser den stigende sociale vold fra folketingsmedlemmernes side, med en syg uhæmmet trang til at kontrollere befolkningen. Penge i dag i den politiske proces, skaber helt uberettiget indflydelse.

Den katastrofale styring af kommunerne

For at sige det lige ud: Det sociale område i Danmark mangler penge fordi politikerne de sidste 20 år har fjernet milliarder, og givet dem til middelklassen, erhvervslivet og overklassen. Hvis vi skal løse problemerne med ulighed og fattigdom i København, er vi nødt til at rulle en hel del love tilbage, love som skaber fattigdom, og love som skaber ulighed.

Vi ved at de fattige er nødt til at flygte fra de dyre huslejer i storbyer, hvor de ikke har råd til at bo. De socialt udsattes indkomst reguleres ned hvert år ved lov, det er en af grundene til at fattigdommen stiger.

En stor del af dem som lever i fattigdom er børn. Accepterer vi højere niveauer af børnefattigdom og lavere social mobilitet for deres forældre? Vi vil afsløre den skjulte vækst i fattigdom i Danmark.

Det er karakteristisk for enhver vigtig ændring, at den er forudgået af en periode af stagnation, fagforeningerne har f.eks. koncentreret sig om middelklassens vilkår, og endda reallønsfald. Det nuværende sociale oprør er en modning af flere sociale gruppers erkendelser, og disse vil fortsætte de næste mange år, det hedder social convergence; to grupper som står overfor det samme problem, når til den samme konklusion: Bunden skal iltes for at landet kan gro, ingen velstand uden velfærd.

Den nuværende regering har dumpet en hel underklasse og totalt drænet bunden for penge. Først når middelklassen personligt rammes på pengepungen aktiveres protestviljen. De nuværende politikere har i deres underlige kombination af kynisme og naivitet ingen kontakt med jorden under deres fødder, og ingen anelse om hvad der rør sig ude i befolkningen. De vælger at manipulere sig frem til deres nedskæringer i stedet for at turde udsætte sig for demokratisk debat og faglige vurderinger. Forberedelse til nedskæringslovene bliver heller ikke tryktestet af de samfundsmekanismer, der findes til den slags. De gør alt for at undgå, at nogen skal udfordre og kvalificere deres antagelser, med ufattelige lidelser til følge.

Et hensynsløst menneskesyn

Refusionsloven fremprovokerer et hensynsløst menneskesyn

Sidst i august måned 2015 vedtog politikerne på Christiansborg Refusionsloven, som bevirker at kommunernes kassetænkning forøges, den ændrer markant den måde, kommunerne får penge af staten til deres offentligt forsørgede borgere. De svageste ledige og syge bliver derefter udsat for yderligere mishandling, uden at retssystemet reagerer.

Kommunernes udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, den midlertidige arbejdsmarkedssydelse og førtidspension øges over tid, 20 pct. de første 4 uger, 60 pct. fra uge 5-26, 70 pct. fra uge 27-52 og derefter 80 pct. Med andre ord skal kommunerne selv betale den største del af de sociale udgifter, med mindre at de skaber fattigdom, eller eksporterer de fattige til andre kommuner.

Ingen nedre grænse for fattigdomsskabelsen

Refusionsloven er et af problemerne, idet den fremprovokerer et hensynsløst og provokerende menneskesyn, hvor der ingen nedre grænse er for fattigdomsskabelsen. Men det virkelige problem er, at politikerne bevidst har smadret hele socialområdet i årtiet. Der er lavet love og kontralove som tilsammen bevirker at de socialt udsatte i virkeligheden ikke har mange reelle rettigheder tilbage.

"Vi skal have ændret de dybt urimelige refusionsregler og fortsætte kampen for en ordentlig behandling af syge og handicappede. Og vi mangler en udligningsreform, der kan korrigere for de her flytninger til de fattigste kommuner".

[Sociale bevægelser på gaden i nødstedt kommune](#)

Bag refusionsreformen står Socialdemokraterne, Radikale, Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative og Liberal Alliance.

Sociale bevægelser mod fattigdommen

Politikere foretrækker stilhed om forholdet mellem Danmarks reformer og fattigdom, og det er nemt at se hvorfor. Betydelige dele af det sociale sikkerhedsnet er fjernet. Købekraften hos en familie med 2 børn er ikke overraskende anderledes i København, end den samme familie, der bor i Nord-Djurs. Fattiglovene tager ikke hensyn til geografisk variation.

De sociale modstandsbevægelser krig mod fattigdommen sætter fokus på Danmarks skjulte fattigdomsproblem.

København for Velfærd, indkalder til protest og opbakning til en demonstration for velfærd.

"På onsdag den 22. august mødes københavnske tillidsfolk til stormøde. Her skal de diskutere konsekvenserne af budget 2018 i København, og hvordan der sikres den størst mulige opbakning til en demonstration for velfærd den 6. september. Alle københavnere opfordres til at møde op og vise deres opbakning til en bedre velfærd."

"De københavnske fagforeninger efterlyser et kommunalt oprør mod de stadigt snævrere økonomiske rammer og den reelle afskaffelse af det kommunale selvstyre."

[Fagforeninger opfordrer til kamp for velfærden](#)

Det samfund vi havde ved århundrede skiftet, blev skabt gennem intens kamp, hverdag, med en større omsorgsbevidsthed og mere pålidelige medier. Der er ikke tale om en hobbyaktivitet eller magelighed. Avisen.dk dækker den nuværende socialkrise i Danmark. Det er for øvrigt nemt at søge i Information, som også har mange artikler, der omtaler, hvad der sker når borgerne har fået nok.

DenOffentlige.dk har skrevet om sygdomsramte og klemte borgere i systemet gennem lang tid:

[Denoffentlige.dk Socialkrisen](#)

De sidste 20 år har erhvervslivet og højrefløjen overtaget magten, og de rige pumper milliarder ind i politik for at få nedskæringer og deraf skattelettelser. De har massivt betalt lobbyfirmaer, rykket fuld-sides annoncer i alle medier, og indsat deres egne overalt i systemet - for at det ikke skal være løgn også i toppen af socialcentrene.

Man kan afvise den sociale virkelighed, vælge mageligheden og følge mainstream medierne og TV, eller sætte sig ind i hvad der foregår her i landet, kampen mod nedskæringerne er intens og omfattende. Men halvdelen af journalisterne er livsstilsjournalister og mageligheden tager over.

Vores suveræne ret til at bestemme over egne forhold skal erobres og gennemføres, vi skal skabe muligheden for at deltage og bestemme i de politiske spørgsmål som berører vores liv. Vi vil genero-

bre vores frihed. Forandring kræver frihed og selvbestemmelse og de skal komme nede fra, det siger erfaringerne.

Hvilke muligheder har vi for at fremme de ideer som er vigtige for netop vores sag? Det afhænger af samarbejdet mellem de enkelte sociale grupper, evnen til at agere når det er nødvendigt, og af den magt som vi kan frembringe ved sammenhold og opbygning af koalitioner, til pression, for at gennemtvinge vores sager.

Underklassen skal bestemme om vores egne sociale forhold, vi skal tilbageerobre vores rettigheder.

Love som skader de socialt udsatte

Det samlede antal love som specifik er rettet imod bunden af samfundet vokser konstant, love som skader de socialt udsattes muligheder, gør dem fattigere og forkorter livet. Fattiglovene skal fjernes og dette gælder for over halvdelen af alle sociallovene. Når folk trykkes ned i fattigdom, mens politikerne smækker sig i luksus betalt af erhvervslivet kaldes det korrupcion.

Når socialt udsatte kæmper alene, så taber borgerne oftest. Løsningen ligger derfor udenfor det parlamentariske system. Dette tager længere tid, men det fundament som lægges af sociale bevægelser, vil på længere sigt vise sig at være mere solidt end de nuværende politiske partiers pseudo og anti-sociale politik.

Målet er at samle de borgere som ser de sociale problemer i Danmark. Specielt efter de seneste års katastrofale socialpolitik med førtidspensionsloven, har de socialt udsatte brug for at afslutte undertrykkelsen. Vi må kræve en ende på de mange menneskerettigheds- og minoritetsmishandlinger.

Det er tid til at et flertal af enkeltpersoner, grupper og organisationer, at træde ind og vise vores fælles menneskelighed. Vi ved, at der er mange som hverken er ufølsomme over for andres lidelser eller blinde for konsekvenserne af den fattigdom som politikerne skaber. Solidaritet er et kernekoncept i den sociale tankegang, der er afgørende for at de socialt udsatte udenfor arbejdsmarkedet, får en rimelig indkomst.

På arbejde med sygeseng

Kapitel 7

På arbejde med sygeseng.....	62
Dehumanisering via loven.....	63
Dødssyge borgere i ressourceforløb.....	64
Nytteværdien for erhvervslivet.....	64
Har Krølle udsigt til at få arbejde.....	65
Loven om Førtidspension og Fleksjob.....	67
Kontrollen af de socialt udsatte.....	68
Politikernes voldelige angreb på underklassen.....	69
På arbejde med sygeseng.....	70
Uddanne befolkningen i civil selvforsvar.....	71
Borgerne danner sociale bevægelser.....	72

Dehumanisering via loven

Kontrollen af de socialt udsatte og de arbejdsløse har nu nået et omfang som langt overstiger enhver fornuft eller anstændighed, og der er omfattende overtrædelser af socialloven i halvdelen af 98 kommuner, dette er iværksat ved et utroligt antal love som overlapper hinanden, og som ingen kan finde rundt i.

Hele det sociale område er blevet systematisk nedbrudt til fordel for private aktører, som nu har en storindustri for de penge, som de socialt udsatte skulle have levet for. Kommunernes udliciteringer har opdyrket private firmaer, som nu har en milliardforretning med det sociale område som hovedindtægtsområde.

Der er tale om et ufatteligt dyrt system som dræner socialvæsenet, og man har været nødt til at fjerne alle indtægter fra 160.000 mennesker, som nu ingen indtægter har overhovedet, for at få råd til de private aktører og konsulentfirmaer, som uden skrubler ødelægger i forvejen alvorligt syge mennesker. Det ligner mere end noget et sygt straffesystem, udtænkt af følelseskolde ideologer.

Hvad er det for en type som udvikler systemer, som bevidst ødelægger et stort antal mennesker i nød. Hvordan er det muligt at ansætte nogen i kommunernes top, der er så ødelagte menneskeligt set? Hvor mange er ramt gennem årene og hvor mange penge er der i alt fjernet - og givet til virksomhederne, til middelklassen, samt overklassen ved skattelettelser?

50.000 er i de senere år faldet ud af dagpengesystemet, antallet af hjemløse kvinder er steget med 20%, 64.500 børn er ramt af politikernes nedværdigende fattigdom, det svarer til en middelstor kommunes indbyggere.

Der er en stigende forskel mellem rig og fattig i Danmark, samt stigende kontrol og magtmisbrug i socialsystemet, hele det politiske system er gennem årtier blevet ændret, manipuleret og endda korrumperet, for at ressourcerne i samfundet i højere grad tjener erhvervslivets interesser.

Så længe vi tillader at magtmisbruget fortsætter, så vil alle former for løsninger ikke nytte noget, problemerne bunder i selveste det grådige økonomiske system, som politikerne og magteliten ikke vil ændre, da pengene hober sig op deres egne bankbokse; grådighed er forklaringen på mishandlingen af de socialt udsatte. Konkurrencestaten er først og fremmest udtryk for en stigende sociopati som skyller hen over landet, regionerne, kommunerne og de sociale institutioner.

Det er en udbredt praksis i over halvdelen af kommunerne at overtræde lovene, nogle kommuner er mere pressede end andre af den enorme velfærdsmassakre vi oplever i disse år, efterfulgt af lige så store skattelettelser til dem som intet mangler samt særdeles til virksomhederne. Vi taler her om massive retslige overtrædelser af socialloven, det er den absolutte største retslige skandale i

nyere tid, massive lovovertrædelser sat i system i det offentlige af praktisk talt alle politikere i folketinget og i kommunerne.

Nedskæringerne kommer fra folketinget over Kommunernes Landsforbund ud til kommunerne, til socialkontorernes chefer, som sender dem uhæmmet videre ud til socialrådgiverne. Socialvæsenets direktører tjener millioner på at fjerne pengene i bunden af samfundet. Vi ser den overdrevne luksus til politikerne, som har skabt en umenneskelig lov der har bevirket at kommunerne piner og plager socialt udsatte mennesker.

Dødssyge borgere i ressourceforløb

Trods invaliderende angst og en IQ på 48 skal Kasper gennem sit andet ressourceforløb.

Erhvervslivets klapjagt på samfundets svageste illustreres i artiklen. Meningen med socialsystemet var at hjælpe mennesker i nød. Men da velfærdskrigen brød ud, skete der et totalt kollaps i moral, som medførte en uhørt mangel på medmenneskelighed.

[Trods invaliderende angst og IQ på 48](#)

Nytteværdien for erhvervslivet

Handicappede og udviklingshæmmedes værdi måles ikke på nytteværdien for erhvervslivet. Børnearbejde blev forbudt for årtier siden, men erhvervslivet har tilsyneladende ingen hæmninger og ingen moral, deres medmenneskelige og inhumane intelligens er efterhånden på niveau med en fire årigs.

Langt færre udviklingshæmmede får tilkendt førtidspension. De udviklingshæmmede er også ramt af førtidspensions- og fleksjobreformen.

"I april måned undersøgte Landsforeningen LEV, der varetager udviklingshæmmede og deres pårørendes interesser, forsørgelsesgrundlaget blandt foreningens medlemmer. Med en førtidspension modtager borgeren uanset alder mellem 15.650-18.412 kr. om måneden inden diverse tillæg. Modtager en borger under 25 år derimod udeboende kontanthjælp, er ydelsen 7.182 kr. om måneden. Det beløb rækker ikke langt for en person med udviklingshæmning. Det er ikke uvant, at de botilbud, som mange med udviklingshæmning benytter sig af, koster i omegnen af 8.000 kroner om måneden. De har simpelthen ikke råd til det botilbud".

[Langt færre udviklingshæmmede får tilkendt førtidspension](#)

Har Krølle udsigt til at få arbejde

Har Krølle udsigt til at få arbejde?

48-årige Krølle tigger på gaden. Han har været stofmisbruger i 35 år og har en lang række sår og sygdomme. Alligevel afviser Københavns Kommune at give ham førtidspension. 28. juli 2015.

Det er politikernes job at passe på os alle sammen, derfor skal der renses ud, vi skal have respekt, medfølelse og tolerance tilbage. Hvordan kan man overhovedet igen rekruttere politikere fra virksomhederne, da de beviseligt har den højeste procentdel af psykopater? Vi er nødt til at erkende at ikke alle er egnede til at have med mennesker at gøre, derfor må alle socialchefer, kommunal- regional- og folketingspolitikere testes for sociopati. De politiske partier må undvære de største stemmeslugere, hvis de er uegnede.

4. august 2015 Hvor mange indlæggelser endnu, før Christina får førtidspension?

“Siden Christina i 2008 blev sygemeldt med stress og endte med en psykiatrisk diagnose, har hun været indlagt 16 gange. Selv om hun har fået tilkendt invalidepension fra sit pensionsselskab, mener kommunen, at 46-årige Christina stadig har en arbejdsevne, så hun kan blive selvforsørgende. Christinas diagnose kaldes skizoaftektiv psykose og defineres på en medicinsk hjemmeside som en forholdsvis sjældent forekommende tilstand, som er karakteriseret ved episodiske psykotiske episoder med depressive eller maniske træk, som optræder samtidig med skizofrene symptomer som f.eks. hørelsehallucinationer og bizarre vrangforestillinger”.

Hvor mange indlæggelser endnu, før Christina får førtidspension?

6. august 2015 Kommer Carol på arbejdsmarkedet, før hendes øjne visner helt?

“En sjælden bindevævssygdom er ved at gøre Carol helt blind. Selv om hendes arbejdsevne ifølge en sagsbehandler er lig nul, afviser Næstved Kommune at give den 56-årige kvinde førtidspension. Da Carol som sygemeldt og næsten blind skulle arbejdsprøves, blev hun sendt i praktik i Brugsen i sydsjællandske Bissrup. Her skulle den tidligere tekniske tegner stå ni timer om ugen og »trimme hylder«, som det hed. Men på grund af hendes svage syn var hun nødt til at bruge en lup med indlagt lys, når hun skulle kontrollere, om varernes sidste salgsdato var overskredet”.

Kommer Carol på arbejdsmarkedet, før hendes øjne visner helt?

27. august 2015 Med stofbrugeren Krølle til møde med kommunen:

“Information var med, da Københavns Kommunes rehabiliteringsteam skulle forklare stofbrugeren Krølle, hvad der skal ske nu, når han ikke kan få førtidspension. Den 48-årige tidligere slagtersvend er radmager og har været stofbruger i mere end 30 år og går med stive skridt og en kasket på hovedet hen til jobcentret. Uden for jobcentret står Krølles støttekontaktperson, og det samme gør hans bisidder, Charlotte, fra organisationen Gadejuristen på Vesterbro”.

[Med stofbrugeren Krølle til møde med kommunen](#)

“NORDJYLLAND: Der er større risiko for at dø i de såkaldte ressourceforløb, end der er chance for at få et job. Det viser tal, som NORDJYSKE har samlet ind i landets kommuner. 79 kommuner har svaret, og siden 1. januar 2013 er 35 danskere døde, mens kommunen forsøgte at afklare i et ressourceforløb, om de havde en arbejdssevne. Kun 31 er kommet i et ordinært job. (oktober 2015)”.

Der er gennem årene fortalt mange historier om beskæftigelsesindsatsen. Man tvinger døende, syge mennesker til at arbejde under svære lidelser lige til sidste dag i livet. “Det er en skændsel for vores samfund, som vi kalder et velfærdssamfund, at mennesker, der hænger i så tynd en tråd, skal plages på sådan en måde”.

[Nordjyske.dk: Flere døde end i job](#)

“Det er en bekymrende stor andel af borgere i ressourceforløb, der enten dør eller bliver såkaldt selvforsørgende og dermed står uden indkomst. Vi har som samfund ifølge grundloven en forpligtelse til at forsørge dem, der ikke kan forsørge sig selv, og man kan diskutere rimeligheden i, at kommuner sender borgere, der er så helbredsmæssigt svage, ud i arbejdsmarkedsrettede forløb”.

Politikerne har mørkelagt sagerne, og kommunerne må ikke længere udlevere oplysninger om dødsfald til pressen. Massiv spin og propaganda i landets medier har siden standset enhver debat på dette område.

[Nordjyske.dk: Mindst 65 døde i- ressourceforløb](#)

Det nuværende socialsystemet er skabt til at fastholde mennesker i et uendeligt tomt aktiveringsloop, med en så lav indkomst som muligt. Gang på gang bliver de udsatte tromlet ned, og år efter år bliver de udsat for samtaler som ofte virker som krænkelser af den værste slags, som følelsesmæssig voldtægt. Jobcentrene bruger alle de penge som skulle gå til de udsatte, på parasitiske private aktører, hvilket koster milliarder.

Susanne fik først sin førtidspension i byretten:

“Det tog 10 år og en retssag, før Københavns Kommune bevilgede 57-årig stofbruger og gade-prostitueret førtidspension, selv om hendes arbejdsevne ifølge lægerne var lig nul og alle behandlingsmuligheder for længst udtømte. Sagen viser, at selv om Ankestyrelsen godkender en kommunes afslag, kan resultatet godt være forkert”.

“Det usædvanlige er ikke, at en kvinde med hjælp fra en dygtig advokat får ret over Kammeradvokaten, der repræsenterer Ankestyrelsen. Det usædvanlige er derimod, at en sag om førtidspension overhovedet kommer for retten”.

“Rettens underkendelse af Ankestyrelsen afgørelse slår derved en breche ind i beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsens (V) forsvar for kommunernes omstridte sagsbehandling i forbindelse med tildeling af førtidspensioner, nemlig at Ankestyrelsens egen undersøgelse af kommuners afslag på førtidspension viser, at sagsbehandlingen i kommunerne er i overensstemmelse med regler og praksis. Det har ifølge byretten altså ikke været tilfældet i Susannes sag, selv om Ankestyrelsen også i denne sag havde stadfæstet kommunens afslag”.

[Susanne fik først sin førtidspension i byretten](#)

Loven om Førtidspension og Fleksjob

Her er den syge lov

30.06.2012: Bredt forlig om førtidspension og fleksjob.

Regeringen har indgået en bred politisk aftale med Venstre, Konservative og Liberal Alliance om at lave en reform af førtidspension og fleksjobordningen.

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen siger: Fremover er det slut med at tildele unge mennesker en førtidspension.

Anne Baastrup (SF) siger: I dag lander alt for mange unge på førtidspension.

Ulla Tørnæs (V) siger: Vi er glade for aftalen. Vi deler ambitionen om, at færre unge skal på offentlig forsørgelse.

Mai Henriksen (K) siger: Ingen er tjent med at blive efterladt på passiv forsørgelse uden for fællesskabet.

Joachim B. Olsen (LA) siger: For Liberal Alliance har det været afgørende, at incitamentet for kommunerne til at tilkende førtidspension bliver reduceret.

Reformen skal nu vedtages i Folketinget og vil træde i kraft fra 1. januar 2013. Når reformen er fuldt indfaset i 2020, vil den forbedre de offentlige finanser med 1,9 milliarder kroner.

Her er refusionsloven

Sidst i august måned 2015 vedtog politikerne på Christiansborg refusionsloven, som bevirkede at kommunernes kassetænkning forøgedes, den ændrede markant den måde, kommunerne får penge af staten til deres offentligt forsørgede borgere, de svageste ledige og syge bliver derefter udsat for yderligere misbrug og psykisk tortur, uden at retssystemet reagerer.

Kommunernes udgifter til arbejdsløshedsdagpenge, den midlertidige arbejdsmarkedsydelse og førtidspension øges over tid, 20 pct. de første 4 uger, 60 pct. fra uge 5-26, 70 pct. fra uge 27-52 og 80 pct. fra uge 53.

Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Radikale, Konservative og Liberal Alliance stemte for den såkaldte Refusionslov.

Kontrollen af de socialt udsatte

Læs "Med stofbrugeren Krølle til møde med kommunen". I bunden af samfundet er der et helt hold af kontrollanter til hver nødstedt for at sørge for at han ikke kan få førtidspension.

[Med stofbrugeren Krølle til møde med kommunen](#)

Hvordan er det muligt at et land udvikler sig til et sådant monster? Der er mange eksemplarer i verdenshistorien hvor det er lykkedes et forstumpet sygt menneske at få magten, med katastrofale konsekvenser.

Når monstrøsiteten sættes i system som vi ser det overfor Krølle, Christina og Carol, er det mest skræmmende, at så mange er villige til at føre den ud i livet, samt at alle andre passivt ser til. Tænk at udvikle systemer som bevidst ødelægger et stort antal mennesker i nød. Er disse umennesker i stand til at udføre tortur/misbrug mod deres egne børn eller familie?

Det er os andre som kæmper med følgerne hver eneste dag. Det er os de nødstedte ringer til når kommunerne kører på dem med sanktioner og smadrer deres økonomi så de bliver sat på gaden, det er de pårørende som sidder med stressen. Det er os som går til begravelserne fordi ofrene ikke orker mere.

Vi har set en bedre verden, vi ved at det kan gøres bedre, og hvis man kan se det for sig, kan man få det til at ske igen. Det forudsætter et fundamentalt anderledes livssyn, erfaringerne viser at oprøret kommer før du aner, og at der er mange praktiske ting der skal ordnes, det er nemmere at ordne

dem i dag end at vente.

Hvor mange har fået afslag på et trehjulet el-handicapkøretøj med den begrundelse at det i dag er et forbrugsgode? Vi sætter grænsen for, hvor lidt der skal til for at opretholde en acceptabel tilværelse i Danmark, hvad der kræves for at deltage i samfundet med bolig, uddannelse, arbejde, medlemskaber, medier, fritid og ferier, sundhed, transport m.m. oprøret starter i dag med dig, det er dit ansvar.

Hvor mange skattelettelser skal der til før vi igen har råd til medmenneskelighed? Vi kræver et øjeblikkeligt stop for de perverterede ressourceforløb. Hvor er de mekanismer i samfundet som skulle stoppe disse ulovligheder? Det er tydeligt at de ikke findes i regeringssystemet. Vi skal have genindført en anstændig behandling af sociale nødstedte, det er grusomt at sårbare mennesker fastholdes i en uværdig livssituation og får det tiltagende psykisk dårligt. Det er på høje tide at genopbygge Danmark fra grunden af.

Vi opfordrer alle til at samles på de sociale medier, det er på tide at danskerne siger fra overfor den stigende ulighed, og aktivt deltager i genopbygningen af landet, vi skal have kommunernes økonomi ud at reformhelvedet. Politikerne smadrer vores eksistensgrundlag af ideologiske årsager. Selv om aktivisme er smertefuld og farlig, er det også det terræn, hvor velfærdskampe skal udkæmpes og vindes, civil ulydighed og civile strejker og civile blokader. Det er sådan velfærdssamfundet blev skabt og dette er sådan fremtiden skabes, velfærden er vores ansvar, velfærdsoprøret er på vej.

De klassiske tegn på en som nægter at løse de sociale og økonomiske problemer: En der sjældent lærer af systemets fejl, men har en myndigheds eller lovgivnings forklaring på alt. Som mener at det er de socialt udsattes egen fejl, beskylder dem for at være dovne eller dumme, at de lyver eller bilder sig noget ind.

En der ingen respekt har for udsatte mennesker, men ødelægger deres liv uden tanke på konsekvenserne, og tilsidesætter hensynsløst deres livsgrundlag. En som ikke får dårlig samvittighed, ej heller føler anger når vedkommende efterlader mennesker uden hjælp.

Den opståede ondskab kan ikke forklares anderledes, end at selve de umenneskelige rammer skaber den. Alle lever sig så meget ind i rollerne, at kontrollørerne udvikler sig til regulære sadister, mens de udsatte påtager sig rollen som sociale afvigere, der faktisk tror på at de skal rehabiliteres, i stedet for at vælge at protestere imod eksperimentet.

Politikernes voldelige angreb på underklassen

For 14 til 16 år siden flyttede politikerne det sociale område fra Socialministeriet til Beskæftigelsesministeriet efter anbefaling fra private konsulentfirmaer. Der er sidenhen skabt en række love og kontralove som muliggør en lovløshed i forvaltningen. Dette er gjort bevidst for at politikerne kan hævde, at de udsatte har rettigheder, men kontralovene er i virkeligheden dem som administreres

efter.

Hvert år bruger politikerne over 4,5 milliarder på private konsulentvirksomheder for at omdanne landet til et neoliberalt mareridt af et kontrolsystemet og et privatiseret helvede.

EU Kommissionen henstillede til Danmark i 2011-2012 at gennemføre nedskæringer af førtidspensionen. I 2013 kom Loven om Førtidspension og Fleksjob, som blev skrevet af det private konsulentfirma Discus, der også fik opgaven med at indføre lovene i kommunerne. Konsulentfirmaerne Discus og Deloitte har i mange år udformet det sociale- og beskæftigelsesområde efter deres egen neoliberale ideologi.

Når reformen er fuldt indfaset i 2020, vil den forbedre de offentlige finanser med 1,9 milliarder kroner. Til sammenligning blev der sidste år givet 25,8 mia. i erhvervsstøtte, i form af virksomhedspraktik, indslusningsløn m.m. Overgrebene kan således ikke begrundes med andet end grådighedsstress fra virksomhedernes side, som nu har monopol på den politiske magt. Magtkoncentrationen ligger hos alt færre, samtidigt med at erhvervslivets lobbyister i antal er eksploderet.

Den offentlige sektor bliver ikke mindre af at de private firmaer får opgaverne, tværtimod ser vi at der pumpes milliarder ud til opgaver som private læge-konsulenter, jobcenter-coaches etc, dette er stik imod hensigten med de neoliberales Minimalstat, grådigheden overtrumfer ideologien. Virksomhederne burde være beskæftiget med at skabe nye produkter, men i stedet for har de slået sig op på at leve af offentlige penge.

De socialt udsatte behandles som en vare der skal gøre private firmaer velhavende. Derfor skal der gennemføres en undersøgelse med hjælp fra whistleblowere, som afslører korruptionen og bedrageriet i den milliard store kontrol- og aktiveringsindustri, sidste sag er bagværelse lægen til 16,5 millioner i København - det bør ikke overraske nogen når der er adgang til så mange penge, at korruptionen florerer.

Politikerne har skabt et detalje styret system til overgreb på udsatte samfundsgrupper, derfor er det nødvendigt at uddanne befolkningen i civil selvforsvar. Vi lever i en tid hvor man systematisk fra folketinget har indført et sociopatisk - for mennesket destruktivt og ineffektivt bureaukrati.

På arbejde med sygeseng

"På arbejde med sygeseng" danner en mørk plet på Danmarkshistorien, og det viser nødvendigheden af en ændring hen imod et demokratisk system, hvor de enkelte offentlig ansatte får mere indflydelse. Der skal en kraftig decentralisering til, og den destruktive topstyring må fjernes, landet kan ikke længere bære New Public Management.

NPM systemet manipulerer med vores mest primære følelse af menneskelighed for at generere

nedskæringer og fattigdom. NPM er den kræftsvulst som har spredt sig hele vejen fra topembedsmændene og ned til socialrådgiverne.

181 er kommet i beskæftigelse og over 80 mennesker er døde, mens de var i ressourceforløb, mennesker som fortjente et helt andet liv. Beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen er ikke i tvivl: "Nedskæringerne er grundlæggende en succes".

Kynismen er himmelråbende; der er ingen føling med de mennesker som nedskæringerne er gået ud over, og der er ingen grænser for "På arbejde med sygeseng". Ethundrede og halvtreds tusinde borgere, som er ramt af loven, har forsøgt at råbe alle op i 6 år, uden resultat. Politikerne smadrer menneskeliv, uden at nogen kontrolinstans bryder ind, og uden at systemet reagerer. De socialt udsatte er retsløse.

Til januar 2019 har førtidspensionsloven i 6 år ødelagt livet for et chokerende antal mennesker

Dette stopper ikke før befolkningen gør oprør, vi er alle ansvarlige. Fra politikernes side handler det om de penge der spares, ved at flytte de syge fra den ene ordning til den næste, som så skal være billigere. Det er det som er partiet Venstres job; at flytte pengene væk fra de fattig og over til virksomhederne. Formålet er at tilrane sig så meget som muligt.

Uddanne befolkningen i civil selvforsvar

Det er umuligt at forstå hvor forfærdeligt det er at blive udsat for disse nedværdigelser, indtil man selv oplever det, de fleste ofre er ikke selv klar over, at de bliver udsat for umenneskeligt mishandling, før skaden allerede er sket.

Jobcentrene bruger alle de penge som skulle gå til de udsatte, på parasitiske private aktører, som skaber vanvittige situationer, lyver og bedrager, og mishandler på alle måder. Dette jobcenter-cirkus er et meget farligt socialt kontrolværktøj - det er helt politisk funderet, udelukket for at skabe skattelettelser.

Nu benytter kommunerne sig af speciallæger som tjener formuer på at udskrive politisk funderet rapporter der giver kommunerne ret til at ødelægge menneskeliv, ufatteligt at grådigheden kan få nogen til at synke så lavt. De første domme er faldet overfor specialisterne, men hvornår siger den danske befolkning stop, er det vigtigere at købe en ny iPhone eller ferie, eller skal vi kræve lidt anstændighed tilbage.

Hvis du befinder dig i en så alvorlig situation; tro på dine instinkter, tal med dine venner om forholdene på det lokale jobcenter, optag samtalerne (hvis det overhovedet er lovligt), meld dig ind i hjælpegrupperne på de sociale medier, og dokumenter det hele - hvis du har overskuddet - og tag altid en bisider med.

Det er normalt sådan at hvis borgerne systematisk udsættes for vold, eller anden umulig situation der er svær at håndtere, så udvikler de det man kalder for civil selvforsvar. Kampen mod undertrykkende systemer medfører naturligt nok demokratiske foreninger som bekæmper uretfærdighederne, den umulige situation bekæmpes ved fælles organiseret hjælp.

De socialt udsatte som konstant udsættes for psykisk vold har dannet foreningerne Jobcenterets Ofre, Næstehjælperne m.fl. dvs. Den Sociale Modstandsbevægelse. Hvis sagsbehandlerne samarbejder, eller direkte meldte sig ind i disse foreninger, kan man sammen med de socialt udsatte, ændre hverdagen for dem selv, samt for de fattige.

Trusler om psykisk social vold og undertrykkelse påvirker de udsattes hverdag, og det er generelt blevet et større problem inden for de seneste tyve år, flere føler at de bliver udsat for en ubehagelig medarbejder, som kun er interesseret i at smadre deres økonomi, vi kan kun give dem ret; nedskæringerne har til formål at skabe skattelettelse for de rige.

Socialrådgivere er de udsattes advokater, vi taler om mennesker som ikke kan købe advokathjælp, og ikke har midler til at købe private socialrådgivere som kan klare paragrafferne for dem. Socialrådgiverne har magten og dermed hovedansvaret for skabelsen af et værdigt samfund for de socialt udsatte borgerne. Spørgsmålet er hvor mange er det, som har forfejlet deres kald?

Udviklingen på det sociale område er uhyggelig og dybt bekymrende, hundrede tusinde har nu ingen indtægter overhovedet, de får trusler om at alle indtægter fjernes, og har derfor fysiske symptomer som hjertebanken og ondt i maven, og der er en øget risiko for, at de får flere psykiske problemer - såsom søvnløshed, bliver bange og utrygge.

Det påvirker de udsattes hverdag når de dagligt i medierne bliver kaldt dovne eller samfundsnasere, hvis det sker for tit, går det ud over helbredet, og det har frygtelige konsekvenser for den enkelte udsatte borger.

Stem på de få partier som vil afhjælpe de udsattes situation ved kommune- regional- og folketingsvalg, det er også en form for civil selvforsvar. Situationen er ikke længere holdbar, der skal omgående omfattende ændringer til.

Borgerne danner sociale bevægelser

Er der nogen som kan fortælle hvad borgerne skal gøre når kommunerne, regionerne og staten begår grov kriminalitet? Der er ingen instanser som standser dette, der er ingen jurister som bekæmper ulovlighederne, ingen ombudsmand går ind i sagen, og hvem har råd til at føre en retssag? Hvis dette var en faglig kamp, kunne fagforeningerne føre sagen, men de udsatte er lovløse og uden midler, uden repræsentation. Hvordan danner de deres egen "fagforening"?

"Jobcentrets ofre" har nu flere end 16.000 medlemmer som bliver systematisk snydt, hvilke

valg har de? Ofrene kæmper alene en heroisk kamp mod et umenneskeligt system, på trods af sygdom og dårligt helbred.

På baggrund af en ny undersøgelse fra FTF, der er hovedorganisation fagforeninger for sygeplejersker, pædagoger, socialrådgivere og politifolk:

"Hver ottende adspurgte offentlig ansatte har oplevet grove fejl eller ulovligheder på arbejdet, begået både af kolleger eller af ledelsen. Derudover bliver bevist vildledning af borgerne nævnt hos en stor del af de adspurgte".

[Ansatte om ulovligheder: Vores kollegaer snyder borgerne bevidst](#)

Hvis man er vidne til eller har mistanke om ulovligheder eller fejl og forsømmelser af grov karakter på arbejdspladsen har man pligt til at sige fra.

Borgerne danner sociale bevægelser for sammen at ændre samfundet, dette er den måde som Danmark er skabt på. Det er os som må bekæmpe den fornedrende ulighed og fattigdom, og genopbygge samfundet fra bunden af, politikerne er ikke i stand til at styre sig selv, de standser ikke før vi tager affære, de har ingen empati for mennesket og ingen forståelse for hvad der er foregået i de sidste 6 år.

Hvis det offentlige ikke udviser empati og medmenneskelighed i deres arbejde med de socialt udsatte, når politikerne ikke holder sig inden for lovens rammer, når socialrådgivere udøver unødigt og rå magt, er det på tide at borgerne demonstrerer og danner sociale bevægelser for socialt selvforvar.

De sociale Modstandsbevægelser:

Alle links går til Facebook grupper

[De sociale modstandsbevægelser](#)

Aktion systemets ofre: [Aktion systemets ofre](#)

Velfærd Danmark: [Velfærd Danmark](#)

Randers mod nedskæringer: [Randers mod nedskæringer](#)

Jobcenterets ofre: [Jobcenterets ofre](#)

Folkebevægelsen for social retfærdighed: [Folkebevægelsen for social retfærdighed](#)

Kamp for velfærd og fællesskab: [Kamp for velfærd og fællesskab](#)

Liv Over Lov: [Liv Over Lov](#)

Bekæmp fattigdom NU - side: [Bekæmp fattigdom NU](#)

Bekæmp fattigdom NU - Gruppe: [Bekæmp fattigdom NU](#)

Ja tak til pension, og en fair behandling af syge: [Ja tak til pension, og en fair behandling](#)

Os med kroniske smerter: [Os med kroniske smerter](#)

Stop mishandling af syge i jobcentrene: [Stop mishandling af syge i jobcentrene](#)

Syg i det Danmark du kender: [Syg i det Danmark du kender](#)

Systemkæmperne for syge: [Systemkæmperne for syge](#)

Psykiske sårbare og særlig sensitive mennesker i Danmark: [Psykiske sårbare og særlig sensitive](#)

Andre sociale grupper:

Næstehjælperne: [Næstehjælperne](#)

Velfærdsalliancen: [Velfærdsalliancen](#)

Boligspekulation og sparepolitik

Kapitel 8

Boligspekulation og sparepolitik.....	75
Evige værdistigninger til boligejerne.....	76
Tysk sparepolitik.....	76
Boligspekulanterne har gyldne dage.....	77
Pengene flyder over i politikernes private økonomi.....	77
De almennyttige lejeboliger.....	77
Politikerne dræner de almennyttige lejeboliger.....	78
En ulighedsskabende strategi.....	78
Ghettoplanen og ejendomsspekulanter.....	79
Fattigzonerne spreder sig.....	81
Byggematadorerne holder fest for politikerne.....	81

Evige værdistigninger til boligejerne

Evige værdistigninger og gratis indtægter til boligejerne

For 10-11 år siden blev der i medierne skrevet en del i medierne om at boligboblen, som nu var et faktum, ville springe. Forud var der gået et årti med voksende velstand, i særdeleshed boligejerne blev forgyldt med unaturlige lave renter og skat, boligskattestoppet samt vanvittige boliglåntyper, som man ikke behøvede at tilbagebetale.

I efteråret 2008 bristede illusionerne, naturligvis kunne det mursten-guldgraver fatamorgana ikke fortsætte. Politikerne havde skabt et fantasifoster med evige værdistigninger og gratis indtægter til boligejerne. Boligboblen sprang, Lars Løkke Rasmussen blev selv teknisk set insolvent, men i stedet for at smide ham ud af boligen, holdt bankerne hånden over ham, man lavede en aftale. Man kunne ikke skære der hvor fedtet var, toppen af Danmark ville ikke bryde sig om det, og Venstre og Socialdemokraterne blev enige med finansvæsenet og erhvervslivet om at forøge uligheden, og lade bunden af samfundet betale for den krise, som finansvæsenet, politikerne og boligejerne havde skabt.

Tysk sparepolitik

Efterfølgende blev finanskrisen forlænget i 9 år pga. sparepolitikken, man fulgte Tysklands eksempel, Austerity, og det fik katastrofale følger for demokratiet i Danmark. Saxo Bank finansierede Liberal Alliance for konstant at angribe de fattige, og senere blev partiet De Nye Borgerlige stiftet med det formål at bekæmpe fattige nyankomne, samt for at beholde de højreorienterede i blå blok. Demokratiet blev sat tilbage 150 år, nu galt princippet "en million, en stemme".

De rige pumpede enorme beløb ud i medierne, nogle ejede de og andre opkøbte de, samt de betalte lobbyfirmaer for at ødelægge sammenholdet i samfundet, hvilket lykkedes over al forventning. Overklassen har ikke selv brug for de sociale ydelser, og derfor skulle de væk. Første skridt var at skabe en historie om, at alle socialt udsatte snyder. Hvis man konstant ytrer dette bl.a. i de sociale medier, begynder nogle folk selv at gentage dette mantra, hjernevasken har til formål at forberede lovgivning som fjerner de sociale ydelser.

Men i stedet for at kalde det sociale nedskæringer, omskriver man det til reformer, eller nødvendige justeringer, eller at man justerede enkelte poster for at få balance osv. 160.000 mennesker i bunden af samfundet fik fjernet alle indtægter, mens lønningerne i toppen eksploderede, kommunal direktørerne fik lønstigninger på 135 % som bestikkelse, og skrev under på aftaler om yderligere nedskæringer i serviceydelser. Udgifterne til toplønninger og administration toppede i de socia-

le institutioner, som samtidigt blev reducerede.

Boligspekulanterne har gyldne dage

I løbet af de sidste tre årtier år har de rige og magtfulde ændret lovgivningen til gavn for dem selv. Boligspekulanterne har gyldne dage. Beliggenhed, beliggenhed, beliggenhed. Regeringen har lovgivet om ekspropriation af attraktive grunde gennem Ghettoplanen, som erhvervslivet kan hente milliard-profit ud af. Storspekulanter sætter lejepriserne op, skævvrider landet og skaber fattigdom.

Der er nok en grund til at udgifterne til administration og ledelse i kommunerne er eksploderet; det er lettere at se væk, når andre rammes af nedskæringer, hvis man selv bliver rigeligt kompenseret, eller købt og betalt. Hvordan er det lykkes dem at slå sig sammen med konsulentfirmaerne, for at dele i porten - det er vel et konsulentfirma som har lavet hele Ghettoplanen?

Pengene flyder over i politikernes private økonomi

Finansvæsenet giver politikerne uhørt lukrative lån. Dette er også en måde at legalisere korrup-tion. Pengene flyder over i politikernes private økonomi, og ingen kan bevise at de er købt og betalt. Pengestrømmene fra erhvervslivet til politikerne og partierne skal forbydes. Med de enorme penge-strømme, behøver den enkelte politiker ikke bruge af sine egne penge, alt bliver betalt.

Der skal meget til at besidde den viden om, hvad de socialt udsatte bliver udsat for, og samtidigt fortsætte med at skabe yderligere ydmygende kontrol og nedskæringer; ofte bliver al indkomst fjernet. 1000 almene familieboliger omdannes til ejendomsspekulation, den økonomiske model tillader spekulant-adfærd at snige sig ind i bagdøren, mens politikerne fejer de mange negative sociale konsekvenser under gulvtæppet. Ghettoplanen medfører yderligere fattigdom.

Familier bliver sparket ud af deres hjem, den næste bolig er dobbelt så dyr, fattigdommen øges derved. Tør væde på, at unge familier og enlige mødre med små børn, ender med at kigge langt efter de nye dyre huse som bygges.

Retten til en bolig som er til at betale skal overtrumfe retten til at spekulere priserne op, gennem ordninger som tilsyneladende skaber mangel på boliger. Den danske ejendomslobby er lykkes at overbevise offentligheden om en boligmangel som vil gøre lejere desperate.

De almennyttige lejeboliger

Hvis man kigger listen igennem over nedskæringer de sidste 10 år, har det aldrig handlet om at løse sociale problemer, tværtimod. Det som det handler om, er at fjerne pengene fra de socialt udsatte, og bruge dem til skattelettelser, ligeledes i dette tilfælde.

Avisen.dk Vigtigste politiske reformer

Man ønsker at nedrive de almennyttige boliger, og politikerne fjerner milliarder fra systemet. Dette er blot første skridt hen imod at nedbryde det almennyttige boligsystem og derefter skabe privatiseringer. Huslejerne stiger og man fjerner de fattige i stedet for at fjerne fattigdommen.

Dette er den samme metode som de har brugt alle vegne, det samme blueprint. Den samme plan som for Skat, den offentlige transport, postvæsenet og alle de sociale institutioner. Fjern pengene indtil institutionen bryder sammen, borgerne bliver utilfredse med den, og beder selv om at institutionen nedlægges.

Politikerne dræner de almennyttige lejeboliger

I de rige kommuner i Danmark ser man oftest huslejer som ikke er til at komme i nærheden af, hvilket medfører en adskillelse, en apartheid, og en bevægelse mod de fattige kommuner. Statens tildeling af ressourcer og faciliteter afhænger i høj grad af hvilken social klasse man hører til, de bestemmes af den enkeltes position i hierarkiet. Boligejerne tildeles skattelettelser, mens lejerne - de lavere klasser - oplever at politikerne dræner de almene lejeboliger.

Inden for et kastesystemer kender hvert medlem generelt sin plads, og den sociale status er også synlig for alle. Støjberg-lovene indeholder elementer fra kaste systemer; indførelse af sociale handi-cap på personer i et socialt hierarki, skaber et land som indeholder strukturer fra kaste systemer. Der er love for hvem man må gifte sig med, samt hvor eller i hvilket land man må bo i, afhængigt af hvor rig man er, dvs. ens sociale status, det er problematisk at slå sig ned i Danmark, eller at gifte sig med en udlænding.

Støjberg-lovene minder om den skammelige McCarthy perioden i USA, samtidigt er der tydelige elementer af apartheid. Hver gang der er et element af racisme i en af de nye love, ændres ordlyden, og kun DF praler af hvad det i virkeligheden er.

En ulighedsskabende strategi

En generel økonomisk, fattigdom- og ulighedsskabende strategi

Når et land konstant indfører indlysende klasseskrammerende love, er det normal praksis at befolkningen protesterer, og at der opstår demokratiske bevægelser mod f.eks. racisme, racediskrimination, fremmedhad og beslægtet intolerance. Der forligger et stort oprydningsarbejde når regerin-

gen engang er væltet.

Fattigdom er en af de værste former af systemvold, den generelle helbredstilstand bliver beviselig dårligere og i særlig grad forværret pga. fattigdomsgørelsen ved nedskæringerne. Den systematiske undertrykkelse af bestemte befolkningsgrupper bringer Danmark på linje med andre undertrykkende lande som vi ikke ønsker at sammenligne os med.

Den strukturelle vold som udspringer af regeringens udlændingepolitik, er en del af en generel økonomisk, fattigdom- og ulighedsskabende strategi. Denne politik forsøges legitimeret med en fejlet ideologisk vækst-teori; idéen er at skabe fattigdom, som så inspirerer til at andre gør en indsats.

Et af problemerne er naturligvis, at øget fattigdom i stedet formindsker muligheden for fremgang for dem som rammes, færre resurser formindsker integrationen, samt at ofrene for denne systemvold cementeres udenfor samfundet, og den samlede underklasse øges i antal.

Hvis man vil reducere volden i samfundet, skal man reducere uligheden og fjerne de undertrykkende mekanismer som de nye love skaber. Stress er en unaturlig og usund tilstand som i sin yderlighed er dræbende, stress i forbindelse med social, økonomisk og ulighedsskabende politik, skaber psykiske tilstande som øger gavevolden.

Ghettoplanen og ejendomsspekulanter

De beslutninger som politikerne tager, er ofte formet ud fra hvad erhvervslivet, konsulentfirmaerne eller finansvæsenet har fået dem til at tro er mulige. Det er meget tydeligt at Danmark lider af en krise i demokratiet.

Udsigten til mangel på boliger gør lejere desperate og udsigten til nedrivning af lejeboliger giver maksimal fortjeneste til spekulanter. Læger, advokater og ingeniører siger deres job op i disse dage for at leve af ejendomsspekulation. Jagten på lette fortjenester foretrækkes fremfor den daglige jobsindsats.

Ghettoplanen er en planlagt kæmpe social nedtur som har til hensigt at spekulere lejernes udgifter til bolig op.

"Der afsættes således ti millioner kroner årligt de kommende 12 år med henblik på at opføre 1000 ekstra almene boliger".

Ti millioner kr. årligt i 12 år, dette giver 120 millioner. Deler man pengene over 1000 boliger, giver det 120.000 kr. pr. bolig. Det er da løgn!

Rettelse til Aarhus Byråd: 120 millioner er ca. 120 boliger, hvis de hver koster 1 million pr. stk, hvilket er urealistisk billigt i dag. Dette viser at der må forventes massive huslejeforhøjelser, og deraf massive forringelser i levevilkår.

Ghettoplanen benyttes som et effektivt skræmmebillede for at huslejerne kan sættes op i almindelighed. Ved boligboblen som finansvæsenet og politikerne skabte op til 2008, steg huslejerne for lejeboliger mere end ejeboligerne, men lejeboligerne faldt til gengæld ikke efter 2008.

Der er områder i Danmark hvor almindelige mennesker ikke har råd til at bo. Endvidere er der ikke lejeboliger til udlejning overhovedet i de områder. Til gengæld bugner alle lokalaviser med ejeboliger til salg.

Vi skal have sat tre gigantiske billboards op langs indkørslerne til Århus, hvor der står:

- 1) Alle har ret til en bolig de kan betale.
- 2) Politikerne foretrækker spekulanter fremfor børnefamilier.
- 3) Retten til en bolig som er til at betale skal overtrumfe retten til at spekulere priserne op, gennem ordninger som tilsyneladende skaber mangel på boliger.

"Syv ud af ti danskere har fået færre penge på kistebunden fra 2004 til 2014. I samme periode har de resterende 30 procent med de største formuer oplevet stor fremgang. Det viser en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Udviklingen i boligpriserne er ifølge AE den vigtigste årsag til skævheden i formueudviklingen.

Det er katastrofalt, at vi ikke har en beskatning af formuer. Hvis man vil gøre noget ved den stigende ulighed, så skal vi genindføre beskatning af formuer. Det hører sig til de nordiske velfærdssamfund, at der er lighed, og at de bredeste skuldre bærer de tungeste byrder".

De konservative er ikke længere tyndet ned af smålige hensyn som anstændighed, retfærdighed eller medmenneskelighed, alle borgerlige værdier er kastet overbord; nu sætter K fulde sejl for at skabe mere ulighed.

Den almennyttige boligsektor sikrer billige boliger til de mange med lave indkomster. En million danskere bor i almennyttige boliger, og nu sker der en mobilisering af lejere mod angrebet. Det sker i de berørte boligforeninger og i gruppen Almen modstand – Forsvar beboerdemokratiet.

Politikerne stjæler 10 milliarder af Landsbyggefonden. Regeringen sammen med S, SF, R, DF stemmer for. Centrum-højre ønsker at smadre den almene boligsektor.

Områder som er blevet nyrenoverede, rives ned for at give plads til private ejeboliger. Gode boligerne rives ned eller sælges til private boligfirmaer.

Politikerne har besat de områder som de kalder for Ghettoområderne, det er almennyttige

boliger som er under angreb på vegne af boligspekulanter. Der er tale om et frontalt angreb mod lejerne og beboerdemokratiet. Over en million menneskers integritet er sat over styr.

Fattigzonerne spreder sig

Fattigzonerne spreder sig efterhånden som politikerne dræner underklassens indkomster

Der er omkring en million boliglejere tilbage i Danmark, de fattigste af dem er jaget vildt, fordi politikerne opruster. Man fører krig mod de fattige ved at rive deres boliger ned. Første etape er at bombe 60 % af de fattiges boligområder. Blitzkrigen mod de 60 % af de fattiges boligområder er nøje planlagt af konsulentvirksomhederne og byggematadorerne. Man invaderer fattigzonerne, fjerner de fattige lejere, så de formuende kan rykke ind på de fattiges landsområder, men velfærden er statens mørtel. Man kan ikke stable mursten ovenpå mursten, uden at det tilsidst falder sammen.

Byggematadorerne holder fest for politikerne

Centrum-Højre skaber fattigdom, ved så at sige, at privatisere lejernes boligområder. Denne type grådighed er ikke set før. Centrum-Højre fjerner indkomsterne fra så mange som muligt. Forestiller politikerne sig at de fattige kan deporteres til lejre i Afrika? Centrum-Højre har erklæret krig mod de fattiges boligområder, dette er formentligt kun første trin i politikernes plan.

Politikerne opdyrker private firmaer - for de penge som de fattige før levede af - med det formål at jage de fattige. Indsamlingen til politikernes valgkampagner når nye højder. Konsulentvirksomhederne har slået sig sammen med byggematadorerne som holder fest for politikerne.

Problemet er, at jo mere intensivt Centrum-Højres krig mod de fattige bliver, jo mere vokser antallet af fattige. Jo flere fattige kommer der. De rige opruster propagandaen rettet mod fattigzonerne, som vokser efterhånden som Centrum-Højre dræner lejernes indkomster.

Den mørke side af demokratiet

Kapitel 9

Den mørke side af demokratiet.....	82
Kampen om sjælen.....	83
Opbakningen til politikerne halter gevaldigt.....	83
Den ydmygende sociale kontrol.....	84
En kronisk tillidskrise.....	84
Politikerne har fuldstændigt skævvredet demokratiet.....	85
Den mørke side af demokratiet.....	85
Destruktiv lederadfærd.....	87
En nedskærings- og kontrolpsykose.....	87
Det største antal fattige siden anden verdenskrig.....	88
Kommunernes ulovlige grænsesøgende praksis.....	88
Middelklassen ignorerer fattigdommen.....	89
De mange sociale nedskæringer.....	90
Et demokrati som bevidst skaber fattigdom.....	91
Al velstand gik til de 1% af de rigeste.....	91
Politisk monokultur.....	92

Kampen om sjælen

Kampen om sjælen skimtes i det indigo-blå spektrum, der hvor natten sætter ind - der intensiveres kampen om ressourcerne. Med mørkelægning af beslutningsprocesserne som våben, går der i ly af mørket en hær på arbejde - for at fjerne de få midler som de socialt udsatte stadigvæk har - der intensiveres kampen om ressourcerne. Kampen foregår mens danskerne blunder.

Efter 16 års konstant krig med bl.a. udlicitering af tortur, ses en nation af fortabte sjæle, mennesker der er vrede, bedrageriske, og som kun har til hensigt at opfylde deres egne behov. Vrede, mistillid, mig først, kun mig og grænseløs hensynsløs grådighed. Kampen om danskernes sorte sjæl er et spørgsmål om hvilken retning vi nu vælger, eller på latin: Quo Vadis

Dem som kan se i mørket, fornemmer hvad der rører sig under overfladen, og hader skammen og hykleriet i den ubarmhjertige grusomhed og feje grådighed efter magt og penge. Nu er grådigheden sunket ned til et større segment af befolkningen, med fremmedhad, vrede og vildfarelse.

Kampen om ressourcerne herhjemme er benhård og nådesløs. Det handler om at beskytte de velhavende og at legalisere den grådighed, der er ansvarlig for endeløs stress og hensynsløs konkurrence på arbejdspladsen.

Undertrykt er de mest grundlæggende menneskelige dyder som anstændighed, solidaritet og medfølelse. Vi ser konstante angreb på borgernes frihedsrettigheder og hetz mod minoriteter.

Vi har brug for nye kritikker, nye fortællinger og ny inspiration. Det må kunne gøres bedre. Der må findes andre mennesker i dette land som kan modstå de riges besættelse og monopolisering af demokratiet.

Opbakningen til politikerne halter gevaldigt

Det vigtigste problem i Danmark er den sociale vold som politikerne udøver overfor minoriteterne. Det ser ud som om de politiske partier hele tiden leder efter nogen som de kan chikanere. Demokratiets utrolige kapacitet for social vold, har vi oplevet i de sidste 6 år ved førtidspensionsloven og "På arbejde med sygeseng". Regeringen viser de værste sider af demokratiet; en sociopatisk grådighed, en panisk, pinlig optræden og en smålighed overfor de mindre bemidlede, en mangel på retning og derved en mangel på enighed og ledelse.

Viljen og trangen til at forårsage smerte på andre, ved social politisk vold, har en eroderende effekt på demokratiet. Den direkte destruktive sociale vold i Danmark går under radaren på medierne,

den foregår uden at nogen lægger mærke til det - undtagen ofrene. De offentlige ansatte må vælge ikke at være bødlerne. Demokratiet kan kun styrkes på lang sigt ved at tillade alle en anstændig levestandard.

Opbakningen til politikerne halter gevaldigt i disse år, hvor sikkert er demokratiet så? Vi ser angreb på menneskerettighederne, forslag om at skabe indhegnede flygtningelejre som i Nauru, Australien, samt samarbejde med torturstaten USA, og 16 års krig hvor vi slår civile ihjel i fremmede lande.

Læger uden Grænser kalder den mentale sundhedskrise i flygtningelejren i Nauru for en af de værste, organisationens nogensinde har set. Tallene viser, at omkring 30 procent har forsøgt at begå selvmord, mens 60 procent har tænkt på det. Vi har en særlig forpligtelse til at beskytte børnene.

Den ydmygende sociale kontrol

Der findes hverken frihed eller liberalisme for de socialt udsatte. Vreden over det som foregår på jobcentrene får folk til at demonstrere i gaderne. Hele socialvæsenet er over 20 år blevet ændret til ukendelighed. Dem som ikke kan arbejde er blevet skåret kraftigt ned for indtægterne. Den ydmygende sociale kontrol er dræbende. 160.000 har ingen indtægter overhovedet. Den sociale kollaps i bunden af samfundet er på vej.

Spindoktorerne tjener det samme som ministrene og har kronede dage med at hvidvaske regeringens socialt belastede image. De fleste politiske partier bliver ofte sat i forbindelse med skræmmende fattigdomsskabende sager, og er derved direkte ansvarlige for ydmygelsen af medborgerne og tvangslovene overfor bl.a. de arbejdsløse.

En kronisk tillidskrise

Kaos i den kriminelle skatteunddragende overklasse, symptomerne ligner en mellemting mellem ADHD og grådighedsstress, vi har den mest dysfunktionelle mindretalsregering i mands minde, et neoliberalt eliteprojekt, komplet idiotisk og uvidende om miljøet, nationens tilstand samt principperne for god regeringsførelse, en regering som er styret af magtsyge, grådighed, had og blind ideologi, skaden for Danmarks vedkommende er umådelig stor.

Gensidige tjenester, hemmelighedskræmmeri, blind lydighed og magtbegær holder partiet Venstre sammen, her belønnes hensynsløshed i stedet for empati, de foretrækker kolde, kyniske chefer, som bliver belønnet for deres evne til systematisk at nedbryde mennesker i nød.

Uden opbakning fra befolkningen er der kun ét tilbage - at tilrane sig så meget som muligt før lukketid, at dele ud til sig selv og sine egne venner, at smadre staten og al statslig indgriben i markedet og indføre Minimalstaten, den sorte klub er i gang med at udføre Danmarkshistoriens største røveri.

Alt vil de tage fra lavindkomstlagene, de unge, kulturen, miljøet og den offentlige sektor, de kaster sig over de syge og de svage.

U-løkke regeringen efterlader et delt Danmark, hvor hadet imellem befolkningsgrupperne aldrig har været større. R.I.P U-løkke regering, lad nu Danmark få ro og tid til at komme sig over velfærdsrøveriet. I efterlader et land i en tilstand af PTSD.

Ved at fjerne indtægterne i bunden kommer der mere velfærd - magen til syg sociopatisk nonsens, grænseløst stupiditet, korruption og inkompetente. Velfærden er stille og roligt blevet udpint eller omdirigeret til de velbjærgede af skiftende liberaltosser, som med deres aggressive, udprægede kynisme og sociopatiske egenskaber honorerer menneskefjendsk, destruktiv adfærd.

Politikerne har fuldstændigt skævvredet demokratiet

Vi har brug for en anden slags økonomi. En, der deler værdierne mere retfærdigt. En der behandler kvinder på samme måde som den behandler mænd. En der øger velstand og trivsel for alle, uden at ødelægge planeten i processen. En økonomi, der belønner arbejde, ikke rigdom. Den enorme ubalance i rigdom omsættes til en ødelæggende ubalance af magt og muligheder.

Vi skal tackle ulighed ved at øge og forbedre de sociale udgifter, opbygge mere retfærdige skattesystemer og sikre, at kvinder bliver bedre betalt. Det er ikke tilfældigt, at de fleste af de ny-fattige er kvinder. Antallet af kvindelige hjemløse er eksploderet. Sofasurferne oplever rigeligt med ydmygelser i forvejen, det er på tide at nye politikere stopper nedskæringerne.

Vores land er tydeligt opdelt, og det er en åbenlyst uretfærdig og uholdbar situation. Vi skal tage fat på de virkelige store udfordringer her i landet, såsom økonomisk ulighed, kønsdiskrimination og klimaforandringen. Løsningen på disse problemer forudsætter oplysning men magten står i vejen.

Politikerne har fuldstændigt skævvredet demokratiet. Det har intet med demokrati at gøre at over 80 % af medlemmerne i folketinget ikke taler om andet end virksomhederne og erhvervslivets behov. Vi skal aldrig acceptere et system som i den grad skaber ulighed i dette land, det er absurd, perverst og helt uacceptabelt. Det skal stoppes, der skal en retfærdig omfordeling til.

Den mørke side af demokratiet

Bliver danskerne i disse år hærdet til at generobre demokratiet?

Hundrede tusinder i bunden af samfundet får fjernet livsgrundlaget, og indtægterne for over to million menneskers vedkommende bliver udhulet år for år, bestemt ved lov af folketinget. Folketin-

get er nu ikke længere folkets ting, men milliardærernes.

Vi skal have journalister som tør modsige deres arbejdsgivere og milliardærklubbens lobbyvirksomheder, i modsætning til nu, hvor de uhæmmet, ukritisk klipper klistrer fra Reuterz o.l. Skal vi have pengene og empatien tilbage, skal vi først og fremmest have demokratiet tilbage, vi må tilkæmpe os demokratiet da det ikke frivilligt frigives af Magteliten.

Velfærden er grundlaget for Danmark og derfor velstanden, uden velfærd ingen velstand, politikerne er ved at save den gren over som de sidder på. Vi skal have Danmark ud af reformhelvedet.

Der er en meget tynd linje som adskiller en politiker og en kriminel. Der er personlighedstræk hos narkomanen, som villighed til at tage store risiko, samt gambling med andre menneskers liv. Christiansborg er et politisk økosystem som vender sig imod samfundets fattigste, og politikerne lever i en konstant nedskæringsrus, men det er et forudset resultat af den politik som dominerer hele det økonomiske system. Politikerne bliver ved med at trykke på nedskærings-knappen overfor de fattige i samfundet, til de dør, dette er den ultimative grådighed.

Narkomaner vil sælge deres egne forældre, ligesom politikerne stjæler alle pengene fra de fattige. 64.500 børn er nu dømt til fattigdom af politikerne. Samtidigt med at udgifterne til ledelse og administration i staten er eksploderet, lever overklassen hensynsløst på første klasse.

Der er en umættelig grådighed, som er umiskendelig forbundet til alle de andre problemer i samfundet, og hvis vi ikke anerkender dette, og gør noget ved dette, så sætter vi bogstaveligt talt nationen i fare. Bedst ser vi det på klimaområdet. Den nuværende regering har ikke tænkt sig at reducere CO2 udslippet hvert årti, som Paris-aftalen kræver, for at vi fortsat kan leve på denne planet.

Vi skal have oprettet centre for afvænnning af Grådigheds Narkomaner. De fleste ved slet ikke hvor stort problemet i virkeligt er. Hvis man gennemgår de enkelte politikeres økonomi, ser man deres personlige formue øges betydeligt hvert år. Vi har den rigeste regering som erhvervslivet kan købe for penge. Hver gang en politiker kan tilskrive sin bankbog en million, er der endnu en minoritet som har fået mindre at leve for. Samtidigt kan medlemmerne af overklassen tilskrive deres bankbog 10 millioner, og ejerne af de største virksomheder får 100 millioner.

Der er sket en normalisering af korruptionen. Efterhånden tror de fleste, at det er normalt at erhvervslivet betaler politikerne for at få gennemført netop deres politiske ønsker, f.eks. afskaffelsen af arveafgiften, eller sagen omkring kvotekongerne. Selv de liberale journalister i DR, som stemmer på Venstre, kæmper for at få sagen til at dreje sig om et lille beløb på 10-12.000 kroner til Statsministeren, løgn og propaganda hver dag direkte på prime time.

Der er ingen ende på politikernes grådighed. Jo mere de får, jo mere vil de have. Grådige mennesker er simpelthen mere modtagelige for at tage chancer, de kræver så meget som muligt, og beriger sig selv på bekostning af alle andre.

Destruktiv lederadfærd

Over halvdelen af de sociale institutioner lider af destruktiv lederadfærd

Vi oplever i disse år den mørke side af demokratiet, med destruktiv lederadfærd og hvad der sker når magtfulde politikere går over stregen og skader socialt udsatte minoriteter samt underminerer deres menneskerettigheder. Vi kan ikke underdrive den ødelæggende effekt som de nuværende ledere af landet har på arbejdspladserne, desuden må man indse at nedskæringspolitikken er af voldelig anti-social og destruktiv natur.

Lederne af de sociale institutioner, de politiske partier, regeringen, overalt bliver borgere og medarbejdere udsat for destruktiv lederadfærd. Regeringen lader bl.a. Skat, Arbejdstilsynet og Miljøstyrelsen gå til grunde, mens de forgylder ledelsen i institutionernes top, i regionerne og i kommunerne.

Desværre er vores sociale institutioner ikke immune overfor den skade, som destruktive ledere efterlader i deres kølvand. Over halvdelen af de sociale institutioner lider af destruktiv lederadfærd. Destruktive ledere er dem, hvis handlinger har katastrofale virkninger på alt fra de ansattes moral til arbejdspladsens sikkerhed. Medarbejderne på det private arbejdsmarked oplever at Arbejdsmarkedsstyrelsen og arbejdsmiljøet lider under dårlige politiske beslutninger.

Den systematiske og gentagne destruktive opførsel af ledere, der krænker den sociale institutions legitime interesse, ved at underminere eller sabotere institutions egentlige formål, kræver at andre træder til, for at stoppe politikernes galimatias, med det formål at sikre en genopretning af socialvæsenet i Danmark. Socialvæsenet er der for at hjælpe de socialt udsatte, i stedet for bliver de udsat for aggressiv kontrol og psykisk overgreb.

Passiv/aggressiv ledelse sikrede den store nedsmeltning i Skat. Men det er ikke tilfældigt at ledelsen i Skat mistede overblikket. Skat var en torn i øjet på virksomhederne, som ikke ønskede at deltage i finansieringen af velfærden i Danmark.

Virksomhederne pumpede penge i de politiske partier, som derefter sørgede for at over halvdelen af medarbejderne i Skat blev fyret, og til sidst bukkede Skat under. I alle afdelinger af Skat blev der indsat neoliberale nedskæringsnarkomaner. Den store nedsmeltning blev bestilt af erhvervslivet, og destruktiv ledelse sikrer at mange virksomhederne fortsat næsten ikke indbetaler skat eller moms. Selv i dag efter at Skat måtte nedlægges, fortsætter politikerne med den samme ideologiske styring, hvor virksomhederne fritages.

En nedskærings- og kontrolpsykose

Politikernes jagt efter skattelettelser til overklassen, ender i den rene heksejagt på enhver minoritet, som ikke har en fagforening eller andet, til at forsvare sig. Derfor skal vi organisere os i modstandsbevægelser. Politikerne har fået en nedskærings- og kontrolpsykose som hærger de socialt udsatte, de syge og handicappede, intet pengebeløb er for småt, når der skal skæres ned.

Der er personlige og psykologiske bevægegrunde for at smadre andres liv. Der dybt nede i mørket i sjælen finder vi de destruktive elementer, og vi hører dagligt på de sociale medier om de negative meninger og ytringer som bevidst ødelægger andre mennesker.

Dette er opskriften på enhver stats forfald: Når politikerne frit kan gå over i lobbyfirmaer og interesseorganisationer, når økonomer frit kan veksle mellem bankerne og finanstilsynet, så kollapser tilsynet og den etisk-moralske administration korrumpes. Derefter eroderer de institutioner som staten bygger på.

Det største antal fattige siden anden verdenskrig

De rigeste 10 procent af danskerne ejer 50 procent af den samlede nettoformue i Danmark. Til sammenligning ejer de fattigste 50 procent af danskerne kun 5 procent af nettoformuen.

"Det offentlige kerneområde"; dette er det niveau som de liberale vil skære velfærden ned til. Velfærden lever nu i skyggen af virksomhedernes politiske magt; den sygner hen dag for dag. Christiansborg A/S kan ikke længere betegnes som et demokratisk parlament som gennemfører befolkningens ønsker, men nu udelukket virksomhedernes magtbase.

Magtarrogancen er så overvældende, at man sagtens kan forestille sig den revolutionære lovovertrædelse: at almuen finder høtyvene frem. Den politiske ledelse sidder stadig på toppen sammen med magteliten og prioriterer uden at have den mindste idé om, hvad der foregår i bunden af samfundet.

Man kan forestille sig at medierne vil skabe et andet politisk rum og derfor demonstrativt udstille de politiske partiers omgåelse af demokratiet. Det virker, som om at politikerne bare forvalter love, så pengene havner hos de 45 % af de rigeste, fordi det passer de politiske partier og dem selv bedst.

Så tag præstekraven af, tag arbejdshandskerne på, grib spaden og meld jer ind i de sociale modstandsbevægelser på nettet. Desuden er fagforeningernes kamp en forudsætning for en social genopretning af Danmark. Samarbejde på tværs af skellene er vejen frem.

Kommunernes ulovlige grænsesøgende praksis

Den grænsesøgende praksis som kommunerne har gang i er ulovlig. Politikerne og embedsmændene i de højere luftlag sørger for at de allerrigeste har en støvsugerslange ned i bunden af samfundet med det formål at suge alle ressourcer derfra og op i egne lommer.

Det handler om at skabe større ulighed, og en afvikling af velfærdssystemet, kort fortalt at ødelægge det samfund som blev opbygget over et hundrede år.

Der bliver skåret ned uden hensyn til de mennesker det går ud over. Den grænsesøgende praksis som kommunerne har gang i er ulovlig, det er beviseligt økonomisk kriminalitet. Nedskæringerne har allerede bevirket at kommunerne er nedfaldet til kannibalisme, ydmygelse og pine af mennesker, alt sammen bestilt af folketings politikerne.

At S ikke vil være med til at stoppe denne kannibal regering er forræderi mod de ældre, de syge, de handicappede, de arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagerne, de vil aldrig blive værdige til at lede Danmark. Vi har brug for et andet menneskesyn og en social alliance, samt politikere som vil underskrive en social kontrakt.

Middelklassen ignorerer fattigdommen

Det er vigtigt at forstå, at den udbredte og skjulte fattigdom er unaturlig og skabt af politikerne. Den skandinaviske model garanterede en rimelig andel af samfundskagen til alle, men den model har politikerne ikke understøttet de sidste 20 år.

Politikerne har et patologisk behov for at skabe ulighed, med det formål at skrabe så mange penge til sig selv og sine egne. Tvangsudskriv alle de neoliberale sociopater ud på landevejen for at samle affald, og det eneste de skal have som løn, er eventuelle flasker som de finder.

De socialt udsatte ved hvordan det er at leve i fattigdom, politikerne er ikke i stand til at føle det. Der hvor vi må sætte ind, er at undervise middelklassen om fattigdommens realiteter. Dem der rent faktisk lever med fattigdom er børn og teenagere i lavindkomstfamilie husholdninger, for dem er fattigdom følelsesmæssig og fysisk ødelæggende, en tilstand af kronisk stress.

Middelklassen har en tendens til at ignorere den kendsgerning, at fattigdom er et effektivt middel til at fremme splittelse. Adgang til næsten ubegrænsede kontanter medfører generelt tab af sympati for dem som intet har, de formuende mister følelsen af empati. Anti-sociale holdninger gør, at de bliver interesserede i at politikerne skaber umenneskelige love, samt udsætte de fattige for ydmygende kontrol.

Det er på tide at spørge os selv, hvorfor fattigdom. Forestil dig hvordan det er at leve i fattigdom, hvordan føles fattigdom!

Her er middelklassens svar:

”Jeg vil ikke høre om politikere, der svinger sparekniven. Jeg vil ikke høre om fattigdom. Jeg vil ikke høre om vores lokale folkeskoles problemer med mistrivsel og manglende læring, der er blevet verdensberømt for, langsomt og upåagtet at blive forvandlet til et koldt, ekskluderende og forjaget sted.

Jeg vil ikke se protester i gaderne. Jeg vil ikke se kaoset på sygehusene, hvor patientsikkerheden er truet. Jeg vil ikke se tiggere på gaden og skæbner der sætter sig i min bevidsthed.

Jeg vil ikke læse om dem som taber modet. Jeg vil ikke læse om kritiske stemmer. Jeg vil ikke læse om det klimakaos, som rykker nærmere. Jeg vil ikke læse om vælernes bekymringer.

Jeg vil ikke føle den svindende opbakningen til de fælles institutioner. Jeg vil ikke mærke sommerfuglene i maven. Jeg vil ikke mærke rovdriften på de pårørende til kronisk syge.

Jeg skal ikke tale om svigt på plejehjemmene. Jeg skal ikke tale om forureningen på det lokale vandværk. Jeg skal ikke tale om arbejdsrelateret stress. Jeg skal ikke tale om det ødelagte velfærdssamfund.”

De mange sociale nedskæringer

Der skal laves en beregning over hvor meget politikerne har stjålet fra bunden af befolkningen de sidste 10 år. Hvor mange er ramt gennem årene og hvor mange penge er der i alt fjernet - og givet til virksomhederne, til middelklassen, samt overklassen.

Nedskæringseksperimentet er en katastrofe for de befolkningsgrupperne som det gik ud over.

Her er en oversigt over de mange nedskæringer

[Avisen.dk: Vigtigste politiske reformer og beslutninger 2007-2017](#)

Listen over nedskæringer er lang, men for hver af dem, har der været journalister som har lavet beregninger over hvor mange som er ramt, og hvor meget der er taget fra de udsatte.

Det er på tide at samle den gruppe af journalister og andre, for at få en samlet oversigt over, hvor meget der er taget fra de socialt udsatte i årenes løb, det er på høje tid.

Kort sagt er det nu underklassens tur; vi skal have en øjeblikkelig redningspakke. Bankerne fik 5 redningspakker efter 2008 og har nu kæmpe overskud. Efter finanskrisen har politikerne pumpet penge ud til virksomhederne, som nu har 1482 milliarder kroner stående i bankerne, en fjerdedel af

deres profit går til skattely, største enkeltstående skattelettelse til virksomhederne var PSO-afgiften på 70 milliarder, som Løkke løj om var påkrævet af EU.

Danmark har over en generation fået 60 nye milliardærer, husejernes ejendomme er i dag mere værd end i 2008 ca. 1000 milliarder, middelklassen har over 800 milliarder stående i bankerne, og pensionskasserne ca. 4000 milliarder osv. osv. Ifølge Danmarks Statistik er der alt i alt 10.000 milliarder.

Et demokrati som bevidst skaber fattigdom

I alt vurderer Eurostat, at 18 procent af den danske befolkning befinder sig i risikozonen for at ryge ud i fattigdom eller bliver socialt ekskluderet. Hundrede tusinde i bunden af samfundet har fået fjernet livsgrundlaget, derfor eksploderer uligheden i disse år.

Ifølge tal fra Kommunernes Landsforening blev der fra 2009-2014 sparet 1,7 milliarder kroner på handicapområdet - med hvilket formål? Der skal skabes tryghed for borgerne i bunden, alle andre skal nok klare sig.

Rådet for Socialt Udsatte har foretaget beregninger på baggrund af tal fra Danmarks Statistik. Fra 2010 til 2011 sparede kommunerne ca. ni milliarder kroner på de kommunale serviceudgifter. Af dem er ca. 7 procent blevet sparet på tilbud til de socialt mest udsatte borgere såsom sindslidende og misbrugere. En gruppe, der ellers kun tegner sig for tre procent af de samlede udgifter på serviceområdet.

Socialt udsatte mærker i højere grad end resten af befolkningen kommunernes budgetbesparelser. Hvor de samlede kommunale budgetter i gennemsnit er blevet barberet ca. 4 procent, er der i gennemsnit skåret 8,2 procent af udgifterne til de socialt udsatte.

Al velstand gik til de 1% af de rigeste

Næsten al velstand der blev skabt sidste år gik til de 1% af de rigeste. Mere vækst er ikke en fordel for alle, tværtimod. Mens de rige bliver rigere, har regeringers reformer bevirket nedskæringer i selskabsskatten, og nedskæringer i offentlige sociale institutioner, samt skabt den største fattigdom i nyere tid. Næsten al velstand der blev skabt sidste år, gik til de 1% af de rigeste, samtidigt fik den nederste halvdel ingen stigning.

IMFs forskning har vist, at omfordeling ikke skader væksten, og omvendt, at den ekstreme ulighed vi ser i dag er skadelig for samfundet. Hvis vi takler ekstrem ulighed, kan vi skabe en økonomi, der er både retfærdigere og mere dynamisk.

Politisk monokultur

Samfundet bærer tydelige tegn på diverse følgevirkninger af årtier manglende politisk variation; stressepidemien som er afledt af erhvervslivets grådighed, den stærkt accelererende fattigdom, overgivelse af magten til erhvervslivet og erhvervslivs-tilbedelse, som igen medfører udnyttelse af billig arbejdskraft. Det kommende valg tyder ikke på at indeholde muligheden for en kursændring.

Politisk monokultur kan betyde, at menneskeheden muligvis ikke kan tilpasse sig ændringer i miljøforholdene. Det er tydeligt, at Folketinget ikke har Paris-aftalens mål på max 1,5 grader for øje. De nuværende planer skal ses i sammenhæng med at Tyskland, Australien og USA er klima-eskapister. Det er de rigeste lande som skulle gå forrest i klimakampen, da der er massive omkostninger forbundet ved en omlægning af økonomien. Lige nu sigter politikerne mod klimakaos; 4-5 grader. Penge, magt og ideologi er vigtigere.

Den stærkt reducerede politiske mangfoldighed, vil uundgåeligt øge uligheden for hele befolkningen. De sidste årtier har bevist uden tvivl, at større vækst medfører mere fattigdom; fattigdommen er eksploderet, men fattigdom skader helbredet. Der er ingen bankdirektører som tager skade af omfordeling, tværtimod vil bankdirektøren ligesom alle andre borgere få et bedre helbred, hvilket sparer staten milliarder, og stress mindskes betydeligt.

Indavl er særligt problematisk i små populationer, som i Folketinget, hvor den politisk-genetiske variation allerede er begrænset. Sandsynligheden for skadelige recessive alliancer er således signifikant højere i en lille indavlet population end i en større population.

Ulighedssyndromet er en neurologisk afledt lidelse, der næsten udelukkende findes i overklassen, hvorimod fremmedfrygt er fordelt over større dele af befolkningen. Nogle symptomer på degenereringen omfatter pseudo-politik, manipulation med medierne, total mangel på samvittighed og menneskelighed, fravær af troværdighed, manglende ansvarlighed, misbrug af magt, vælgerbedrag og manipulation, misinformation og korruption.

Den mentale degenerering pga indavl kan spores ved årtiers krigsførelse, som har afstedkommet store flygtningestrømme. Krigsførelsen er tydeligt forbundet med afmaskning af alvorligt skadelige recessive politiske alliancer.

Politiker-populationens indavlshistorie bør også overvejes, når man diskuterer variationen inden for de politiske partier. Når politikerne samstemmende taler om at 80 % af folketingets medlemmer mener at bla, bla, så handler det om at forøge de største partiers fordele og det er skadeligt for overlevelsen af små, truede minoriteter. Nogle politikeres mangel på selvbeherskelse angående grådighed kan forklares ved at politikere nyder en masse frynsegoder.

Indavl resulterer i en mangfoldigheds-begrænsende monopolitik, hvilket øger chancerne for love, der påvirkes af de skadelige eller recessive træk ved indavl. 85 % af folketingets politikere er utryghedsskabende eller direkte skadelige for de fattige. Politikerne går med sociale skyklapper, og de har

ingen føling med den skade de forvolder overfor de socialt udsatte. Der er tegn på et stort antal af sociopatiske og følelsesmæssige problemer.

Vi ved at fattigdom skader helbredet, det forkorter livet med 19 år. Vi ved at det er politikerne som konstant mindsker eksistensgrundlaget for bunden af samfundet. Mange kommuner satser nu på at "løse problemet med de fattige" ved at rive lejeboliger ned, ikke bygge nye, og i stedet opføre ejerboliger, selv om der beviseligt ikke er mangel på ejerboliger. Væk med de fattige og ind i kommunerne med formuende familier. Kommunerne benytter sig af uberettiget brutalitet.

De største politiske partier er top-styrede, og enhver som i stilhed er sympatisk indstillede over for Alternativets klimapolitik, SF's grønne politik eller Enhedslistens socialpolitik, kommer ikke til magten. Denne mangel på diversitet sprængte De Radikale i tre dele.

Konsekvenserne i et moderne samfund havner ikke langt fra intentionerne, og det bliver sværere ikke at laste nogen instans for resultatet. Frihedens pris er den umoralske ugering. Der sker meget, som man bør bebrejde politikerne. Befolkningen er vred, de er kede af det, og de græder.

Den største høst i Danmarkshistorien

Kapitel 10

Den største høst i Danmarkshistorien.....	94
Den offentlige myte.....	95
Kampen står om pengene.....	95
Socialdemokraterne udhuler det sociale sikkerhedsnet.....	96
Ikke et ord om fattigdomsskabelsen i medierne.....	96
Der er råd til at alle har en anstændig levestandard.....	97

Den offentlige myte

Den største myte i dansk politik er, at der ikke er nogle penge, at Danmark nærmest er et uland pengemæssigt set. Intet kunne være længere fra sandheden. Aldrig har der været så mange penge i samfundet. Penge som stammer fra et af de mest frugtbare økosystemer i verden. Penge som kommer fra det samlede samfund, som er rigt bl.a. pga. velfærdssamfundet, uden det ville de forrige generationer ikke være i stand til at opbygge landet.

Aldrig har der været så mange penge i Danmark som nu, og finansvæsenet ved det, de har adgang til alle pengeoverførelser, og kender alle udgifter fra Danmarks Statistik. Derfor har de slået til nu. Hvidvask for 1.500 milliarder, udbytteskat for 410 milliarder og de vedvarende skattelybølger. Alle statskasser står vidt åbne for finansvæsenet, det er det rene tag selv bord. Det er finansvæsenet som har direkte adgang til alle pengene, og som sidder ovenpå pengetanken, sådan har politikerne ville det. Men ingen, der har den direkte adgang, kan styre sig.

Direktørerne i de største banker i verden har svindlet udbytteskat på 410 milliarder.

Bankerne bugner af penge, milliarderne flyver rundt. Handler efterfølges oftest af store honorarer, og sorte penge under bordet. Dette er normalt i bankverdenen. De kan ikke styre sig, det bliver normalt at være grådige, at svindle, der udvikler sig hurtigt en syg kultur, og en syg indstilling til det omkringværende samfund.

Chefen for den Europæiske Centralbank Mario Draghi, som oprindeligt kommer fra et af USAs værste banker, pumpede over 6000 milliarder Euro ud, penge som overvejende havnede i lommerne på aktionærer o.l. Disse enorme beløb skal nu betales tilbage af alle over skatten eller ved bidrag til EU, med renter og renters rente.

Det siger sig selv at man derfor er nødt til at skabe fattigdom for at kompensere. USA er det perfekte eksempel på den neoliberale politik, hvor stigende ulighed medfører flere milliardærer. Flere rige og flere fattige, det er to sider af samme mønt. Pengene fjernes fra bunden af samfundet. Sociale indsatser skal undgås. De sociale vilkår i EU-unionen er stærkt nedadgående.

Kampen står om pengene

Sammen med regeringen har virksomhederne skabt et gennem korrupt miljø, i hvilket pengene og lovgivningen udelukket arbejder i virksomhedernes interesse. Det er kommet dertil hvor den systematiserede korruption gennem markedet og den såkaldte 'Løkke-fond' kontrollerer regeringen og

bestemmer lovgivningen, og der er åbnet op for hidtil uhæmmet korruption uhørt i Danmarkshistorien.

De sidste 20 år har virksomhederne søgt efter nye områder hvor udbytning kan foregå uhæmmet, privatiseringerne er sket med politikerne som villige stråmænd for de private virksomheder. Privatiseringen af sundhedsvæsenet, post, telefoni, jernbaner, central infrastruktur som lufthavne og energiforsyningen har overført milliarder til private virksomheder, velfærdsstaten stod nu for fald. De penge som før gik til underklassen, er flyttet over til private firmaer. Antallet af virksomheder er eksploderet. Der er 1200 milliarder hvert år i det offentlige velfærdssystem. Erhvervslivet smager blod, de er ude af stand til at styre sig. De rovgriske vil have pengene.

Listen over aktører, som tjener fede penge på denne nye korruptionsordning omfatter bl.a. kvotekongerne, landbruget, Danmarks rigeste familievirksomheder, konsulentvirksomhederne, PR- og lobbyfirmaer bl.a. Operate og Cepos.

Dette er essensen af historien om den moderne europæisk politik: Alle penge fjernes fra bunden af samfundet, for at dem i toppen kan feste. Det er milliardærerne som har den reelle politiske magt, fordi de gamle magtpartier er svage. Politikerne som skulle repræsentere befolkningen, danser med omkring de riges guldkalv, de skovler selv penge ind.

Socialdemokraterne udhuler det sociale sikkerhedsnet

Over hele Europa har Socialdemokraternes valg ført til den samme selvdestruktive politiske dødvande: Man har systematisk udhulet det sociale sikkerhedsnet og skabt større fattigdom. Siden 2007 er de fattiges disponible indkomst i Danmark faldet. Egoismen og sociopatien breder sig.

Mette Frederiksen har lige svaret SF, at pengene ikke skal gå til børnene, men i stedet for til erhvervslivet. Det S gør op med er ikke blokpolitik, men rød blok, og den liberale fløj i Folketinget jubler over denne foræring. I det mindste burde S slette ordet Social i navnet, samt fjerne den røde farve som baggrundsfarve.

Det er de tre sidste venstreorienterede partiers udfordring, at både R og S har flyttet blok mht. økonomien; R og S vil fortsætte med at skabe større ulighed. Det er lykkedes de rige at skabe splittelse ved deres propaganda om at det er de fremmede som er problemet.

Ikke et ord om fattigdomsskabelsen i medierne

Den afgørende drivende faktorer bag den stigende ulighed i samfundet, har været de kæmpe-mæssige skattelettelser af flere omgange til dem, der har de højeste indkomster. De rige sidder på en større del af samfundskagen i dag og på en stigende andel af den samlede indkomst.

På TV ser vi kornfede selvglade liberale journalister ytrer sig i glade vendinger om denne fantastiske udvikling; deres bankbøger bugner og millionerne flyder ind på deres private konti.

Ikke et ord om fattigdomsskabelsen, ikke et ord om dem som nedskæringerne går ud over. Ikke et ord om at det såkaldte råderum, som bliver til skattelettelser, kommer fra nedskæringerne overfor de socialt udsatte. Hold kæft hvor går det godt i Danmark; vi er nu i samme klub, som de lande de forrige generationer ikke ville sammenligne sig med.

En magtfuld forsamling af anti-sociale kræfter har overtaget kontrollen med folketinget, de søger permanent økonomisk domination til fordel af deres samfundsklasse, velstand og magt. Dette er gjort muligt ved en stadig stigende grad af anti-demokratiske embedsmænd i Finansministeriet.

Der er råd til at alle har en anstændig levestandard

Siden 2010 er der blevet knapt 35.700 færre fuldtidsansatte i kommunerne til at løse opgaverne. De personalegrupper, som er skåret ned er: Lærere: knapt 7.000. Pædagogisk personale: knapt 3.000 pædagogisk uddannet personale. Pædagogmedhjælpere og pædagogiske assistenter: Godt 2.500. Dagplejere: Knapt 7.500. Social- og sundhedspersonale: knapt 11.500. Specialarbejdere: godt 3.500. Rengøringsassistenter: Knapt 3.500.

At der ikke er penge er løgn og latin. Mht. skat og velfærd: 52 mia. kr. er der givet i skattelettelser de sidste 15 år. Der er sparet 26 mia. kr. på kommunal velfærdsservice siden 2007. Topskat bidrager kun med 1,7 % af de samlede offentlige indtægter. Skatteskandalen har kostet danskerne mindst 80 mia. kr.

De rige har en øget velstand hvert år på 20 %. De rige danskere skjuler mellem 100-288 mia. kr. i skattely. Multinationale selskaber snyder for mellem 7-14 mia. kr. årligt i skat. Selskabsskatten er sænket fra 50 % til 22 procent. Formueskatten er afskaffet. Danmarks rigeste familier har en særlig skatterabat på 1,3 mia. kr.

BNP er vokset med 15 % siden 2001. Nettoformuen er på 3.600 mia. kr. Virksomhederne havde et overskud på 227 mia. kr. i 2016. De øverste 10 % har scoret 89,9 mia. kr. i indkomstfremgang siden krisen – halvdelen er gået til den rigeste procent.

Opbygningen af nye ministerier

Kapitel 11

Opbygningen af nye ministerier.....	98
Embedsmandsvældet.....	99
Finansministeriet og deres udregninger.....	99
Nogen må skride ind overfor magtens overdrev.....	100
Penge, magt og ideologi styrer.....	100
De sociale konsekvenser af NPM politikken.....	101
Økonomernes maniske ulighedsskabelse.....	102
Oprøret fra bunden er begyndt.....	102
Nedskæringerne orkestreres af Finansministeriet.....	103
Arkitekterne bag uligheden.....	103
De fattige politikere.....	104
Erhvervslivet køber lovgivningsapparatet.....	104
Den billige arbejdskraft er målet.....	105
Øget arbejdsudbud bremser lønstigninger.....	105
Stress og det stærkt øgede arbejdstempo.....	105
Finansministeriet er en neoliberal tænketank.....	106

Embedsmandsvældet

I løbet af 20 år er næsten hele statens sjæl skiftet ud. En omfattende ændring af systemet fra en social forankret stat, til en mere neoliberal, kan kun lade sig gøre, hvis også ledelsen og administrationen i de sociale institutioner, samt embedsmændene i ministerierne bliver skiftet ud. De neoliberale har 80 års erfaringer bl.a. med deltagelse i diktaturer i Sydamerika, for at gennemføre neoliberalismen i Danmark. Det er lykkedes dem at indføre diktatur-lignende metoder i både socialinstitutionerne og på integrationsområdet.

Det bliver en lang og sej kamp at fjerne de klima- og fattigdomsbenægttere som sidder i institutionerne. I toppen af de sociale institutioner har regeringerne, S eller V ledet, gennem 20 år ansat nedskærings-liberale ignoranter.

Naturligvis har de to regeringsbærende partier kendt til klimaforandringerne, men de har bevidst faket den. På samme måde har de vidst alt om den stigende fattigdom, som folketetinget har skabt, efter USA, engelsk og tysk model.

Den eneste måde at flytte magten tilbage til et socialt folkestyre, er at bygge nye ministerier. De nuværende embedsmænd vil aldrig ændre holdning, og deres magt er en hån mod de socialt udsatte, samt et forræderi mod klodens fremtid.

Venstre arbejder på at fjerne alle pengene fra bunden af samfundet, for at give dem til erhvervslivet, og Socialdemokraterne vil give pengene til den øvre middelklasse.

Hvem er det som fodrer politikerne med anti-sociale fraser? De neoliberale økonomer, Dansk Industri, 51 danske tænketanke, konsulentvirksomhederne, medicinindustrien, de multinationale virksomheder, lobbyfirmaerne. Politikerne lytter kun til det, som de selv vil høre. Alle andre bliver afskåret fra indflydelse, NGO'erne, fagforeningerne, menneskerettigheds organisationerne. Hvordan får vi demokratiet tilbage?

Finansministeriet og deres udregninger

Finansministeriet burde være neutralt politisk set, men det er dem som gennemtvinger den neoliberale økonomiske politik.

Det er Finansministeriet og deres udregninger, som har præget lovgivningen. De mange fattigdomsskabende reformer stammer fra Velfærdskommissionens rapport, der er baseret på økonomernes computermodel - Dream-modellen. Man kan direkte spore nedskæringerne til Velfærdskommis-

sionen og Arbejdsmarkedskommissionen, der har smadret Danmark som velfærdssamfund.

De nedskæringer som har ramt underklassen, skal gøre dem fattigere, for at motivere dem ud på arbejdsmarkedet. Men fattigdom ødelægger i stedet psyken og stressen ødelægger helbredet.

Nogen må skride ind overfor magtens overdrev

At gå over kanten af lov og konventioner, uden at det får konsekvenser, er Støjberg og regeringens mesterstykke. Vi har oplevet at ministre slipper af sted med hvad som helst; de kan nu holde sig på den forkerte side af lovens kant, uden at systemet reagerer og vælter dem.

Danmark regeringsførelse er af lave. **Der sidder politikere og embedsmænd i magtfulde positioner som har svært ved at administrere magten.** Når der er for meget magtfuld i samfundet, så begynder dem som er ovenpå, altid at krænke dem der er længere nede i hierarkiet. Der er tale om ydmygende tvang og social forsømmelser og institutionelt mishandling af borgerne ved hjælp af et magtsystem der er nådesløs.

Hemmelighed og tavshed er gerningsmandens første forsvarslinje, mørkelæggelse er politikernes. Hvis de ikke kan bringe ofret til tavshed, forsøger de at sikre sig, at ingen lytter. Til dette formål fremhæver politikerne et imponerende udvalg af argumenter, fra den mest åbenlyse benægtelse til den mest sofistikerede og elegante rationalisering. Det er et tegn på at være vant til en sådan magt, at sandheden ikke betyder noget, fordi du ikke kan modsiges.

Vi har set segmenter af vores regering i deres holdninger og handlinger vedtage taktikker, der er uværdige for et demokrati, og lejlighedsvis minder om totalitære regimer. Diverse regeringer har udøvet magten uden skyldfølelse. Socialvæsenet har gennemgået årtiers dehumanisering. Implikationerne er, at de socialt udsatte er blevet efterladt ubeskyttet, uden rettigheder eller værdighed.

Penge, magt og ideologi styrer

Det er oplevelsen af magt, oplevelsen af privilegierne, af magtfuldhed, der gør, at politikerne føler en grænseløshed, det er et symptom på en top- og magtstyret verden, som ikke anser borgerne for at være ligeværdige, og folk på samfundets bund eller der omkring, mennesker i sårbare situationer, bliver ikke anset for legitime borgere med rettigheder. Tværtimod bliver de krænkede på alle måder.

Hvis dem som er i disse overordnede positioner, begynder at føle sig urørlige, i kraft af deres magt, og oplever denne magtfuldkommenhed, så er det, at det fører til grænseoverskridelse, det er derfor det er vigtigt, at der bliver opbygget et kontrolorgan som holder øje med magten.

Embedsmændene er ikke bare ofre for ministrenes magtmisbrug, men handler og agerer i for-

skellige situationer, hvor der også kan blive brugt overtalelse i forhold til at beholde et job, eller der er nogle magtspil, hvor nogle får nogle fordele, og når de forsøger det, kan der opstå nogle forhandlinger eller misforståelser, som gør at det skrider ud på forkert spor, som måske ikke var embedsmandens hensigt. Det foregår tit på nogle ulige vilkår.

Omkring magten er det også interessant at se at der er nogen af det demokratiske samfunds funktionærer som har tænkt; at måske kan jeg få en karrieremæssig fordel, af at omgås magthaveren.

Hvordan ville Danmark se ud hvis visse politikere aldrig var gået ind i politik?

Hundrede tusinde mennesker har fået ødelage deres livsgrundlag og helbred, yderliggående stress er politikernes svar på alt. Vi oplever had på had mod udsatte mennesker, skal det overhovedet til-lades den type vandaler i Folketinget?

Politikerne og politiet overtræder lovgivningen for godtbefindende. Enhver, som har fulgt de poli-tiske sager, der udviklede sig til et offentligt teater, vil erindre de konstante lovovertrædelser fra myndighedernes side.

Anklagemyndigheden burde have nok at gøre, med at undersøge de riges kriminelle aktiviteter i milliardklassen, her taler vi om seriøse overtrædelser, som ikke får følger. Hvis man måler kriminali-teten i kroner og ører, fører overklassen med mange milliarder. Men næsten hele den kriminalpræ-ventive indsats fyres af på bunden af samfundet.

Eller hvad med Støjbergs vedvarende grænseoverskridende lovbrud på ministerniveau, eller Løk-kes korrupte indsamling af penge blandt erhvervslivet? Eller bankernes hvidvaskning af milliarder for Putins venner, uden at det får følger for bankernes direktører.

De sociale konsekvenser af NPM politikken

Politikerne forsøger at styre de offentlige institutioner som om de er privat firmaer. Metoden New Public Management er ligeså skadelig og dræbende som tobaksindustrien, omkostningerne for sam-fundet er dog kun lige klarlagt. NPM skal derfor bekæmpes med samme midler; oplysningskampag-ner som får folks øjne op for skadevirkningerne og på længere sigt forbud, lovgivning som effektivt sætter stop for dræberen.

NPM skader det enkelte menneske, de offentlige ansatte, samt samfundet som helhed. For de of-fentlige ansattes vedkommende vil NPM forårsage kortere livslængde pga. de relaterede sygdomme såsom stress.

De sociale konsekvenser af NPM politikken, beslutningerne og NPM aktiviteterne er omfattende, der er mange eksempler på patienter som pga. travlhed er fejlbehandlet eller/og døde, hvilket er de

ekstremt direkte eksempler på følgevirkningerne af NPM. De bedste medarbejderne som før var ansat for at hjælpe de syge, har sagt deres job op. Fraværsprocenten hos sygeplejerskerne fortæller med al tydelighed at NPM er gået langt over stregen, flere sygeplejersker er nu på deltid for at klare den.

Bekæmpelsen af NPM kommer via de sociale medier, en guide til en succesfyldt omstilling hen imod menneskelige og demokratiske forandringer i de offentlige velfærdsinstitutioner indbefatter tættere sociale relationer på tværs af de enorme sygehusfabrikker som NPM har skabt. Hvorfor overlade dette vigtige område til politikerne som kun har nedskæringer og derigennem skattelettelser i tankerne? Hvorfor skal konsulentfirmaer tjene milliarder på at nedlægge de lokale sygehuse, for at bygge supersygehuse, for derefter igen at tjene penge på at anbefale at bygge nye lokale sygehuse? Det er da en dyr cirkusforestilling.

De danske sygeplejersker er eksperterne, og skal agere som ekspert-vidner imod NPM i de danske medier, det er sygeplejerskerne som skal få de sociale ændringer til at ske, få ændret adfærden og ændret politikken på sygehusene, ændringerne vil ikke komme oppefra, tværtimod taler politikerne om at fjerne regionerne, for yderligere at centralisere magten, som om de ikke har skabt nok kaos. Hvilket konsulentfirma har tjent fede penge på den ide, om at fjerne Regionerne og at centralisere magten yderligere? Cepos siger: "Det handler ikke om at ansætte flere sygeplejersker lærere eller pædagoger". Sygeplejerskerne knokler nu 140% og stressen ødelægger helbredet.

Økonomernes maniske ulighedsskabelse

Ønsker vi demokrati eller autokrati i fremtidens Danmark? Skal beslutningerne tages af en mindre røverbande?

De højest betalte økonomer fra bl.a. LO, DI, DA, ministerierne og Vismændene bestemmer hvordan økonomien skal forme sig her i landet. De er udklækket fra de samme universiteter og er udlært af en håndfuld liberale professorer. Dette bevirker at de alle tænker ens og følgen er, at de regeringsbærende politiske partier når frem til samme konklusioner om større vækst og mere ulighed.

Oprøret fra bunden er begyndt

Internationale eksperter siger at der skal investeres i bunden for at skabe et bæredygtigt samfund, en grundlæggende viden som politikerne herhjemme ikke vil se i øjnene pga. deres anti-sociale projekt med at rage til sig selv.

Magtelitens landsskadelige fremfærd er kortlagt. Den forholdsvis lille gruppe rige og deres lakajer

i finanssektoren har tilraget sig hele magten og drænet Danmark for demokrati og revet landet midt over, uden hensyn til hvad det betyder for samfundet som helhed.

De fattigdomsskabende politikerne med embedsmændene i Finansministeriet i spidsen er købt og betalt, og gavner kun eliten og husejerne, befolkningen i bunden får lagt hovederne på blokkene.

Vi kræver kompensation for de sidste 15 års nedskæringer med renter samt en skadeserstatning til de pårørende, til dem som gav op og tog deres eget liv.

Nedskæringerne orkestreres af Finansministeriet

Omdannelsen af landet bliver massivt finansieret af overklassen, finanssektoren og virksomhederne

Der er tale om et omfattende netværk af rige virksomhedsejere, akademikere fra øvre middelklasse og sympatiserende journalister. På trods af den overdådige finansiering, ved de fleste knapt nok hvad der foregår. Nedskæringerne overfor de fattige orkestreres af Finansministeriet, og nedskæringerne af antal offentlige ansatte styres af Moderniseringsstyrelsen, derfor skal styrelsen nedlægges.

Når de fattige bliver fattigere og de rige bliver rigere, får de rige øget kontrol over samfundet. Christiansborg A/S har i årtier været erhvervslivets parlament. Det er ikke tilfældigt at pengene fjernes fra bunden af samfundet, og havner hos virksomhederne. De rige bestiller nedskæringerne og regeringen gennemfører uanset hvad. I stedet for demokrati hersker princippet "En million, en stemme".

Arkitekterne bag uligheden

Neolibérale økonomer har beskrevet hvordan ulighedsplanerne kan gennemføres

En person i forbindelse med EU sige for 18 år siden: Det skal kunne betale sig at arbejde. Vidste godt at vedkommende ikke ønskede at forhøje minimumslønningerne, men kunne ikke forudse hvor langt politikerne herhjemme ville gå for at fjerne pengene i bunden af samfundet.

Arkitekterne bag uligheden herhjemme har fået inspiration fra neoliberale økonomer som dem i Finansministeriet. Det er dem, der i virkeligheden styrer dansk politik. Alle nedskæringer stammer fra velfærdskommissionen og arbejdsmarkedskommissionens anbefalinger, det er deres værk, det ser man tydeligt af retorikken, lovgivningen og nedskæringspolitikken. Det er dem der smadrer Danmark som velfærdssamfund.

Folkestyret, borgerstyret, de formuendes styre, erhvervsstyret. Hvordan skal magten fordeles over de forskellige mindretalsgrupper som samfundet består af? I øjeblikket har de fattige ikke noget valg, ingen rettigheder og ingen indflydelse.

Fagforeningerne bekæmpede uligheden i forrige århundrede. Det ser ud til at de samme metoder eller lignende skal tages i brug, hvis vi skal fjerne uligheden igen.

Magten er overladt til erhvervslivet, som dikterer de love, de socialt udsatte er underlagt, og resultatet har vi alle hørt om; På arbejde med sygeseng, samt at 160.000 ikke har en indtægt overhovedet, og mange er afhængige af at sove på sofaen hos familie eller venner.

Regeringen propaganderer for at give skattelettelser til den almindelige dansker (fordi de er bagud i meningsmålingerne og for at købe vælgere). Men det de reelt siger er, at HK'eren skal have 330 kr. mere pr. måned, mens dem længere oppe skal have væsentligt mere. Erhvervspakken alene giver 80.000 kroner pr. person om året til toppen. Regeringen er i gang med et systematisk plyndringstogt, alt imens den kompulsive kleptomanske Venstre Bande med syre ætser det fundament bort som holder Danmark sammen.

De fattige politikere

Både England og USA har haft stor ulighed i mange generationer, men den er ikke kommet naturligt. Den politik de lande har ført, er anderledes end den førte politik i Skandinavien i forrige århundrede. I England og USA valgte magthaverne at skabe stor ulighed.

Sandheden er, at det er meget nemt at gennemskue, hvad det er der foregår: Politikerne er gået sammen med erhvervslivet, for at skabe en samfundstype, som indeholder fattigdom og ulighed, efter den model som England, Tyskland og USA er bygget på.

Det handler om at skaffe billig arbejdskraft, for at ejerne af virksomhederne kan tjene mere. Fagforeningerne er gået med til overenskomstløs løn på 60-80 kroner. En tredjedel af landbrugets arbejdskraft er nu underbetalt.

Erhvervslivet køber lovgivningsapparatet

Det er den uomtvistelige lærdom, som vi har fået de sidste 20 år: Når ejerne af virksomhederne kommer i nærheden af lovgivningsapparatet, vil de gøre alt de kan for at skabe fattigdom. Indskriv det i grundloven, at erhvervslivet ikke må have mulighed til at købe politikerne. Det er eneste vej at genindføre demokratiet.

Den gang slaveriet eksisterede, gik hele profitten til slaveejerne, som blev hovedrige. Det er den type samfund som er deres model, det er det de stræber efter; så lave lønninger som muligt i bunden.

Det kan kun opnås ved at importere "slaver". De kan slet ikke fatte at vi andre ikke kan se fordelene.

Alle andre i samfundet har en indtægt, og får en måske rimelig andel af samfundskagen, men ikke de skjulte fattige, der er ramt af fattiglovene, som politikerne har skabt.

I slaveriets mørke tid, havde de udsatte heller ikke nogle rettigheder, slaveejerne kunne gøre lige hvad de ville. Pisk, ydmygende kontrol og psykisk vold var hverdags kost, og mange døde af det.

Den billige arbejdskraft er målet

Herhjemme ser vi summen af de liberalistiske politikere danne fælles front imod underklassen. Lønningerne i bunden skal sænkes for at de fattigste vil tage hvilket som helst arbejde. Det er den billige arbejdskraft der er målet. Man presser dødssyge mennesker til at stå i kø som arbejdsparate, for at øge arbejdsudbuddet, så lønningerne presses ned.

Når man sænker de offentlige ydelser, så falder lønniveauet, og arbejdsgiverne bliver rigere. Dem som bliver arbejdsløse, havner på kontanthjælp, og derefter til ingen indkomst overhovedet. Dansk Folkeparti sørgede for en halvering af dagpenge-perioden, 70.000 faldt derefter ud af dagpengesystemet, og i dag er 160.000 uden indtægter.

Øget arbejdsudbud bremser lønstigninger

Der skal en lang kø af ansøgere til for at sænke lønkravet. Det handler om et politisk redskab til regulering af arbejdernes adfærd, om udbuddet af arbejdskraft, ikke at forveksle med udbuddet af jobs. Øget arbejdsudbud bremser lønstigningen og skaber ulighed. Flere ledige skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, for at virksomhederne kan sænke lønningerne. Selv dødssyge mennesker skal stå i køen for virksomhedernes skyld.

Myter om dovne samfundsnassere blev pumpet ud i alle medier, propagandaen lykkedes over al forventning, utroligt mange danskere ændrede mening i løbet af få måneder og loven om førtidspension og fleksjob kunne nu rulles ud. Den hidtil største skandale ved "På arbejde med sygeseng" var skabt. Danmark er et af de lande hvor befolkningen er udsat for mest propaganda, ganske enkelt fordi det koster kassen at opkøbe medier. Men overklassen har ufattelige rigdomme.

Stress og det stærkt øgede arbejdstempo

Skal samfundet af med den stærkt accelererende stressepidemi, er der en række virksomheder som skal sadle totalt om, men det bliver en hård kamp at slås mod virksomhedsejerne. Grådig-

heden i erhvervslivet og det stærkt øgede arbejdstempo, sammen med at den politiske magt i høj grad er flyttet over i arbejdsgivernes hænder, efterlader ikke meget håb om stressnedsættelse.

Dansk Arbejdsgiverforening har været en af de drivende kræfter bag den stigende ulighed i samfundet, og udviklingen er gået ud over sammenhængskraften. Gennem en ideologisk omstrukturering af samfundet i en lang årerække, har DA forsøgt at overføre en forfejlet markedslogik fra det danske arbejdsmarked til det offentlige.

New Public Management af de offentlige institutioner har ødelagt liv og helbred for hundrede tusinde mennesker. NPM er ikke noget politikerne har fundet på; den ledelsesform ligger dybt i DA's blod, i deres ideologi, og erhvervslivet har, gennem såkaldt legaliseret korruption, betalt sig til at politikerne lovgiver, og derved skabt ødelæggende strukturer, som stresser hele landet ihjel.

Finansministeriet er en neoliberal tænketank

Følgende artikel forklarer glimrende hvad der foregår i regeringens Propagandaministerie: "Ministre med villig hjælp fra embedsapparatet manipulerer og tilskærer tal, fakta og jura, hvis det er nødvendigt for at få politiske forslag til at glide lettere igennem i Folketinget. Ministerier er tænketanke, og økonomers og mange fagspecialisters beregninger er ofte ideologiske partsindlæg. Intet sted er det mere tydeligt, end når det kommer til samfundsøkonomien".

Information.dk: Ministerier er tænketanke

Læg særligt mærke til hvem som var Det Økonomiske Råds medlemmer

Resultaterne fra regnemodellen i Finansministeriet er ret entydige; den skaber skattelettelse for de rige og fattigdom i bunden af samfundet. Det er bevis for borgerlig, neoliberal regnemodeller - dette er forskningsmæssigt evidens.

Den faglige mainstream økonomiske teori er neoliberal, den skaber ulighed og fattigdom efter tysk model, hvilket igen flytter den demokratiske magt op til toppen i samfundet, den flytter magten over til erhvervslivet, selv socialpolitikken er underlagt beskæftigelsesvæsenet, hvilket har frembragt vel nok den mest grusomme politik i nyere tid: På arbejde med sygeseng.

Følgervirkningerne af den politik som regnemodellen har afstedkommet er en forvrængning af demokratiet. Derfor skal regeringsmagten nu over til oppositionen. Samtidigt er det nødvendigt at totalt redesigne Finansministeriet og de borgerlige neoliberale regnemodeller.

Fyr embedsmændene når der udskrives valg, således at en ny ikke-neoliberal regering får magt og derved mulighed til at føre en ny social politik.

Ved at blive ved med at insistere på at regnemodellerne ikke er sammensat for at gøre økonomerne og deriblandt overklassen rigere, undergraver økonomerne deres egen troværdighed, tilliden til eksperter generelt, samt demokratiet specifikt.

Det var tydeligt ved sidste regeringsperiode som Socialdemokraterne ledte, at en anden politik ikke var mulig, men nu er det mere nødvendigt end nogensinde før: Det gælder ikke kun om at fjerne børnefattigdommen, som regnemodellen har skabt, men om at redde planeten. **Oprøret fra bunden er begyndt.**

Nedskæringer i institutionerne

Kapitel 12

Nedskæringer i institutionerne.....	108
Christiansborg A/S.....	109
Årligt får konsulentfirmaerne 4,5 milliarder.....	109
Dekonstruktion af Skat.....	110
Miljøministeriet var vogter af natur og miljø.....	111
Hver femte folkeskole er lukket.....	112
Arbejdsmiljøet overladt til arbejdsgiverne.....	113
DSB i frit udbud.....	113
DR nedskæringer med 20 procent.....	114
Politiske og sociale nedskæringer.....	114

Christiansborg A/S

Christiansborg A/S har forkrøblet en hel række sociale institutioner

De fleste sociale institutioner er i knæ, Skat, Socialvæsenet, Beredskabsstyrelsen, Miljøministeriet, Arbejdsmarkedsstyrelsen. Fri process ved domstolene er nede på 1/5 af hvad den var. Politiet har meldt ud at deres virkningsgrad er faldet til under 50 %. Skat er gået fra 13.000 medarbejdere til 6.000 og er ude af stand til at varetage de mest basale arbejdsgange.

Det er bl.a. erhvervslivet og især finansvæsenet som har interesse i ikke at blive reguleret, og overklassen som har flyttet skattebyrden over på middelklassen.

Man taler om at den samlede Erhvervs-Politiker-magt også kaldet Christiansborg A/S, har nedlagt eller forkrøblet en hel række sociale institutioner. Der er en lige linje tilbage til Dong, Postvæsenet, Københavns Lufthavn og TDC. Over halvdelen af Danmark er allerede opkøbt af udlandet.

Virksomhedernes politiske magt er vokset eksponentielt med salg af statens institutioner, samt pga. privatiseringerne af alt lige fra ældrepleje til kontrol med de ledige. Staten svækkes og de private formuer investeres i politisk magt. Korruptionen har store mørketal.

De multinationale betaler stadigvæk ikke skat, 110 milliarder skylder middelklassen og virksomhederne i ubetalte regninger, som skat i øjeblikket ikke er i stand til at inddrage pga. at politikerne har sparet Skat i stykker. Husejerne har vel mellem 800-1000 milliarder i mursten. Skattevæsenet kender til 17.000 som har penge i skattely. Det globale beløb for gemt offshore skattely løber op på 252.000 milliarder kroner.

[Hidden offshore wealth totals \\$36 trillion](#)

Statens penge skal gå til opgaver som hospitaler, veje o.l. samt til de nødstedte borgere, ikke til kalkunfede skattely-svindlende erhvervsfolk som gambler på aktiemarkedet som f.eks. landbruget også gjorde op til boblen sprang i 2008. En pæn del af EU's budget går til landbruget.

Årligt får konsulentfirmaerne 4,5 milliarder

Årligt får konsulentfirmaerne 4,5 milliarder for deres samfundsskadelige virksomhed. Der må indarbejdes konsekvenser i kontrakterne over for konsulentfirmaerne, men hvad med politikerne som har bestilt de vanvittige storprojekter? De giver sig selv og hinanden amnesti, og er derved

fri for enhver erstatning. Kaos er hvad de efterlader sig i kølvandet, hvorefter de ansættes som lobbyister, konsulenter eller som underholdning i TV.

Vi er vidner til velfærdsstatens opbygning og nedbrydning, hvor skiftende regeringer, S eller Venstre ledet, i koalition med virksomhederne, har solgt en lang række offentlige selskaber. Politikerne har travlt med at skære ind til benet med såkaldte reformer og festlighederne fortsætter på 1. klasse, alt i mens Moderniseringsstyrelsen sikrer mere kontrol, tvang og sanktion udliciteret til virksomhederne.

Privatiseringen af offentlige virksomheder, handler om vand, varme, strøm, jernbane, post, telefoni og hospitaler, store investeringer som jernbaneudbygning koster staten mange penge, det samme gør central infrastruktur som lufthavne og energiforsyningen. Privatiseringen af sundhedsvæsenet har overført milliarder til private virksomheder.

Staten har solgt sin vaccineproduktion til et saudiarabisk ejet medicinalfirma. Postvæsenets nedtur er det sidste resultatet af markedsdiktatur, der er nu langt til politistationer, hospitaler og uddannelsesinstitutioner.

Først fjerner man lokalhospitalerne, så borgerne skal transporteres over lange strækninger. Nu vil Venstre så igen opføre lokalhospitalscentre, og sælger sig selv til folketingsvalget som reddere af lokaldemokratiet? Hvilket konsulentfirma har konstrueret den løgn? Hvad har det kostet?

Dekonstruktion af Skat

Essensen i at appellere til de grådige, gennem frivillighedsprincippet: Det var det som Kristian Jensen (V) indførte i Skat; virksomhederne kunne selv afgøre, hvor meget de syntes de ville betale i skat. Det var frivillighedsprincippet som var grunden til at Skat gik ned.

Erhvervslivet selv vil aldrig forbedre sig. Vi er nødt til at stille nogle forhindringer op, som kan begrænse tag selv-bordet. Man kan selvfølgelig ikke i det 21. århundrede lade mennesker bestemme deres egen løn og bonus selv. Alle forandringerne kommer af en shitstorm, ved krav nedefra, ved sociale bevægelser, ved NGO'er, eller ved borgerinitiativer. Der skal en social revolution til.

Tyve års bevidst dekonstruktion af Skat medførte en total nedsmeltning

Daværende skatteminister Kristian Jensen (V) i 2007 fremlagde den nye indsatsstrategi for Skat med overskriften: Mindre kontrol, mere vejledning". "Det er forældet og gammeldags at tro, at man alene løser Skats opgaver med at få den rigtige skat ind, ved at ansætte flere kontrollanter. Jeg tror, man kommer meget længere ved at uddanne borgere og virksomheder i at betale deres skat, siger han".

Det er alt nemt for virksomheder at snyde i skat

Danmarks Radio Nyheder skriver endvidere: "Skats egne tal viser, at de årligt kun kontrollerer tre procent af de virksomheder, der er i Danmark. Og ifølge Skats egen undersøgelse, er der fejl i skatten hos over halvdelen af virksomhederne i 2012. Hver tiende virksomhed snyder ifølge undersøgelsen bevidst. Groft sagt kan virksomheder i et eller andet omfang afregne, angive og betale det, de har lyst til".

"Flere medarbejdere, som DR Fakta har talt med, mener, at der er en direkte sammenhæng mellem de mange nedskæringer i Skat og den manglende kontrol af virksomhederne".

De værste røvere befinder sig i folketinget, diverse regeringer har stille og roligt tømt samfundets fællesbank Skat for tusinde milliarder og slipper godt fra det, et tyveriet som var nøje planlagt og udført. Tømningen er bestilt af nogle, der sidder langt bag skranken – i fine direktions- og bestyrelseslokaler, de har holdt århundredes fest.

Det påfaldende ved banktømningen er, at den ikke er foretaget af gerningsmænd med elefanthuer, men af magtelitens håndlangere, de danske folketingspolitikere, erhvervslivets tjenere.

Der er fuldt belæg for at påstå, at der er råddenskab i det danske folketing, og at de medier, der har til opgave at sikre landets sundhed, tilsyneladende ikke er deres opgave voksen.

Der er behov for en folkelig kulegravning af tømningsforløbet og dernæst en skærpelse af lovgivning og forvaltning for at undgå gentagelser, det er imidlertid en konklusion, som vi overlader til næste valg.

Ironisk er det, at det velfærdssamfund, som blev smadret, indledte sin tilværelse som en af de mest respekterede velfærdslande, en del af den særlige skandinaviske model. Historien handler om et ulykkeligt bankrøveri, med hundrede tusinder ofre, i bunden af samfundet, dem som har fået smadret deres livsgrundlag.

Miljøministeriet var vogter af natur og miljø

Det ambitiøse og visionære miljøministerium, som blevet opbygget under skiftende regeringer, findes ikke mere i den innovative form. Den oprindelige tanke bag ministeriet, var som vogter af natur og miljø. Politikerne har foretaget en systematisk svækkelse af miljøministeriet. Det vi ser er begyndelsen på enden på, hvad det tog generationer at bygge op, det ligger i dag i ruiner. Nu sættes alle sejl ind for at nedlægge Naturfredningsforeningen.

Magten er nu koncentreret hos ministeren, og arbejdsgiverorganisationernes folk er indsat i udvalg og råd i ministeriet, de bestemmer i dag suverænt over natur og miljø. Det forhenværende

højagtede miljøministerie ligger i ruiner.

Hver femte folkeskole er lukket

Hver femte folkeskole er lukket siden kommunalreformen. På landsplan er der i dag 325 færre folkeskoler, end der var i 2006. Det vi ser er faktisk en del af en genial simpelt plan: Med det formål at fjerne skattebyrden fra overklassen, flytter man udgifterne over på middelklassen. Forældre til børn i privatskoler betaler selv en større andel af udgifterne - som de rige så ikke behøver at betale.

Første skridt hen imod privatiseringer er altid at fjerne pengene fra de offentlige institutioner, derved falder kvaliteten og borgerne bliver misfornøjede, og så flytter de ressourcestærke børnene over i private skoler.

Man fjerner pengene fra kommunerne, som så ikke længere har økonomi til at drive de offentlige skoler, hvilket har store konsekvenser for sammenhængskraften i Danmark. Hvad de rige har gjort, er at fjerne samfundssegmentet for at fremme deres egen ideologiske dagsorden, og dette er en stor trussel mod hele det offentlige skolesystem.

Indkomstforskellen i Danmark øges i disse årti, da stærke kræfter står ude i kulissen og trækker i snorene. Der tales meget om skoler som ligger i dårlige kvarterer, og om dårlige nabolag med problembørn, så siger flere af middelklassen, at de bør have ret til at vælge privatskoler. Derefter sorterer de særligt ressourcestærke forældre skolerne fra, de trækker deres børn ud af problemskolerne. Dette er en form af racisme, eller rettere sagt en social segregation, dvs. adskillelse, med andre ord; klasseadskillelsen øges bevidst de sidste 20 år.

Forældrene burde i stede for sikre, at børnene får den bedste uddannelse, som offentlige penge kan købe. De bør kæmpe for ikke at blive udeladt af folkeskolernes beslutninger, fordi deres børnene, som går i skole med en mangfoldighedspolitik der er bredest, alt i alt bliver de bedste til at gennemskue hvad der foregår. Der skal ske et skift i magtbalancen, for at få bedre folkeskoler. Mangfoldighed er nøgleordet, de forskellige typer af børn repræsenterer billedet af hvordan verden i virkeligheden ser ud.

Der er sparet 20 mia. på uddannelse

1. feb. 2019 DR Nyheder: "Der er sparet - eller besluttet besparelser på over 20 milliarder kroner på uddannelser lige fra gymnasier til universiteter siden 2015. Her blev det omdiskuterede omprioriteringsbidrag, som dækker over årlige besparelser på 2 procent, indført."

"Det konkluderer en ny analyse fra Uddannelsesalliancen i samarbejde med Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, skriver Berlingske. Analysen bygger blandt andet på tal fra Finansministeriet, under-

Arbejdsmiljøet overladt til arbejdsgiverne

Arbejdsstyrelsen er skåret med en trediedel.

Arbejdsmarkedsstyrelsen er udsat for det stærkt indskrænkede demokrati, idet menneskerettigheder, liv og helbred reelt ikke vægtes på det private arbejdsmarked. Kontrollen over arbejdsmiljøet er nu fuldstændigt overladt til arbejdsgiverorganisationerne, som afværger enhver forbedring i arbejdsmiljøet.

Der blev i 2016 anmeldt 42043 arbejdsulykker til Arbejdstilsynet og 21613 erhvervssygdomme i 2015. Dette medfører samfundsudgifter på 100 mia. kr. årligt.

Konsekvenserne af det dårlige arbejdsmiljø er bl.a. arbejdsbetinget kræft eller hjerte-kar sygdomme, 2000 årlige dødsfald. Under Fogh-regeringen nedlagde blå blok, S og R Bedriftssundhedstjenesten, som arbejdsgiverorganisationerne var imod. De danske magthavere er ligeglade med dem som mærker konsekvenserne af det dårlige arbejdsmiljø.

DSB i frit udbud

Medier: "Minister vil sætte DSB's guldfugl S-tog i frit udbud. Trafikministeren har planer om at sende S-tog, som er en af de mest lukrative forretninger i DSB, i udbud. Forretningen var tidligere placeret i et selvstændigt aktieselskab under DSB, så forretningen stort set var klar til at blive skudt ud over rampen".

DSB's guldfugl S-tog skal åbenbart slagtes og lide samme skæbne som TDC, Københavns Lufthavn og Post Danmark, som nu hænger i laser og er lukningstruet.

Den 19. juni 2017 skriver Information: Regeringen vil sende drift af S-togene i udbud. "Private skal ifølge transportminister Ole Birk Olesen (LA) have lov at give deres bud, hvordan togene på S-banen skal drives og til hvilken pris. Udspillet er baseret på analyser fra konsulenthusene McKinsey & Company samt Stuenkel & Co".

De politiske beslutningstagere ønsker ikke at vi finder ud af at de er viljeløse marionetter i EU-elitens magtteater.

Men allerede den 15. dec. 2016 skriver Arbejderen: EU kræver liberalisering af al togdrift. "De na-

tionale, offentlige skinner skal åbnes op for private togfirmaer, lyder ambitionen i EU's fjerde jernbanepakke, som EU-parlamentet vedtog i går. EU vil liberalisere al passagerdrift og tvinge medlemslandene til at sende samtlige sine 215.000 kilometer togstrækninger i udbud hos private og udenlandske togfirmaer fra 2020. Den 4. jernbanepakke er den sidste i en række pakker, der består af direktiver og forordninger, som skal harmonisere og liberalisere jernbanedriften i EU. Fremover skal Det Europæiske Jernbaneagentur udstede EU-tilladelser til at køre tog".

Togdriften skal selvfølgelig nedbrydes med omtanke, for eksempel ved at gennemføre prisstigninger gradvist, ellers opdager befolkningen udåden. Regeringen vil smadre mest muligt, og det kan få katastrofale konsekvenser for borgerne med højere priser og færre tog, medmindre vi kommer ud af hullerne, vi ved godt, at udlicitering af togdrift er en dårlig idé. Hvis man vil se hvor galt det kommer til at gå, skal man til England, hvor katastrofen allerede har udspillet sig.

DR nedskæringer med 20 procent

Lobbyisterne fra Danske Medier kræver at politikerne gennemfører besparelser på 25 procent i DR, og politikerne nejser og bukker. DR bliver derefter skåret ned med 20 % men det er formentligt blot begyndelsen.

DR kan spare 25 procent på fem år, mener Stig Ørskov, chef for JP/Politikens Hus og formand for Danske Medier, som leder efter nye magt- og indtjeningsmodeller. Statens rolle i medieverdenen skal reduceres.

Dagbladenes interesseorganisation, Danske Medier, kræver at avisernes mediestøtte skæres ned, hvilket bevirker at betalingsmure må opføres, som forhindrer de fattige i at få information om hvad der foregår. Lange politiske indlæg skal desuden begrænses i DR. Den politiske magt skal udelukket være i hænderne på erhvervslivet. Programmet DR-dagen, som oplyser om hvad der foregår på det politiske plan, er allerede nedlagt, og Deadline bliver formentligt også censureret væk, en politisk passiv befolkning er målet.

De fattigdomsskabende meningsdannere er en koalition mellem den øvre middelklasse og overklassen. Den indre svinehund luftes hver dag for at beholde højrefløjten i den sorte klub. Således fortsætter nedskæringerne båret af Berlingske tidende, Jyllands-Posten, Børsen, TV, journalister, bloggere og andre skribenter. Vælgerne må kun høre de stemmer som lobbyfirmaet Danske Medier frembringer.

Politiske og sociale nedskæringer

Her er en oversigt over hvilke politiske partier som har stemt for nedskæringerne:

Kommunalreform 2007. Med forringet statsrefusion til kommuner af udgifter til overførselsindkomster, serviceydelser og hjælpemidler. bl.a. V, K og DF.

Dagpengereform 2010. Dagpengeperioden blev sat ned fra 4 til 2 år. Optjenings- og genoptjeningskravet på nu 1 år inden for 3 år. Dansk Folkeparti foreslog at man halverede dagpenge-perioden. 70.000 borgere er faldet ud af dagpengesystemet, og reformen har fået 3600 ledige i beskæftigelse. V, K, LA, DF og R.

Skattereform, 2012. Regulering af sociale ydelser sænkes. Lov om aktiv socialpolitik. Topskattegrænsen hæves. Indfører afdæmpet regulering af overførselsindkomster i perioden 2016-23. Reformen skaffer 3 mia. kr. til skattelettelser ved at lade dagpenge, kontanthjælp, førtidspension mv. sække bagud i forhold til lønudviklingen. S, R, SF, V og K.

Efterlønsreform 2012. Nedsatte efterlønnen fra fem til tre år. hævede via en løbende indfasning efterlønsalderen fra 60 til 64 år og folkepensionsalderen fra 65 til 67 år. S, R, SF, V, K, LA og DF.

KL-aftale om lokale serviceniveauer, 2012. Loven gav kommunerne mulighed for at sætte økonomi over borgernes behov og direkte vægte økonomiske hensyn i sagsbehandlingen. S, R, SF, V, K, LA og DF

Inklusionsreform, 2012. Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om friskoler og private grundskoler mv. Flere elever med særlige behov flyttes til almenundervisning. S, R, SF, V, K, LA og DF.

Socialområder overflyttes til Beskæftigelsesministeriets ressort. Førtidspension, behandling af sager om førtidspension og andre forhold der tidligere har henhørt under Socialministeriet, blev overført til Beskæftigelsesministeriet. Det markerer også, at syge borgere uden arbejdsevne ikke længere betragtes som socialpolitik, men behandles under ren beskæftigelsespolitik – det vil i praksis sige uden nævneværdig hensyntagen til de sociale og helbredsmæssige forhold.

Førtidspensions- og fleksjobreformen, 2013. Ingen førtidspension til personer under 40. Ressourceforløb til lavere ydelse indføres. Mulighederne for at få førtidspension er forringet betydeligt. I stedet indføres ressourceforløb, der også giver dårligere ydelse, og som kan pålægges borgere helt op til 5 år ad gangen, inden de eventuelt kan tilkendes førtidspension. Definitionen på ressourceforløb er absurd, og ressourceforløbet er reelt et røgslør for ikke at give førtidspension eller at forsinke tilkendelsestidspunktet. De mest syge borgere og mennesker med de sværeste handicap bliver taberne. Det virkelige formål med loven er at flere skal stå i kø til arbejdsmarkedet, det for at holde arbejdernes lønninger nede. Flere desperate ansøgere mindske den såkaldte lønkvote; arbejdernes andel af produktionen. S, R, SF, V, K og LA.

Kontanthjælpsreform 2013. Kontanthjælp modregnes partnerens indtægt og formue. For unge

uden uddannelse erstattes den af uddannelseshjælp på niveau med SU. Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, SU-loven, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag og forskellige andre love. Indebærer en reform af kontanthjælpssystemet, uddannelseshjælp for unge, aktivitetstillæg, gensidig forsørgelsespligt mellem samlevende, ændrede rådighedskrav og sanktioner mv. S, R, SF, V, K, LA og DF.

Reform af klagesystemet på social- og beskæftigelsesområdet, 2013. De sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene, som tidligere har været en del af klagesystemet i forhold til kommunale afgørelser på social- og beskæftigelsesområdet, nedlægges, og Ankestyrelsen bliver fremover den eneste klageinstans. Reducerer borgernes retssikkerhed, både antallet af klagemuligheder og inddragelsen af beskikkede repræsentanter fra handicapregi i klagesystemet. S, R, SF, LA og EL.

SU-reform, 2013. Regulering af SU sænkes. Lavere SU til hjemmeboende. Færre muligheder for SU.

Lov om Offentlig Digital Post 2013 – 2014. Tvungen digital postkasse for alle juridiske enheder med CVR-nummer, det være sig virksomheder, foreninger og organisationer. Tvungen digital post for alle borgere, bortset fra, at der undtagelsesvist kan søges fritagelse. Selv de, der bliver fritaget, skal bruge digital kommunikation, hvis de skal søge om ydelser eller andre ting hos det offentlige. Borgere, der ikke kan finde ud af at håndtere digitaliseringen, presses og ydmyges. For mange ældre mennesker samt andre med handicap på dette område bliver kommunikationen med det offentlige et problem. S, R, SF, V, K og LA.

Forskellige ændringer af sundhedsloven, 2013. Lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet - Ændring af rammerne for almenes medicinske ydelser mv. i praksissektoren mv. Den pålagde blandt andet de alment praktiserende læger at foretage kodning af henvendelser til almen praksis og anvende datafangst. S, R, SF og V.

Sygedagpengereformen, 2014. Sygedagpengeperioden halveres. I stedet indføres jobafklaringsforløb på niveau med kontanthjælp. Reformen nedsætter retten til sygedagpenge til 22 uger. Sygemeldte inddeles i tre grupper. De nedsatte tidsrammer for sygedagpengeret på normalt niveau og det nye pres på afklaring kan stresser syge borgere meget. S, R, SF, V, K, LA og DF.

Studiefremdriftsreform. Består blandt andet af Lov om ændringer af Universitetsloven og Lov om ændring af SU-loven. Indfører krav til universiteter om reduceret gennemsnitlig studietid. Blandt andet automatisk tilmelding til fuldt studie- og eksamensprogram uden mulighed for fleksibilitet ved f.eks. sygdom eller handicap. S, R, SF, V, K, LA og DF.

Reform af offentlighedsloven, 2014. Betyder en forøget mørklægning af den øverste statslige magts rum, især af regeringens arbejde. Det betyder forringede muligheder for demokratisk kontrol af regeringen fra Folketingets side såvel som fra medierne og den brede offentlighed. S, R, SF, V og K.

Ændring af Lov om Det Centrale Personregister 2014. Nu kan man ikke længere beskytte sig

imod at indgå i forskning og modtage henvendelser derom. S, R, SF, V, K, LA, DF, UFG.

Lov om ændring af sundhedsloven - ophævelse af den offentlige rejsesygesikring, 2014, det blå EU-sygesikringskort. Det betyder øgede udgifter til privat rejsesygesikring for syge borgere, og disse forsikringer kan blive fordyrede, hvis man tilhører gruppen af mennesker med forskellige kroniske lidelser. I sidste ende bliver det besværliggjort, dyrt og risikabelt for syge at insistere på at rejse ud, især hvor der er tale om alvorlig og utilregnelig sygdom. S, R, SF, V og K.

Folkeskolereform, 2014, 2015. Lov om ændring af lov om folkeskolen og forskellige andre love henholdsvis Lov om ændring af lov om folkeskolen. Indfører ændrede arbejdstidsregler, mindre forberedelsestid, flere undervisningstimer mv. S, R, SF, V, K og DF

Beskæftigelsesreform 2015. Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring mv. og forskellige andre love. Yderligere forringelser af fleksjobberes retssikkerhed. Markante stramninger af ledige fleksjobberes pligt til at stå til rådighed og aktivt at søge job og dokumentere dette digitalt, ligesom der indføres flere økonomiske sanktionsmuligheder over for disse. S, R, SF, V, K, LA og DF

Pensionsreform 2015. Loven fastsatte folkepensionsalderen til 68 år for alle, der er født efter den 31. december 1962, dvs. for personer, der fylder 67 år i 2030 eller senere. V, K, LA, DF, S og R.

Reform af hjemmehjælp 2015. Lov om ændring af Lov om social service. Ændrer hele tankesættet bag tildeling af hjemmehjælp. Det nye er, at man som udgangspunkt ikke vil kunne få hjemmehjælp, før man har gennemgået et såkaldt "rehabiliteringsforløb". S, R, SF, V, K, LA og DF.

Adoptionsreform 2015. Lov om ændring af adoptionsloven, lov om social service, forældreansvarsloven og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Med vilkårlighed i sagsbehandlingen med tab af retssikkerhed. S, R, V, K og LA.

Lov om ændring af sundhedsloven, lægemiddeloven og vævsloven, 2015. Den indfører blandt andet automatisk kronikertilskud. S, R, SF, V, K, LA, DF, ALT og EL

Ændring af apotekerloven 2015 2017. En konkret konsekvens af reformen er eksempelvis, at døgnapoteker fra 2017 måtte dreje nøglen om som følge af ændrede apotekstilskudsregler. Det rammer især syge mennesker i akutte sygdomssituationer. S, R, SF, EL, V, K, DF og UFG.

Indførelse af integrationsydelse 2015. Integrationsydelse i stedet for uddannelseshjælp eller kontanthjælp til nytilkomne flygtninge og familiesammenførte udlændinge og personer, der ikke har boet i Danmark gennem en længere periode. Opholdt i Danmark i sammenlagt mindst 7 år ud af de seneste 8 år. V, DF, K og LA.

Refusionsreformen 2016. Sætter rammerne for, hvor stor en del af kommunernes udgifter til overførselsindkomster, staten skal refundere. Der bliver tale om ens refusionssatser for alle typer af

overførselsindkomster, og statens tilskud nedtrappes over tid. Efter et år er statsrefusionen nede på kun 20 procent. V, DF, K, LA, S og R

Lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love, 2015. Udvider Udbetaling Danmarks be-
føjelser, så de i fremtiden blandt andet vil kunne indhente, sammenkøre og videregive oplysninger
om ydelsesmodtagere og deres "formodede" samlever. Tillader snageri, dyneløfteri og klapjagt på
ikke alene de syge, men også deres samlevende eller kærester. S, R, SF, V, K, LA og DF.

Kontanthjælpsreform 2016. Jobreform 1. Indførte blandt andet et kontanthjælpsloft, det vil i
praksis sige et loft for boligstøtte. Krav om 225 timers lønarbejde pr år for at opretholde fuld kon-
tanthjælp. Honoreres kravet ikke, reduceres kontanthjælpssatsen. Hvis ægtepar er på kontanthjælp,
og den ene ikke opfylder dette beskæftigelseskrav, bortfalder hele den enes kontanthjælp. V, DF, LA
og K.

Dagpengereform 2017. Betyder blandt andet en mere fleksibel genoptjening af dagpengeretten.
Sundhedsstyrelsen opdeles i tre mindre styrelser: Styrelsen for Patientsikkerhed, Sundhedsstyrelsen
og Sundhedsdatastyrelsen. V, DF og S.

Ophævelse af optjeningsret til feriedagpenge for perioder med sygedagpenge 2017. Fjerner
retten til feriepenge for sygedagpengemodtagere med a-kasse-medlemskab. V, K, LA og DF.

Tiggerilov 2017. Skærpede straffen til to ugers fængsel for tiggeri i gågade, ved stationer, i offent-
lige transportmidler samt i og ved supermarkeder og lignende dagligvarebutikker. Samtidig fjernede
man kravet om, at politiet først skal have givet en advarsel, inden en person kan straffes for tiggeri
disse steder. V, LA, K, DF og S.

De vigtigste politiske reformer med konsekvenser for syge og handicappede. Af Lisbeth Riisager
Henriksen

Avisen.dk Vigtigste politiske reformer 2007-2017

Der er råd: Enhedslisten.

[Enhedslisten: Der er råd](#)

Fattigdomsskabelsens ideologi

Kapitel 13

Fattigdomsskabelsens ideologi.....	119
Erhvervslivets magt over Folketinget.....	120
Ultraliberale politiske aktivister.....	120
Det neoliberale sociale nedbrydningsarbejde.....	121
Fattigdomsskabelsens ideologi.....	121
Neoliberalisme bygger på magtbegær og grådighed.....	123
Virksomhederne på bistand.....	123
Erhvervslivet får penge fra det offentlige.....	123
Anders Fogh Rasmussens 2001 til 2011.....	125
Privatiseringer flytter magten.....	125

Erhvervslivets magt over Folketinget

Erhvervslivets magt herhjemme er så omfattende, at næsten hele folketinget ligger på knæ for dem, og hele det sociale område blev i 2002 underlagt beskæftigelsesministeriet. Det er et vidnesbyrd om et forfejlet demokrati og en fundamental forråelse af kapitalismen, som viser at Danmark er på vej mod ødelæggende ulighed og uhyggelig social uretfærdighed.

Danmark er et af verdens rigeste lande, og derfor et af de lande hvor milliardærerne bruger flest penge på at fordreje demokratiet, medierne og folketingsvalg. Teorien om demokrati er, at borgerne bestemmer, alternativet er stor koncentration af velstand og magt hos nogle få; med andre ord er der mulighed for borgerstyre eller ulighed, men ikke begge dele samtidigt. Borgerne kan i dag gå til valg en gang hvert fjerde år, men har ingen indflydelse på hvad der bør gøres ved klimaforandringerne, den sociale nød etc.

De fleste ved ikke hvilke ekstreme formuer de rige poster i lobbyfirmaer, og hvor meget propaganda vi alle bliver udsat for i medierne.

Ultraliberale politiske aktivister

Regeringens forslag til mindre velfærd bygger på et særdeles grundigt arbejde gennemført for partiet Venstre af et hold ihærdige lobbyfirmaer, med tilknytning af ultraliberale politiske aktivister, og er selvfølgelig sponsoreret af dansk industri samt interesserede virksomheder med penge på kiste-bunden. Medlemmerne af Dansk Industri stemmer efter antal lønkroner, dvs. de store giganter bestemmer, dette lugter langt væk af særinteresser, bestilt propaganda og politisk spin.

Lobbyisternes kamp for at forøge fattigdommen i Danmark har kostet landet dyrt. LA og lobbyfirmaet Cepos tæppebomber medierne med argumenter for at forøge uligheden i Danmark. Benægtelsen af at der er fattigdom i Danmark følger samme strategi som blev udviklet af advokater i tobak-industrien:

The Four Dog Defense: 1. Benægtelse. 2. Minimering. 3. Negligering. 4. Skyldoverførelse.

1. Start med at benægte at der er fattigdom
2. Hvis der er fattigdom, så skader den ingen
3. Den negligerende fattigdom, som tvivlsomt har skadelig effekt, omhandler kun promiller af befolkningen, der er tale om den såkaldte Gini koefficient
4. Hvis der er minimal fattigdom, så er det de fattiges egen skyld, de har karakterbrister, eller de er ikke rigtige danskere

I mange år har politikerne tilladt et fattigdomsniveau som er uanstændigt højt, langt højere end man skulle tro at et rigt og etisk funderet samfund ville tolerere. Fattigdommen koster samfundet mere end prisen for at fjerne den, den er for dyr på alle niveauer, og vi har ikke råd til menneskeligt set at dette fortsætter.

Landets politik trænger til god og moralsk anstændighed og ansvar for næste generation, nationens fremtid og miljøet. En retfærdig uddannelse for alle bør have forrang for nedskæringer i uddannelsessystemet, massiv velstand til de rige og øgede udgifter til militæret.

Det neoliberale sociale nedbrydningsarbejde

Det er ikke tilfældigt at pengene fjernes fra bunden af samfundet, og havner hos virksomhederne. Men hvis der er nogen som stadigvæk undrer sig over, hvad der sker i Danmark i disse år, så er det alt sammen en del af en samlet plan, der er firs år gammel. Alle kan utroligt nok slå planen op ude på nettet, ved at søge efter ét enkelt ord: Neoliberalisme.

Omdannelsen af landet bliver massivt finansieret af overklassen, finanssektoren og virksomhederne. På trods af den overdådige finansiering ved de fleste knapt nok hvad ordet Neoliberalisme betyder. Der er tale om et omfattende netværk af rige virksomhedsejere, akademikere fra øvre middelklasse og sympatiserende journalister.

De Danske Neoliberalister investerer massivt i tænketanke, lobbyfirmaer og liberale medier, og de sørger for at placere deres egne i ledende stillinger i staten, i råd og udvalg i ministerierne og sågar som chefer i socialcentre. De liberale ledere sørger for at alle institutioner skærer ned, f.eks. er Skat bevidst ødelagt, for der igennem at skaffe penge til skattelettelserne til de rige.

Fattigdomsskabelsens ideologi

Efter at Anders Fog Rasmussen fik magt, blev den Neoliberale plan hurtigt rullet ud: Massive skattelettelser til de rige, ødelæggelse af fagforeningerne, deregulering af virksomhederne, privatiseringer, outsourcing, konkurrence og New Public Management i offentlige tjenester. Da krisen i 2008 kom, var det tid til at slå til: Ved hjælp af konsulentvirksomheder, liberale journalister og politiske rådgivere blev elementer af neoliberalismen, specielt dets forskrifter for pengepolitik, vedtaget af et flertal i folketinget.

De rige finansierer politikerne, ja sågar Lars Løkke Rasmussen har en fond som åbent samler penge ind. Det årlige investeringsmøde løber af staben på Marienborg, hvor selveste statsministeren tager imod de dejlige penge. Det hedder blød korruption når den er legaliseret, og derfor ikke kan

anmeldes til anklagemyndigheden, korruption er nu en privat sag.

Ni år efter finanskrisen ramte, måtte virksomhederne endeligt offentligt indrømme, at krisen ikke længere eksisterede.

De historiske store skattelettelser var der i midlertidigt ikke flertal for i folketingsalen, da borgerne så ville opdage hvad der foregik. I stedet skulle pengene sive lige så stille over til middelklassen, overklassen og specielt virksomhederne og milliardærerne som fik den største del.

Langsomt men sikkert fjernedes pengene fra de sociale institutioner og fra de sociale udsatte, og over til dem som intet manglede. Denne langsomme forvandling af landet kunne lade sig gøre, da befolkningen ikke havde overblikket over hvor mange penge der i alt blev flyttet.

Allerede ét år efter krisen 2008 havde de største virksomheder overskud igen, krisen var for dem overstået. Men den store nedskæringsplan skulle gennemføres.

Neoliberalismen skabte demokrati for de rige, men ikke for de fattige ved princippet "en million en stemme", frihed for dem som er velbjergede, men omfattende kontrol og tvang for de socialt udsatte. Og nu er magten så omfattende at fagforeningerne skal knægtes. Moderniseringsstyrelsen vækkede fagforeningerne fra deres tornerosesøvn ved OK18. Det er på tide at borgerne gør oprør.

Det liberale nedbrydningsarbejde af socialvæsenet er velbeskrevet gennem de såkaldte "reformer". De er nedskrevne, der er lister over hvem som er ramt, og hvor mange liv som er smadret. Dem som arbejder i socialvæsenet har på de sociale medier fortalt hvad socialvæsenet har gået igennem. Nu gælder det genopbygningen.

Der er sat mange forhindringer op for en omfordeling. Det parlamentariske system er forstærket socialt set. Finansministeriet huser udelukket økonomer som producerer love der smadrer socialvæsenet i Danmark. De neoliberale har indsat deres egne chefer i kommunerne og i socialvæsenet, for at skabe sociale nedskæringer.

De neoliberale beskriver neoliberalismen som et uklart begreb, der blot henviser til et sammenurium af ideer og doktriner som neoliberalismens kritikerne ikke bryder sig om. Ideologerne taler bevidst som om det neoliberale slet ikke er neoliberalt, og slet ikke noget som har konsekvenser for nogen. Men det er en afledningsmanøvre. Ikke et ord om ofrene for den ulighedsskabende politik. Formenligt sker dette fordi de ikke kender nogen som er ramt, endnu værre er det hvis de ikke er interesserede i den ødelæggende ulighed.

Den usynlige hånds usynlige doktrin fremmes af usynlige tilhængere. I 1950'erne indså økonomer som Friedman at det var nemmere at skabe ulighed, hvis dem som leverede teorien bag var anonyme. Derefter blev ordet neoliberal anonymiseret - ordet forsvandt simpelthen.

De neoliberale teoretikere bruger kriser - mens borgerne er distraherede - til radikalt at gennem-

føre nedskæringer og skabe fattigdom.

Neoliberalisme bygger på magtbegær og grådighed

Parallelt med Thatcher-æraen hærgede Reaganismen i USA, som dumpede en hel middelklasse ned til underklassen - hvilken skabte gevaldig vækst - for den ene procent i toppen. Arbejderne måtte derimod tage 2-3 jobs for at få mad og tag over hovedet.

Den systematiske ulighedsskabelse medfører et hierarki, hvor adgang til ressourcer og besiddelse af ejendom stiger fra bunden af samfundet til det øverste samfundslag. Den politiske magt centrerer derved i toppen af samfundet, og derigennem magten til at bestemme de muligheder, rettigheder og forpligtelser som alle andre har. Dette udhuler demokratiet, som omdannes til et system hvor "en million, en stemme" råder.

Virksomhederne på bistand

Regeringen vil give skattelettelser for 23 milliarder kroner til dem som intet mangler. Disse penge skal lægges oven i alle dem som allerede er givet til specielt erhvervslivet, umiddelbart efter alle de andre sociale nedskæringer gennem årtier. Erhvervslivet har 1482 milliarder kroner stående i banker som de ikke ved hvad de skal bruge til, der er tilsvarende milliarder gemt i skattely. Danmark har over en generation fået 60 nye milliardærer. Hvad f..... er formålet med at skære ned for dem i bunden i samfundet?

I stedet for at fjerne pengene fra dem i bunden, burde man fjerne de ekstravagante fradrag til virksomhederne, leasingbiler, rejsegodtgørelser, billige firmaboliger til direktørerne, samt forhindre skattely. De rige har den største snabel i statskassen, forældrebetaling, privathospitaler osv. Internationale tal tyder på at de rigeste har gemt en fjerdedel af deres formue i skattely. Færre danske virksomheder skal være på offentlig forsørgelse, særligt i disse dage hvor det buldrer derudaf, skal staten ikke bruge milliarder hvert år på erhvervsfremmende foranstaltninger.

Erhvervslivet får penge fra det offentlige

De fede tider hvor erhvervslivet får penge fra det offentlige hører fortiden til. Det er på tide at erhvervslivet gør deres del og tager pengene hjem fra skattely og skaber jobs, herhjemme vel at mærke. Det er på tide at trimme fedtet fra. De milliard beløb som hvert år pumpes ud i erhvervslivet er vanvittigt. Erhvervslivet på kontanthjælp har aldrig været meningen, specielt da disse penge er taget fra dem som virkeligt har brug for dem - dem i bunden som ikke har andre muligheder.

Nye tal bekræfter tesen om, at kontanthjælpen til virksomhederne fylder mere og mere i statens budget. Den ene ordning efter den anden er skabt for at u-lønsomme virksomheder kan holde hovedet over vandet. Denne tendens er særdeles synlig inden for landbruget. Virksomheder på overførselsindkomster og med gratis og statsbetalte ansatte er rådten ideologi.

Gratis arbejdskraft, virksomhedspraktik for milliarder af kroner og løndumping til velstående virksomheder betyder omfordelingen fra de fattige til de rige. De to største supermarkeder får således årligt 1 milliard kroner tilført fra kommunerne alene ved virksomhedspraktik, penge som er skaffet ved sociale nedskæringer.

Kommunerne leverer gratis arbejdskraft til virksomhederne som hverken skal betale løn eller forsikringer. Virksomhedspraktik fører ikke til fast job, det hører til sjældenhederne. Arbejdsløshedssystemets praksis med at fodre virksomhederne med praktikanter, medvirker omvendt til at fuldtidsansatte holdes ude af jobs.

Desuden ser vi udpræget brug af "human farming", dvs. ansættelse af yngre medarbejdere, en billigere polak eller nu flygtninge. Virksomhederne udnytter enhver mulighed for at presse lønningerne ned, virksomhederne har brugt finanskrisen til at downsize de 55 % af befolkningens sociale rettigheder uden skrupler.

Det er det offentlige, som efterhånden finansierer store dele af den private sektor, det offentlige sørger for veje som virksomhedernes biler færdes på, hospitaler som virksomhederne sender de medarbejdere til, der får arbejdsskader, og skoler som uddanner de ansatte i virksomhederne. Det er de offentlige daginstitutioner som opdrager virksomhedernes uvorne topegoistiske ledere når de er små!

Det rige økosystem som virksomhederne tjener deres penge i er skabt på ryggen af dusinvis af generationer. Det sidste hundred år stammer den relative ligheden og stabilitet i samfundet fra fagforeningernes kamp for højere lønninger.

Send alle dem som er tilhængere af Adam Smith og Ayn Rand ud i Nevadas ørken, med et rugbrød og en kop korn i hånden, så får vi at se om de kan få et udbytte på blot få procenter af det udbytte, de får herhjemme ud af den fede Danske muld. **Største delen af nutidens afkast stammer fra fortidens opbygning af samfundet.**

"Det offentliges kerneområde"; dette er det niveau som de liberale vil skære velfærden ned til. Velfærden lever nu i skyggen af virksomhedernes politiske magt; den sygner hen dag for dag. Christiansborg kan ikke længere betegnes som et demokratisk parlament som gennemfører befolkningens ønsker, men nu udelukket virksomhedernes magtbase.

Danmark gik fra socialstat til sociopat-stat. **Alt hvad der var værd at kæmpe for, blev suget ud af samfundet; retfærdighed, valgfrihed og medbestemmelse, nu handlede det om at beskytte de velhavendes formuer.** I stedet for frihed, fik vi en overvågning som langt overgik DDR-tidens vildeste fantasier. Statens magt over borgerne blev udbygget til det groteske, og den sociale kontrol stressede syge mennesker ihjel. Man forlod visionen om et samfund, hvor fattigdom var unødvendig.

I England gjorde man efterfølgende op med krigsårene; læs The Killings of Tony Blair. Opgøret med krigsårene blev herhjemme forhindret med ALLE midler, selv retssystemet, som burde være uafhængigt, blev udsat for et alt ødelæggende pres, for at beskytte de borgerlige som bestilte krigene. Uafhængige journalister talte om millioner af døde, og som i alle krige, flest civile. Den rene krig uden dræbte har altid været en propaganda løgn.

Politikerne blev kendt for deres ubarmhjertige grusomhed overfor de socialt udsatte, og deres stræben efter magt og penge; grådighed, mistillid og frygt, lurede lige under overfladen af høfligheden - udstillet i folketinget - "Tak, tak og tak for det".

CentrumHøjre som stemte på S R V K LA og DF sad på hele magten, medierne og formuen i Danmark, meningsdannerne blev hævet op i den øvre middelklasse, købt og betalt. Det borgerlige samfundets grundlæggende sygdom var vildfarelse, vrede, ondskab og en endeløs grådighed efter magt.

Hvis man analyserer den monstrøse, sociopatiske, borgerlige grådighed, opstår spørgsmålet, om ikke den borgerlige kulturkamp har efterladt de borgerlige som de virkelige ofre: Stress, had, vrede og jalousi er de giftstoffer som blev krænket ned over borgerne i nullerne. Hvis Danmark er blevet mere borgerlig, må vi vide hvad det at være borgerlig er.

Privatiseringer flytter magten

Når man sælger ud af statens virksomheder, og laver omfattende privatiseringer indenfor ældre pleje m.m, flytter man samtidigt den politiske magt over til erhvervslivet. Samtidigt med at de private virksomheder tager over, får de større og større politisk magt, og værdien af den enkelte vælgers stemme ved folketingsvalget skrumper ind.

Samtidigt har landet taget endnu et skridt henimod, at ejerne af de største virksomheder bestemmer hvilke love som gennemføres, og det er grunddefinitionen på Fascisme. En mindre gruppe fra erhvervslivets top må simpelthen ikke have hele magten i samfundet, og slet ikke kontrollen over de socialt udsatte.

F.eks. lagde politikerne socialvæsenet ind under Beskæftigelsesministeriet for ca. 14 år siden, og der er resultatet, at erhvervslivet frit kan indsætte private aktører til at stresse de socialt udsatte ihjel. Konsulentfirmaet Discus og embedsmændene designede og gennemførte loven om førtidspension og fleksjobordningen.

Bjarne Corydons venner skabte fattigdom, ulighed og nedværdigende social kontrol, som forhindrer de socialt udsatte i at komme sig og få det bedre. Kræftsyge mennesker jagtes ud i endeløse ressourceforløb, selv om de kun kan klare 2 timer om ugen.

Det står værre til i Finansministeriet end det gør i Skat, det er på tide at fyre samtlige ansatte og starte forfra, ellers får vi ikke standset dette vanvid. Derefter må de politiske partier luge ud i de værste sociopater, som ingen føling har med de lidelser de påfører.

Hvem ønsker at blive ansat i en virksomhed som støtter DI's udtalelser: "Lavere kontanthjælp vil skubbe unge ud på arbejdsmarkedet".

Storsvindlerne i toppen af fødekæden

Kapitel 14

Storsvindlerne i toppen af fødekæden.....	127
Den ukontrollerbare magt.....	128
Finanstilsynets bestyrelsesformand.....	128
Finansvæsenet og hvidvask.....	129
Politikerne inviterer til finanssvindel.....	129
Momssvindel for 95 mia. kr.....	130
Her skal ingen stilles til ansvar.....	130
Skattelybølgerne skyller hen over os.....	131
Danske Bank er udenfor enhver kontrolmulighed.....	131
EU's liste over skattely lande.....	132
Storsvindlerne i toppen af fødekæden.....	132
De kriminelle i Danmark.....	133

Den ukontrollerbare magt

Et demokratisk magtopgør med bankerne er umuligt, da de ejer landbruget, virksomhederne, kreditforeningerne, ja Danmark, de styrer politikerne og bestemmer reelt hvilke love som vedtages. Danske Bank, Nordea, Jyske Bank, Nykredit, Sydbank, Spar Nord. Deregulering af bankerne har givet overklassen frie tøjler. Alene Danske Bank har en omsætning som er 1 ½ gange større end Danmarks BNP.

Der skrives spalter op og spalter ned om klimaforandringerne, men de nødvendige omlægninger vil de, som har den reelle politiske magt, og derved de afgørende værktøjer til at gå i en anden retning, ikke gå.

På samme måde som nu, blev der skrevet i aviserne op til 2008 om boligboblen, men ingen som deltog i festen kunne styre sig selv. Grådighedsstress forhindrer millionærerne og milliardærerne, men især finansverdenen i at standse deres spekulationsadfærd, og det demokratiske system kan heller ikke stoppe dem. En opdeling af bankerne synes udenfor politisk rækkevidde.

Vi er stivnet i en destruktivt verden og dømt til at gentage samme fejl. Alle andre, som ikke spekulerer, er dømt til at deltage, for når kriserne igen rammer, er det os andre nedskæringerne går ud over.

Over 50 % af de danske aktier er ejet af udlandet, dette medfører naturligvis store ændringer i den danske selvbestemmelsesret og kultur. Dem som elsker USA eller tysk Austerity-tankegang jubler, dem som ønsker velfærd, demokrati og den skandinaviske samfundsmodel må se i øjnene at det er for sent, det er et overstået kapitel.

Finanstilsynets bestyrelsesformand

Finanstilsynets bestyrelsesformand og finansdirektør i Danske Bank

Der må ikke herske den mindste tvivl om at Finanstilsynet og Bagmandspolitiet er en lille hamster i et bur, de spiller ikke nogen som helst rolle mht. at holde øje med den storsvindel, der foregår i hele Finansvæsenet. Man behøver blot at kradse lidt i malingen for at se at hele systemet er bundrådden, men flot nymalet ser det ud, og Danmark får topkarakterer hver gang. Enhver brugtbilforhandler vil være stolt over at sælge Danmarks finans-ry til udlandet.

Politikerne har skåret dem væk, som skulle holde øje med bankerne, lige som man skar Skat ned, indtil institutionen gik ned, hvilket skete af ideologiske grunde, for at de formuende ikke skulle

betale skat.

De danske myndigheder skal have tusinder nye ansatte, som undersøger bankernes løbende kriminalitet. Lovene om hvidvask skal fuldstændigt omlægges. De danske myndigheder skal have fuld adgang til alle kontrollamper, som har blinket allerede fra 2013. J.P. Morgan lugtede lunt allerede dengang. De advarselslamper som har blinket siden 2013 burde de danske myndigheder have haft fuld adgang til.

Danske Bank er simpelt hen danmarkshistoriens uden sammenligning største kriminelle gruppe. Bestyrelsen satser nu på at ingen kommer i fængsel i denne sag om hvidvask til 1.500 milliarder. Hvem undersøger politikernes rolle i bevidst negligering af lovene om hvidvask? Er finansvæsenet virkeligt så magtfulde, at de kan operere udenfor loven, at loven ikke undersøger dem? Medierne burde undersøge FinansDanmark, interesseorganisationen for banker, realkreditinstitutter og kapitalforvaltning.

Interessekonflikter florerer i Finansråd og Finanstilsyn, magtnetværk og bestyrelsesposter, interesseorganisationer og erhvervsliv, fra finansvæsenet, banker, advokater, revisorer, til Hvidvasksekretariatet under Statsadvokaten for Økonomisk og International Kriminalitet SØIK. Hvidvasksekretariatets undersøgere headhuntedes netop fra bankerne.

Finansvæsenet og hvidvask

Lad os sige tingene som de er: Danske Bank er danmarkshistoriens største kriminelle bande overhovedet. Der er ikke nogen skattely-svindlere, almindelige kriminelle bander, advokat-snydere, eller multinationale virksomheder, som kommer op i denne liga. Alle andre kriminelle grupper i landet er peanuts i forhold til disse kriminelle storsvindlere.

Langt de fleste af de 1.500 milliarder kroner, som har gået gennem banken gennem 2007-2015 er mistænkelige, og forbundet med hvidvask, men bestyrelsen aner ikke hvor mange suspekte penge fra blandt andet Moldova, Rusland og Aserbajdsjan er blevet kanaliseret til vesten.

I dag er det kriminelt at sove på gaden, have det forkerte tøj på, eller stjæle mad. Hvis ikke toppen af Danske Bank ryger i spjældet for det her, er retssystemet intet værd.

Politikerne inviterer til finanssvindel

Bankerne fremlægger kun de fakta som bevirker at journalister og borgerne drager de forkerte konklusioner, og politikernes misbrug af magt kommer vel efterhånden ikke som nogen overraskelse?

Det handler ikke kun om bankernes ansvar, men også om politikere, som med vilje har skabt til-

stande som inviterer til misbrug. Det handler om en ideologisk kamp om pengene, det handler om grådighed, finansvæsenet har overtaget Christiansborg og skriver selv lovene. Korrupsion og råddenskab, skattely og hvidvaskning, interessekonflikter og lobbyorganisationer, på alle måder skovler finansvæsenet penge ind, de er velpolstrede, og bolig-gebyrerne er på himmelflugt.

Momssvindel for 95 mia. kr

Momssagen: Erhvervslivet har svindlet for 95 mia. kr. over en årerække af 2009 til 2015. Der er tale om momssvindel med momsrefusionerne. Det er overraskende at staten ikke kan redegøre for stigningen på 95 mia. kr. i momsrefusion i den periode.

Her skal ingen stilles til ansvar

Danske Bank får tid til at undersøge sig selv, dette er uhørt i den retslige danmarkshistorie. Hvor mange andre kriminelle kan selv lede sin egen undersøgelse? Man får en fornemmelse at der sidder en og hviker politikerne i øret, når de udtaler sig om eller rettere imod regulering af finansvæsenet. Finansvæsenet står således udenfor og ovenover loven. Det er dansk praksis.

Politikerne har sparet bagmandspolitiet ihjel, lige som de gjorde med Skat, for at deregulere, og sørge for at ingen undersøger virksomhederne. Denne politik er stadigvæk i dag den fremherskende i Folketinget. Den nyslåede erhvervsminister, Rasmus Jarlov (K) er fuldt ud med på den, og skatteministeren endnu mere. Hvis politikerne løfter bare en lillefinger overfor bankerne, så ryger finansieringen til de regeringsbærende partier, og den er essentiel op til det kommende folketingsvalg. De politiske partier skal bruge store summer for at betale helsides reklamer i alle medier, det er ikke billigt.

Det står nu mejslet i sten på Christiansborg: Her skal ingen stilles til ansvar

Ingen tør sætte grænser for, hvad Danske Bank kan besmudse sig med, og Bagmandspolitiet kan ikke længere følge med.

"Bagmandspolitiet kan ikke følge med bankers tip om hvidvask. Mens antallet af indberetninger om mulig hvidvask er tredoblet til over 18.000 årligt, falder antallet af medarbejdere i Hvidvasksekretariatet til at undersøge tippene, de er faldet fra 19 til ca. 14 personer".

[Bagmandspolitiet kan ikke følge med bankers tip om hvidvask](#)

The Financial Action Task Force: "Antallet af underretninger er eksploderet. Der ligger langt flere sager som Hvidvasksekretariatet burde undersøge, end dem de har tid til at undersøge. Jeg har også snakket med frustrerede folk fra bankverdenen, der siger, at de har indberettet ting, hvor det åben-

lyst er svindel, og så sker der ingenting. Så man skal se på, om der er det rigtige antal medarbejdere, når der kommer forhandlinger om politiets ressourcer".

EU-landene har ingen problemer med at samarbejde, når det kommer til eksempelvis narkokriminalitet. Men det halter, når det kommer til finansvæsenets økonomiske kriminalitet.

Skattelybølgerne skyller hen over os

Offshore Leaks, Lux Leaks, Swiss Leaks, Panama Papers og Paradise Papers. Skattelybølgerne fortsætter med at skylle hen over os. Dereguleringen af den finansielle sektor, og frit lejde til storsvindlerne, har skabt en kronisk kriminel tilstand, hvor toppen af bankerne har direkte adgang til milliarderne i statskassen, med skattely-svindel og hvidvaskning af sorte penge, samt våbensmugling til terrorister og diktatorer. I EU er Luxembourg, Irland og Holland eksotiske skattely lande og danske banker hjælper glædeligt de rige med at gemme formuerne af vejen. "Jamen det er jo ikke kriminelt"!

Paradise-papirerne underminerer kapitalismen

"Landenes regeringer og parlamenter gør intet eller kan intet gøre i enighed. Hvorfor mon. Er de uduelige, ligeglade eller medskyldige?"

Finansverdenen betaler til Liberal Alliance som formelt kræver skattelettelser, og derefter leverer finanssektoren baggrunden for lovteksterne, med andre ord, de bestemmer selv hvilke love som skal gælde på de finansielle markeder i Danmark. Banksektoren herhjemme er nu mindre reguleret end den i USA, hvor ledende bankfolk direkte har siddet i regeringer.

Hvad ville der ske hvis de kriminelle bander selv kunne bestemme hvilke retsregler som skulle gælde på deres kriminelle område? Folketingsmedlemmerne leverer den ene bandepakke efter den anden rockerlov, og fylder fængslerne op. Men når det kommer til storsvindlerne i toppen af samfundet, er det bemærkelsesværdigt få som kommer i fængsel. Folketingsmedlemmerne har lukrative lån i bankerne og de politiske partier bliver betalt af finansvæsenet. Storsvindlerne sidder i råd og udvalg på Christiansborg og deregulerer finansvæsenet.

Danske Bank er udenfor enhver kontrolmulighed

Tingene er på den måde som de er, på grund af at nogen drager fordele af dem. Desuden er virksomheder efterhånden så store, at de er større end visse lande. Alene Danske Bank har fået lov til at vokse sig 1,5 gange større end Danmarks samlede Brutto National Produkt, banken er ude af kontrol, og resultatet er tydeligt for den samlede verdenspresse. Erhvervslivets magt herhjemme er så omfat-

tende, at næsten hele folketinget ikke taler om andet end hvad virksomhederne ønsker.

"Erhvervspakkens skattelettelse åbner nye huller i skattelovgivningen omkring den erhvervspakke, regeringen præsenterede i november 2017 med støtte fra Dansk Folkeparti og De Radikale. Der er opstået en industri af 'aggressive' eller 'offensive' skatterådgivere, der målrettet identificerer og udnytter huller i skattelovgivningen, så deres klienter slipper billigst muligt i skat".

EU's liste over skattely lande

De seneste års mange lækager har fået EU-kommissionen til at straffe whistleblowerne, endvidere bliver journalisterne retsforfulgt, men kommissionen undtager unionens egne skattelylande fra den sorte liste, fordi EU-kommissionens formand er tidligere skatte- og premierminister i skattelylandet Luxembourg. EU's sorte liste over skattelylande indeholder 17 lande, dog er ingen EU-lande medtaget, til trods for at Luxembourg, Irland, Holland og Malta er skattely lande.

Selskaber svindler EU for 522 milliarder kr. i tabte skatteindtægter hvert år. Skatteunddragelse, skattely og hvidvask stortrives i EU, og de rige bruger alle krumspring for at undgå at betale skat. Pepsi og Ikea overfører pengene direkte til Luxembourg udenom de lande hvor de tjener pengene.

Storsvindlerne i toppen af fødekæden

Hvordan ville landet se ud hvis Danmarks Statistik afspejlede den reelle kriminalitet? I dag er der massive mørketal, samt – af logiske grunde – optræder kun de tal som stammer fra domstolene.

Hvordan ville retsplejelovene være hvis de enkelte samfundslag skrev lovene som omhandler dem selv? Finanssektoren fodrer folketinget med ønsker om hvilke love de gerne vil have, man kan gå så langt at sige at de har betydelig indflydelse på retsplejelovene for finanssektoren.

Hvor mange direktører er blevet dømt ved domstolene? Hvor mange bankdirektører er sat i fængsel for skattely-svindel?

Hvis vi et øjeblik forestiller os, at man i stedet for at fokusere på småforbrydelser som f.eks. butikstyveri, hellere ser på de milliarder som overklassen, bankerne og finanssektoren svindler for, så måtte vi skrive retsplejelovene om. Da ville statistikkerne se helt anderledes ud - de ville afspejle den reelle kriminalitet i Danmark.

De kriminelle i Danmark

De kriminelle i Danmark befinder sig i toppen af samfundet. Derfor skal hele den kriminalpræventive indsats flyttes der op. Stop med at jage de fattige socialt udsatte, som ikke kan få pengene til at strække til mad på bordet. Den indsats er ikke pengene værd. Det er politisk bestemt perverteret konservativ gammeldags symbolpolitik.

En hjemløs anklages for at sove på gaden; pris 50.000 i omkostninger, som går til advokater og dommere. Tænk hvis man i stedet for sendte en socialarbejder ud, som kunne løse det sociale problem på en human måde. De hjemløse ejer gaderne. Uanset hvad de neoliberale milliardær forsøger at fortælle dig, så husk: Dette er vores land. Politikerne er ude af kontrol.

De fleste sociale problemer kunne løses for de milliarder som bankerne svindler for. En rettidigt indsats i Skat, Bagmandspolitiet og i lovgivningen, ville have givet resultater, som kunne løse de kriminelle problemer i toppen af samfundet, samt de sociale problemer i bunden af samfundet. Den kriminalpræventive indsats må derfor rettes hen imod toppen, og fjernes fra bunden. Og samtlige statistikker skal rettes; hvis man måler kriminaliteten i Danmark fører de rige med mange milliarder.

Danske Bank kan ikke fremover undersøge sig selv, ingen andre kriminelle får lov til at undersøge sig selv, det er korruption fra politikernes side, som alle er kunder i banker, og derfor står i et afhængighedsforhold. Det er på tide at lægge halsbåndet på finansvæsenet, de er ude af stand til at styre sig selv.

Der skal lægges en ny skat på finansvæsenet på et beløb af 6-7 milliarder, som skal gå til den kriminalpræventive indsats imod hvidvask. Et tilsvarende skattebeløb skal lægges på de riges formuer, for at standse skattely, det er på høje tide. Pengene skal gå til at ansætte bl.a. skattemedarbejdere. Skat skal oprette en afdeling specielt til at hjemtage de penge, som skattelysvindlerne har stjålet.

Politisk manipulation i medierne

Kapitel 15

Politisk manipulation i medierne.....	134
Mediernes demokratiske problem.....	135
Dem der kontrollerer informationen har magten.....	136
Rigdom er lig med politisk magt.....	136
Journalisternes høje lønninger.....	137
Landbrugslobbyen har vokset sig stærk.....	138
En og halvtreds tænketanke.....	138
Regeringens propaganda i udlændingebatten.....	139
Venstres ledelse er en trussel mod det danske demokrati.....	139
De neoliberale lobbyister.....	140
Det fatale bedrag.....	141
Politiske partier finansieret fra Schweiz.....	141
Psyops, rygter, disinformation og falske nyheder.....	142
Det håbløse nedskæringsprojekt.....	142
Transparens i demokratiet.....	143
Danmarkshistoriens største røveri.....	144

Mediernes demokratiske problem

Når et flertal af befolkningen får forringet forholdene, mens der er stor fremgang i økonomien, tyder det på at der er et demokratisk problem. Den øgede fattigdom kan kun skyldes en ting: Omfattende manipulation i medierne.

Alle medier bringer næsten hver uge artikler skrevet af lobbyfirmaer som taler imod velfærdsstaten. BT, Børsen, Kristeligt Dagblad, JyllandPosten, Ekstra Bladet, Information, Berlingske, Politiken. Der er ikke længere tale om en politisk diskussion, men om en tæppebombardement på niveau med The London Blitz; vi befinder os i en regulær velfærdskrig.

Vi står over for en ny tid, hvor højtuddannede meningsdannere og lobbyfirmaer konstruerer den offentlige mening ud fra propagandaindustriens seneste forskning indenfor massepsykologi. De gratis medier flytter stemmer ved folketingsvalget. Demokratiet er efterhånden kun for dem med for-muer.

Vi er overladt til en middelklasse som lider af grådighedsstress, en overklasse som er så langt væk fra underklassen, at de derfor ikke udviser medmenneskelighed, samt politikere som af ideologiske grunde og for meningsmålinger har omdannet landet fra en social- til en sociopatstat, her belønnes hensynsløshed i stedet for empati.

Journalisterne ønsker at være ballancerede, objektive og moderate, deres håb er at være med hvor det sker, være en del af den ansvarlige mainstream meningsdannelse. De accepterer det langsomme skred i moral og færre menneskerettigheder, og har et ønske om at være neutrale. Journalister og professorers moralske og intellektuelle uafhængighed dækker over en højredrejning af landet som udlandet foragter.

Meningsdannerne er en koalitionen mellem den øvre middelklasse og overklassen. De fattigdoms-skabende meningsdannere, bloggere, journalister, TV-folk og skribenter, ansat bl.a. i Berlingske tidende, Jyllands-Posten, Børsen og Ekstra Bladet, lufter den indre svinehund hver dag for at beholde højrefløjten i den sorte klub. Således fortsætter de sociale nedskæringer.

Livsstilsjournalisterne bombarderer vores samfund med illusioner og myter med det vage og uspecifikke løfte om at det bliver bedre i morgen, de lover en lysere fremtid, men det viser sig snart at det er en fremtid med ydmyg kontrol og underdanighed. Der er skabt en forbrugerkultur med virksomhederne i fokus og medmennesket som er lammet af apati.

"Se Fremad" hvis du har sociale skyklapper på, glem klimaforandringerne, tag dig ikke af flygtningekrisen, kun optimisme sælger. Forfattere og selvhjælpsguruer, siger at hvis vi graver dybt nok i os selv og fokuserer på lykke, finder vi vores indre styrke, så vil vi få alt hvad vi ønsker og drømmer om

- om få år. Kunstnere ansatte i reklamebureauer bruger deres talent på at fremstille illusioner om rigdom, tonsvis af reklamer for milliarder af kroner, der viser de smukke og rige der lever i komfortabel sorgløs luksus.

Dem der kontrollerer informationen har magten

Lobbyfirmaet Cepas er ét stort opråb til politikerne for udplyndring og umyndiggørelse af underklassen, de bombarderer medierne med artikler, for at fjerne pengene fra den ene gruppe efter den anden. Men trods den megen støj – ikke mindst fra Cepas, som agerer som lobbyfirma for de rige i Danmark – er det slående, at medierne stadigvæk trykker deres propaganda. Er det for at fortælle om hvad lobbyfirmaerne gør? Jamen så kortlæg dem. Lav en systematisk gennemgang af hvem de er, og hvem som betaler for deres samfundsnedbrydende propaganda.

Udgifterne til politisk manipulation er eksploderet, samt opkøb af medierne for at dominere det politiske billede, så man lynhurtigt kan gennemtrumfe egen agenda. Man bruger alle midler for at skrabe til sig, uanset skaden for resten af befolkningen. Mere spin, journalisterne spinner rundt som Suffier, lykkelige for bare at komme ud i medierne, få flere penge, yes men. Samtidig opruster kommunerne og politikerne imod journalisterne, befolkningen og sandheden.

I Hørsholm brugte kommunen 82.375 kroner på at træne to medarbejdere, så de på tv kunne fortælle om en sag, hvor kommunen trods daglige madleverancer ikke opdagede, at en borger lå hjælpeløs på sit badeværelse i tre dage. Vedkommende døde kort efter.

[Information: Kommuner betaler store regninger for PR-bureauers hjælp](#)

Rigdom er lig med politisk magt

Rigdom er lig med politisk magt, rigdom er den valuta som man omsætter til politisk indflydelse

De høje lønninger i toppen af medierne har hævet redaktørerne op i overklassen, som ligger ved en årsløn på op over 1.1 million kr. ifølge Klassesamfund.dk. Dette har en tydelig påvirkning på, hvad der skrives eller vises i medierne. Deadline har indenfor de sidste uger 2018 haft de riges lobbyfirma Cepas inde over udsendelserne. Først handlede det om at skattely var negligerende, så handlede det om at skattelettelserne i finanslov 2018 ikke sker på baggrund af nedskæringer.

Det er en naturlov at ingen politiker kan repræsentere dig, hvis deres løn er dobbelt eller mere af hvad din er, og at jo rigere de bliver, jo mere skærer de ned på det sociale område, de sidste 20 år har været en lang række nedskæringer, og uligheden vokser markant. Det har aldrig været tydeligere end i disse år at demokratiet eroderer.

Mainstream medierne er blinde når det gælder fattigdommen, men det største brud, der kommer til at præge fremtiden er kampen for miljø, menneskerettigheder, omsorg, empati og almindelig menneskelig ydmyghed. Den sociale kamp imod nedskæringerne er i fuld gang, tiden er moden til en organisering af dem som nedskæringerne går ud over. På de sociale medier samler de nedskæringsramte sig i større og større grupper, dette sker ganske uden kapital eller medlemskontingenter.

Vi kæmper for en retfærdig procentvis del af samfundskagen, imod minimalstaten og blinde politikere med sociale skyklapper på, imod devaluering af den almindelige vælgers stemme. Principet "En million en stemme" er blevet normen ved Cepos, Bæredygtigt Landbrug og Magtelitens propagandamedier, som ser en gylden mulighed for at påvirke beslutningstagere og borgere til primært at se på de økonomiske nedskæringer for egen vindings skyld.

Journalisternes høje lønninger

Den 4. oktober 2016 markerer den dag hvor Danmark de facto er et delt land, demonstrationer over hele landet imod de sociale nedskæringer dækkes ikke af et eneste medie, undtagen naturligvis brugernes egne sociale medier, de rige journalister er nu en fast del af den liberale blok, de jubler over udsigten til markante skattelettelser, men er kolde over for dem som betaler prisen.

En uafhængig presse er ellers en forudsætning for et demokratisk land, i øjeblikket er de største medier ejet eller styret af 10 % af de rigeste, journalisternes høje lønninger har løftet dem væk fra den barske virkelighed, de er købt og betalt.

Vi opfordrer alle ofrene til at samles på de sociale medier, det er på tide at danskerne siger fra overfor den stigende ulighed. Man kan se på de sociale medier at guillotinen er slebet skarp. Nedskæringerne i bunden af samfundet vidner om et umådeligt sociopatisk had, hvor man smadrer andres eksistensgrundlag af ideologiske årsager.

Danskerne kan ikke tolerere tilstande som i USA, vi kan ikke leve med et korrupt system hvor bankerne køber sig ind i folketetinget. Vi oplever et voldeligt angreb på underklassen, kampen for velfærden kan snart kun foregå på gaderne, blokader mod handelsstandene, demonstrationer i gågaderne og civil ulydighed på arbejdspladserne.

Vi skal have demokratiet tilbage, der kan ikke være rigdom uden social retfærdighed og medmenneskelighed. Bunden skal iltes for at landet kan gro. Når magtbalancen er genoprettet skal vi have alle pengene tilbage som folketetinget har taget ved nedskæringerne, og det med renter og renters rente.

Endelig kan vi igen koncentrere os om at genoprette velfærden, igen få liv i Skat og andre institutioner, få demokratiet tilbage ud af Magtelitens grådige klør, og genindføre en anstændig behandling af sociale nødstedte, vi skal have folkevalgte råd for hele socialministeriets område, så vi undgår "På

arbejde med sygeseng". Pædagoger og plejepersonale ved bedst hvordan omsorg skal være, væk med topstyringen. Vi skal have kommunernes økonomi ud at reformhelvedet.

Landbrugslobbyen har vokset sig stærk

Landbrug & Fødevarers lobbyfirma hedder Seges, som ovenikøbet udgiver lærebøger og leverer data til universiteterne. Interesseorganisationen har en omsætning på 1,4 milliarder kr. og beskæftiger 1.000 medarbejdere. Samarbejdet med universiteterne bliver brugt som grundlag for politiske beslutninger, ved at fodre den politiske proces med fuldstændig utroværdige beregninger, der mere har karakter af propaganda end videnskab.

Landbrugets lobbyvirksomheder skriver ofte selv den lovgivning, der regulerer deres erhverv. I ministerierne er der opstået en kultur, hvor man behandler informationer fra landbruget, som om de er uvildig forskning, fordi det kun er erhvervet selv, der har adgang til data. Den meget omtalte Landbrugs- og Fødevarerpakke som politikerne vedtog kom hovedsagelig fra Landbrug & Fødevarer. Miljø- og fødevareminister Eva Kjer Hansen (V) måtte gå af pga. sine forbindelser til organisationen fejlagtigt kaldet Bæredygtigt Landbrug. Efterfølgende blev miljøminister Esben Lunde Larsen (V) "flyttet" over til andet arbejde.

Seges brugte f.eks. 600.000 kr. på en skandale-rapport til at frembringe "forskningsresultater og oplysninger, der er til gavn for den danske svineindustri, og som kan påvirke politikere på nationalt og internationalt niveau". Misvisende MRSA-statistikker tyder også på bedrageri eller svindel eller videnskabelig uredelighed. Svindelsager vedr. EU-midler og statslige midler er nævnt i aviserne.

En og halvtreds tænketanke

Hvorfor bliver danskerne overdynget med propaganda i alle medier? De stærkt libertære kredse pumper milliarder ud i propaganda for at styre meningsdannelsen, hen til hvad der gavner dem bedst: DF skal blive i blå blok, ellers falder regeringen. De to politiske partier LA og De Nye Borgerlige sponsoreres fra Schweiz af tidligere Saxo bank direktør (og hans bror). Hvem betaler ellers for løgne fra lobbyfirmaerne?

Den overordnede strategi for lobbyfirmaerne og tænketankene er at overdøve de problemer i samfundet som er de to vigtigste; nemlig klimaforandringerne og fattigdommen. Kun derved er det muligt at skabe mere fattigdom, samt at forsyne arbejdsgiverne med slaver til "overenskomstmæssig løn" på 60 - 80 kroner i timen, en tredjedel af landbruget er allerede omdannet til lavtlønsområde. Fattigdommen breder sig som pesten i Danmark.

Fattigdom skal der skabes uanset hvad og hvem det går ud over, og det er grunden til at de 51 tænketanke trives så godt i Danmark; Erhvervslivet har akkumuleret tusinde af milliarder som de ikke ved hvad de skal bruge til. Tænketanke finansieret af private donorer, ja godmorgen. Ærlighed omkring finansieringen ser vi ikke hos politikernes pengeindsamlere. DF får f.eks. millioner fra udlandet, som de bruger til helsides annoncer i de største aviser og plakater for hadpolitik.

Regeringens propaganda i udlændingebatten

Udlændingebatten: Det er vigtigt for dem med formuer at holde gryden kogende under den suppe som siger at mennesker koster. Sandheden er, at alle koster på forskellige tidspunkter af deres liv, det handler om demografi; sammensætningen af yngre nytilkomne, eller en ældre sammensætning af ikke etniske danskere. Detektor Faktatjek: Giver danskerne plus og indvandrerne minus i statskassen?

[DR.dk: Faktatjek giver danskerne plus og indvandrerne minus i statskassen](#)

"En stor del af udgiften til indvandrere og efterkommere forklares med, at der er mange unge i netop den befolkningsgruppe. Faktisk er 91 procent af de ikke-vestlige efterkommere under 30 år. Og samlet set er mere end 80 procent af alle efterkommere under 25 år. Derfor må man, ifølge de eksperter Detektor har talt med, forvente, at mange i de grupper enten går i daginstitution eller er under uddannelse og derfor ikke betaler skat endnu."

"Men den store gruppe af børn og unge kan også ende med at være positivt for Danmark. Den gruppe, som analysen drejer sig om, kunne i princippet godt over deres liv give et overskud. Det behøver ikke være negativt set over hele livsforløbet."

Venstres ledelse er en trussel mod det danske demokrati

"Det er i sidste ende umuligt at skabe en fornuftig samfundsudvikling, hvis den politiske oplysning kontrolleres af ideologisk ukritiske manipulatorer. Når et væsentligt medie som TV2 systematisk reducerer og skævvrider oplysningen af bestemte sociale forhold og/eller politikere, så undergraver de borgernes frihed."

"Mere kritisk kan man sige, at TV2 og Venstres baglands strategi med at besætte ledende poster i samfundet med folk med bestemt politisk-ideologisk observans, så man kan styre folks viden og oplysning, er en almindelig kendt fascistisk strategi. I et medielandskab hvor 'tænketanken' CEPOS og en finansiell stærk aktør som Saxo Bank trænger sig mere og mere på med diverse former for politisk propaganda."

”Vi ser et mønster, hvor Venstre konsekvent og magtfuldt sørger for at begrænse al kritisk oplysning om Venstre.”

”I et tilfælde hvor Løkke blev rasende på en journalist på Deadline, der stillede nogle kritiske spørgsmål, blev den pågældende journalist Anja Bo på mistænkelig vis - i hvert fald set udefra - fyret få måneder efter. Tilsvarende er det et åbent spørgsmål, hvorfor DR valgte at fyre Niels Lindvig, en af de absolut største journalistiske kapaciteter i landet, hvis det da ikke også handlede om en rent højredrejet politisk motiveret firing.”

”For det er oplagt ikke nogen tilfældighed, at Løkke i så høj grad kunne påvirke netop TV2s redaktionelle beslutningsproces. Man behøver blot at søge på Michael Dyrby, TV2s nyhedschefs navn på Wikipedia for at se, at man målrettet har arbejdet på at ansætte stærkt ’Venstre-orienterede’ folk på de afgørende positioner på TV2.”

”Michael Dyrby har ansat Ulla Østergaard som politisk redaktør på TV2 News. Ulla Østergaard er tidligere personlig rådgiver for Lars Løkke Rasmussen og gift med Peter Arnfeldt. Peter Arnfeldt er tidligere personlig rådgiver for tidligere skatteminister, Troels Lund Poulsen fra Venstre. Michael Dyrby har ligeledes ansat Henrik Quortrup som politisk reporter/redaktør. Henrik Quortrup har en fortid som personlig rådgiver for tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen fra Venstre. Michael Dyrby har ansat Anders Langballe som politisk reporter/redaktør. Anders Langballe har en fortid som landskasserer og fremtrædende medlem af Venstres Ungdom.”

[Kommunikationsforum.dk](http://kommunikationsforum.dk) Venstres ledelse er en trussel mod det danske demokrati

De neoliberale lobbyister

Polemisk manipulation med medierne handler om at kontrollere den måde borgerne tænker på, det er sådan magteliten beholder magten; de betaler lobbyfirmaer for at sende artikler og blogindlæg ud som dominer meningsdannerne, medierne og befolkningen. Det gælder om at sikre sig at man i medierne kun hører de stemmer, de rige vil have frem i lyset.

I begyndelsen blev finansieringen til propagandisterne klaret ved, at pengene blev betalt af erhvervslivet, og det var ideologisk funderet, idet der var tale om en investering i formuen, og ifølge tidens tænkning rigeligt ville betale sig tilbage på sigt.

Lobbyfirmaernes anbefalinger førte Danmark ud i en social katastrofekurs, som det vil tage årtier at rette op på. Men det afgørende er nok alligevel, at almindelige danskere, finder det aldeles galimatias med sådan en politik, hvor de socialt udsatte bliver berøvet enhver indkomst.

Det fatale bedrag

Det fatale bedrag som lobbyisterne præsterer, er at de forsøger at fremstå som neutral debattør. Bør vi bebrejde befolkningen, som uden at stille spørgsmål, tror på den massive spin, propaganda og misinformation? Eller er det journalisterne som giver lobbyfirmaer uhæmmet spaltepads? Vi lever i en tid i rivende politisk udvikling, mere end noget andet er vi nødt til at forstå, at det som er vigtigt, er de ting som ikke bliver sagt i medierne, derfor er der brug for kritiske røster som kan grave sandheden frem om systemets ulighedsmaskiner.

Cepos propaganderer konstant for at fiktive statsproblemer kun kan undgås gennem finanspolitiske indgreb og nedskæringer, det sidste kun i bunden af samfundet selvfølgelig. Derfor bliver Cepos efterhånden af befolkningen afvist som politisk manipulatorer og neoliberal propaganda-maskine af kritikerne. Politikerne arbejder tæt sammen med bl.a. lobbyfirmaet Cepos, som ønsker at hæve arbejdstiden, helst til en faldende løn, dels for at hæve pensionsalderen, forringe pensionsydelse og begrænse adgangen til efterløn og førtidspension, dels ved at forsøge at skubbe flere personer på overførselsindkomst ud på arbejdsmarkedet – selv dødssyge mennesker.

Hvor længe endnu har vi et demokrati som inkluderer borgerne, når lobbyfirmaer tjener hundredvis af millioner for at manipulere til fordel for den ene procent. I stedet for at borgerne bestemmer, centraliseres den demokratiske magt i toppen af samfundet. Det skaber en negativ apati i landet; der er mange mennesker som efterhånden er ligeglade med at stemme, derfor er der en naturlig entropi over tid, en tendens til at demokratiet udtyndes, på grund af magtelitens indførte princip: En million en stemme.

Det vi ser i politik i dag er massiv deregulering og virksomhedernes hensynsløse grådighed, samt et finansvæsen som udelukket arbejder i deres egne interesse, samtidigt ser vi at politikerne uhæmmet modtager penge fra de store virksomheder og at embedsværket overtager den politiske scene. Alle de sædvanlige tegn på forfald er begyndt at vise sig. Befolkningen har efterhånden indset at lobbyfirmaer er demokratiets cancer svulst.

Politiske partier finansieret fra Schweiz

Erhvervslivet er begyndt at lugte forrådnelsen; sidst har Saxo-milliardær brødrene som bor i Schweiz, trukket pengene væk under finans-lobby-partiet Liberal Alliance. Særligt interessant er det ved meningsmålingen dec. 2018, at LA er faldet tre procent, og at Nye Borgerlige er steget tre procent. Saxo-milliardær brødrene sponsorerer nu det nye parti i stedet for. Den type manipulation med demokratiet er skræmmende, men med de nye typer data-fangst af brugernes vaner på sociale mediers, og efterfølgende person-rettet kampagner overfor vælgerne, har de danske partier opgraderet kampen eller rettere nedgraderet demokratiet, for at centralisere magten yderligere.

Psyops, rygter, disinformation og falske nyheder

Hvorfor denne konstante undervurdering af de samfundsforandringer som gennemstrømmer Europa? Er det fordi dem med formuer har gavn af højrefløjens samarbejde med overklassen? Steve Bannon, som er fra den yderste højrefløj i USA, er kommet til Europa for at opruste krigen om regeringsmagten i EU, det er drømmen om et Europa, hvor højrefløjen har magten i alle lande.

Vi kan forvente at valgene til Europaparlamentet og Folketinget herhjemme bliver præget af analysefirmaer, lobbyister, spin, helsides annoncer, blogindlæg og tænketanke. Aldrig før bliver der brugt så mange penge på valgkampagner. Algoritmer og analysemodeller er bygget ud af data fra millioner af brugere på sociale medier. De danske politikere har allerede taget skridtet hen imod kampagner baseret på big data. Partierne bruger sociale medier til specifik markedsføring og manipulation.

Algoritmerne er på plads, problemet er bare at ikke en eneste politiker ønsker at vælgerne får noget at vide om de anti-demokratiske metoder. Intet politisk parti kan nære sig med udsigten til at vinde ekstra 5 % af vælgerne, på samme måde er partierne rædselsslagne over at miste 5 %. Derfor, langsomt men sikkert, må dem som ikke har råd, sige farvel til demokratisk indflydelse, retssikkerheden, social tryghed, og værdighed.

I en tid hvor nynazisterne igen marcherer i Danmark, nu med grønt flag og redesignet sort symbol, er det på tide at magteliten herhjemme genovervejer om samarbejdet med højrefløjen er pengene værd. Det kan være at prisen i sidste ende overstiger gevinsten. Handler det om at gå så langt ud til (højre)kanten som muligt, for at se hvad der befinder sig der nede i afgrunden, med motivet om at tjene penge så længe som muligt? Vi ved hvad der venter nede i dybet, vi kender alt for godt monsteret, så gå væk fra kanten.

Steve Bannons samarbejde med Cambridge Analytica førte til stor datahøst fra Facebook og de sociale medier. Det handler om information-dominans, om at styre medierne til højrefløjens fordel, Cyber krigsførelse og finansieret forskning på vegne af efterretningstjenesterne.

Milliardæren Robert Mercer pumpede penge ind i amerikansk politik og SCL Group. Cambridge Analytics moderselskab SCL vandt kontrakter med bl.a. Pentagon og UK's Ministry of Defence, SCL var eksperter i psyops; rygter, disinformation og falske nyheder, med indblanding i 200 valg rundt om i verden.

Det håbløse nedskæringsprojekt

Der er ikke længere nogle penge at hente i bunden af samfundet, og derfor er nedskæringsprojektet håbløst. Der er allerede rekord beskæftigelse, og uanset hvor forfærdeligt man opfører sig

overfor dødssyge mennesker, kan man ikke tvinge dem ud i erhvervslivet. Men det er heller ikke meningen med kontanthjælpsloftet. Det handler om at spare penge for at skabe skattelettelser.

I alle tilfælde vil det socialt destruktive lobbyfirmas adfærd have en direkte påvirkning på de mennesker som er underlagt deres skriverier. Men det er en fornærmelse mod mennesket, og ødelæggende for dem, at lobbyfirmaerne har adskilt sig selv fra skaderne, ved at de får politikerne til at skrive lovene, som smadrer de socialt udsattes liv.

Lobbyisterne har selv kun den svageste forståelse af hvem de skader, de kender ikke nogen som det går ud over, sociopatien er stinkende neoliberal. For at kompensere for lobbyistens ansvarsoverdragelse af nedskæringerne, organiserer især konsulentfirmaerne sig på en sådan måde, at de holder sig gemt bag kulisserne. Så længe der er kroner i fælleskassen bliver vi tvangsfodret med Cepas propaganda i alle medierne.

Hvis den socialt udsatte overlever lige til projektets afslutning, vil der sandsynligvis være mange spørgsmål om konsekvenserne af nedskæringspolitikken. Det er en forfærdelig masse ukendte faktorer som skal besvares. Hvad gør mennesket når de ingen indtægter har, fordi kontanthjælpen skæres væk, udelukket for at skabe skattelettelser? Hvad lever de af, og hvor sover de? Hvor mange mennesker er efterhånden de sidste 20 år ramt af nedskæringerne? De socialt udsatte er afhængige af staten for at overleve, hvad skal de tage sig til?

Det store neoliberale nedskæringsprojekt har roden til det ødelæggende stof i sig. Derfor bør politikerne trække støtten væk fra lobbyfirmaerne så hurtigt som muligt. Lobbyisterne bør ikke optræde på finansloven.

Lobbyfirmaet er en parasit, der føder på social usikkerhed og producerer canceragtig ulighed. Lobbyfirmaets livscyklus ender når de ikke længere kan levere og gøre et nyttigt arbejde for erhvervslivet samt finansvæsenet, eller give et passende afkast til de stinkende rige i det hele taget. Lobbyfirmaet lever på andres gæstfrihed, de overlever af smiger og understreger selvbeherskers servilitet og snobberi.

Transparens i demokratiet

Enhver krone som bruges på at købe demokratiet, skal beslaglægges, medmindre der er total transparens og offentlighed omkring, hvem der køber politikerne eller de politiske partier, hvem som modtager pengene, samt hvad pengene bruges til.

Erhvervslivet har dannet fire pengeklubber for at korrumpere det danske demokrati:

1. Finanssektorens forening til støtte af et sundt og konkurrencedygtigt erhvervsliv
2. C-Business
3. Den Liberale Erhvervsklub

4. Landbrug & Fødevarers forening til støtte af et konkurrencedygtigt erhvervsliv

Venstre har bebudet, at klubben Den Liberale Erhvervsklub, under ledelse af Fritz Schur skal udvides med klubber i alle fem regioner. Venstres valgkampe er dybt afhængige af erhvervslivets pengeklubber, som især støtter borgerlige partier, og som i over et årti har indsamlet store afhængigheds skabende millionbeløb. Bankerne har også været kreative med at købe sig til adgang til udvalg og råd i ministerierne, for at skrive de lovregler som gælder for finansvæsenet. Dereguleringen af bankerne dannede grundlaget for den omfattende hvidvask for 1.500 milliarder i Danske Bank.

Berlingske er ejet af en milliardær fra England. Cepos skriver i Berlingske 19. dec. 2016: "Der må forventes et fyrværkeri af reformer". Mads Lundby Hansen efterlyser ændringer af dagpengene, reformer af efterlønnen, pension, kontanthjælp, topskat mv. "Der er masser af lavthængende reformfrugter". Stop af tilgang til efterlønnen, som skal fjernes, fjernelse af registreringsafgiften, 10 % lavere dagpenge, en reduktion af dagpengeperioden med et år, reduktion af dagpengesatsen for dimitterende/nyuddannede.

Danmarkshistoriens største røveri

Den sorte klub er i gang med at udføre Danmarkshistoriens største røveri

Arbejderklassen er hårdt ramt med færre sociale rettigheder, og mindre social sikring. Arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsskadestyrelsen skrumper ind med hastig fart. Pengene fjernes fra bunden af samfundet for at flyttes opad i samfundet, men her i de sidste år, rammes middelklassen. Nu er det de små forretninger i gågaderne som lukker. Overklassen med deres internetshops får en større del af samfundskagen.

Klassekampen må man ikke tale om i medierne, det kunne jo være at befolkningen fandt ud af hvad der foregår. Så hellere lade diverse lobbyfirmaer fylde medierne med propaganda.

Vi skal have et generelt forbud imod lobbyvirksomheder og erhvervslivets betaling til politikerne, legaliseret korruption eroderer demokratiet. De politiske partier kunne i 2010 bruge 138 millioner kr. på valgkamp, for at fordreje vælgernes indtryk af den politiske virkelighed. De borgerlige partier havde det største beløb på 79 millioner kr. Ti procent heraf kom fra pengeklubben "Finanssektorens forening til støtte af et sundt og konkurrencedygtigt erhvervsliv".

Men i de fire år der går imellem folketingsvalgene, spandes der flere penge hvert år på propaganda, for at gennemføre neoliberalismen, end landet bruger på f.eks. folkekirken. Dette sker gennem konsulentvirksomheder, de neoliberale lobbyister, erhvervslivets pengeklubber som korrupperer de politiske partier, landbrugslobbyen og de fleste af 51 tænketanke.

Korruption er magtmisbrug. Statsministeren fatter simpelt hen ikke hvad korruption er, han tror at det er normalt at virksomhederne betaler for hans private cirkus. Den øvre middelklasse får

massive skattelettelser og forfremmelser for at promovere mere ulighed. Nu er udgifterne til ledelse og administration eksploderet. Dette er en bevidst strategi. På samme måde som DF belønnes af blå blok for at stemme sociale nedskæringer igennem; de får udlændingestramninger for det, ligeledes giver overklassen de regeringsbærende partier rigeligt med penge for at skabe større ulighed.

Europarådets fattigdomspagt

Kapitel 16

Europarådets fattigdomspagt.....	146
EU og finanspagten.....	147
Budgetlofter i kommuner og regioner.....	147
Fattigdommen i EU.....	148

EU og finanspagten

I årtier har politikerne nu arbejdet på overtid for at skabe fattigdom. Den voksende ulighed har til formål at føre til flere job til lavere løn, flere penge til virksomhederne, og færre til de fattige, Dansk Arbejdsgiverforening fryder sig over samarbejdet med politikerne.

Hvorfor siger politikerne ikke bare sandheden: Man ønsker at skabe fattigdom! Er det så svært at indrømme? Det er på tide at sige tingene som de er: "Vi vil have fattigdom, fordi pengene skal overføres til dem højere oppe i hierarkiet. Vi skaber fattigdom, fordi vi kan". Her er den store fattigdomsplan: Reformerne af efterløn, fleksjob og førtidspension og dagpenge er alle indført på baggrund af henstillinger fra EU.

I 2010 blev EU-Kommissionen og Rådet af stats- og regeringschefer enige om en række konkrete nedskæringer. På den baggrund vedtog den daværende VK-regering med stemmer fra Dansk Folkeparti den såkaldte genopretningspakke i juni 2010, som dagpengereformen var en del af.

Da regeringen i 2011 og 2012 gennemførte nedskæringerne af efterløn samt fleksjob og førtidspension, skete det også på baggrund af henstillinger fra Kommissionen og Europarådet.

Budgetlofter i kommuner og regioner

EU Kommissionen og Europarådet indførte budgetlofter i kommuner og regioner

Kommissionen henstiller til Danmark om i 2011-2012 at implementere nedskæringerne af efterlønsordningen, ved at gennemføre en nedskæring af førtidspensionen og ved i højere grad at målrette tilskudsordninger og fleksjobordningen mod de mest sårbare grupper. De anbefalede også indførelsen af budgetlofter i kommuner og regioner, som handler om Finanspagten.

EU's stats- og regeringschefer vedtog i 2011 Finanspagten. I 2012 valgte et flertal i Folketinget at slutte Danmark til Finanspagten uden en forudgående folkeafstemning. Finanspagten betyder, at politikerne i Folketinget har et meget snævert spektrum af værktøjer i den økonomiske politik, og at de ikke for eksempel kan vælge at lave investeringer i velfærden eller offentlig infrastruktur for at sætte gang i hjulene i en tid med høj arbejdsløshed.

Udgiftsloftet lægger stramme rammer for, hvor mange penge der er til den kommunale, regionale og statslige velfærd, selvom udgifterne stiger. Truslen om økonomiske sanktioner lægger samtidig et voldsomt pres på kommunerne om ikke at bruge for mange penge til det sociale. Link til den store

plan: "Fakta, sådan påvirker EU velfærden".

Sådan påvirker EU velfærden

I forbindelse med Brexit er det kommet frem at der er 19.000 love som skal evalueres og omdannes til britiske love. Ethvert land i EU har altså 19.000 love hvorved EU bestemmer. Det er noget som medierne har glemt at fortælle befolkningen. De love som skaber fattigdom i landene, kommer oprindeligt fra EU. I EU er der en fjerdedel som er på vippen til fattigdom, men det er ikke noget som bekymrer Kommissærerne. Herhjemme er det de danske neolibérale som har implementeret fattiglovene, og det har de gjort med åben pande.

EU, liberalisme og sociale nedskæringer er nu uløseligt knyttet sammen, der er ikke - og der vil ikke fremover komme en anden vej - EU forsvinder før Danmark, det hedder overlevelsesinstinkt.

Fortæl EU-politikere at virkeligheden herhjemme er massive velfærdsnedskæringer, social fornedrelse og ydmygende kontrol, bunden er drænet for penge og Skat og andre sociale institutioner er mere end halverede.

Fattigdommen i EU

Eurostat: De senest tal om fattigdom i EU - 23,5% af EU borgerne. Samtidigt siger Eurostat at tallene er på 16,7% af borgerne i Danmark.

Alle ved efterhånden at der er noget hamrende galt. Måske er på tide at emigrere, flyttekasserne er pakkede. Næste stop Island.

Der er en giftig symbiose mellem de rige danske politikeres fattigdomsskabelse og unionens entreprenører. En fjerdedel af EU's borgere er fattige, men bekymrer det kommissssssærerne? Centraliseringerne af beslutningsprocesserne efterlader det enkelte menneske med kun begrænset indflydelse på egen hverdag.

Millionærerne har trukket stigen op, og forladt ideen om den skandinaviske samfundsmodel. Kun erhvervsfolket er nu rigtige borgere, og indflydelse er forbeholdt dem med formue. Vi skal afsløre den mørke underliggende årsag til at borgerindflydelse og demokrati aldrig har været målet.

Det er det repræsentative demokrati som skaber fattigdom og ulighed, men demokratiet burde stå for en bedre vej. Mange foretrækker at lade som om det ikke sker, men fattigdom er det nye normale, og det er utilgiveligt. Allerede er der flere hjemløse kvinder, fattige enlige mødre, indvandrere uden retsstilling, børnefattigdom og ældre uden hjælp.

Mennesket er reduceret til uværdighed og dømt værdiløst i sig selv ved aktiveringsindustri-

en, pengene drænes i bunden af samfundet og flyttes længere op. Vi ser mørkelægning af lovprocesserne og færre menneskerettigheder, mere tvang, ulighed og mindre demokrati. Hvis ikke vi på demokratisk vej kan bremse den stigende ulighed og fjerne fattigdommen, hvad skal vi så fortælle de yderliggående?

Fattigdom behøver ikke at blive et permanent del af Skandinavien. Det er på tide at deklarerer krig imod fattigdommen, i stedet for den evige jagt på de fattige. Fattigdommen er skabt ved lov, og kan udryddes af folketingsmedlemmerne.

Hvis du er journalist, så tænk over om det du laver i øjeblikket er vigtigere end bekæmpelsen af den stigende ulighed. Ønsker du mere tvang, mørkelægning og færre menneskerettigheder? Er der tilsyneladende et flertal som går ind for at skabe mere ulighed?

Når aktiekurserne falder, hvad har jeg så at tabe? Nada, ikke en krone. Når huspriserne igen halveres og millionærerne bliver insolvente, efter den næste finanskrisen som alle ved kommer, sidder jeg så og græder? Når unionen falder, og Danmark er på vej i samme retning som Polen og Ungarn, da fælder jeg en tåre, men kun fordi perspektivet er skræmmende, fordi at fundamentet så er lagt til den næste udryddelse.

Det er højrefløjens fortælling som danner parlamentarisk grundlag for mere fattigdom, og det bringer os ud på et meget mere farligt spor, som vi ikke ønsker at gå. Jagten på rigdom var eneste tilladte filosofi, og snart ser vi Unionens sidste krampetrækninger. Set fra underklassen var unionen bare endnu et ulighedsskabende monster.

Klimaforandringerne

Kapitel 17

Klimaforandringerne.....	150
Vi vælger at bekæmpe klimaforandringerne.....	151
The Summer of Climate Change.....	153
Det store klimagennembrud.....	153
Vi må aldrig undervurdere magtkoncentrationen.....	154
EAT Stockholm Forum 2017.....	154
Professor Kevin Anderson.....	155
Klima-eskapisme koster mest i det lange løb.....	155
Hvorfor kvotekonger og landbrugslobby.....	156
Tyskland hører til den største magtgruppe i EU.....	156
Magten til at modsætte sig samfundsforandringerne.....	157
CO2-udledningen sætter rekord.....	157
Når det politiske klima igen er normaliseret.....	158
Fundamentale ændringer.....	158
Flertallet af politikerne havde kun et emne - vækst.....	158
Emnet fattigdom slipper ikke igennem mediemuren.....	159
Halvfems store selskaber truer klimabalancen.....	160

Vi vælger at bekæmpe klimaforandringerne

Lettere omskrivning af Kennedy's tale 25. maj, 1961: We choose to go to the Moon!

Vi vælger at bekæmpe klimaforandringerne. Følgende tiltag skal gennemføres før de næste tre årtier er udløbet: Vi vælger at udvikle en ny type bæredygtig transportbil, og en ny ikke forurenende skibstype. Vi vælger at ombygge bygningerne for at spare på energien, og vi vælger at foretage en omlægning af landbruget, for at formindske dets store CO₂-udledninger. Vi vil endvidere fjerne brugen af kul, olie og gas, så hurtigt det er muligt.

Vi vælger at bekæmpe klimaforandringerne, ikke fordi det er let, men fordi det er nødvendigt for en hel række arters overlevelse, inklusive vores egen; fordi disse mål vil tjene til at organisere og måle det bedste af vores færdigheder, fordi den udfordring er en, som vi er villige til at acceptere, en vi ikke kan udskyde, og en udfordring vi agter at vinde.

Specifikt har vi gjort os det klart, at klimaforandringerne allerede foregår. De forandringer i klimaet, vi nu ser rundt om på hele kloden, og som forårsager dramatiske ændrer i vores livsstil, fortæller, at det allerede er for sent at vende tilbage til hvad der engang var, i det mindste i vores egen levetid.

Siden Paris-aftalen i 2015 er vores utilstrækkelige indsats mod klimaforandringerne blevet kortlagt. Med råd fra klimaeksperter, som har undersøgt problemerne i årtier, har vi forstået, på hvilke områder vi er stærkest og hvor vi ikke er, hvor vi kan lykkes og hvor vi måske ikke kan.

Nu er det tid til at tage de beslutninger som rækker helt frem til år 2030 og 2050 - tid til at spille en klart førende rolle i menneskehedens overlevelse, vi skal gennemføre forandringer, som på mange måder kan være nøglen til vores børns fremtid her på jorden.

Vi tror, at de rige nationer har alle de ressourcer og talenter, der er nødvendige. Men fakta i sagen er, at vi aldrig har taget de nødvendige beslutninger for miljøet, eller hærdet de ressourcer, der kræves til et så stort projekt. Vi har aldrig specificeret mål på lang sigt, for en presserende tidsplan, eller styret vores ressourcer og vores tid, for at sikre deres opfyldelse.

Vi ved at andre store nationer har valgt ikke at bekæmpe klimaforandringerne, og netop derfor må vores indsats forøges. Vi anerkender sandsynligheden for, Paris-aftalens mål ikke vil blive mødt til tiden, men vi er dog ikke desto mindre forpligtet til at gøre disse nye anstrengelser, og til at gå forrest.

For selvom vi ikke kan garantere, at menneskeheden en dag stadigvæk vil eksistere, kan vi garantere, at enhver manglende indsats vil gøre vores mulighed for overlevelse sværere.

Vi tager en risiko ved at omlægge vores produktion og økonomi, men som det fremgår af tidligere tiders præstationer, øger denne risiko vores muligheder for overlevelse, efterhånden som vi gennemfører de enkelte klima delmål. Andre nationer vil blive inspirerede, men det er ikke kun et kapløb. Fremtiden er åbent for alle. Omvendt styres vores iver for at bekæmpe klimaforandringerne ikke af andres manglende indsats. Vi går ind i klimakampen, for uanset hvad menneskeheden må påtage sig, må alle borgere fuldt ud dele denne planet.

Vi beder derfor vores politikere om at tilvejebringe de midler, der er nødvendige for at opfylde de internationale klimamål, ud over de penge, de tidligere har brugt til klimaaktiviteter.

For det første tror vi, at en række rige nationer skal forpligte sig til at opfinde nye transportmidler, inden det næste årti, for at fjerne den forurening og CO2 udledning, som de nuværende transportmidler udleder. Intet andet enkelt projekt i denne periode vil være mere imponerende for menneskeheden, eller mere vigtigt for langtrækkende overlevelse på denne jord; og intet vil være så vanskeligt eller dyrt at udføre. Vi foreslår at fremskynde udviklingen af passende bil- tog- og skibsfartøj. Vi foreslår at udvikle alternative fly, meget bedre end noget som indtil nu er udviklet.

For det andet må landbrugsstøtten omlægges til økologisk og lokal produktion, og en række marker forvandles til skovarealer, som sammen med de skovarealer der allerede er til rådighed, fremskynder optagelse af CO2 udledning. Global Carbon Law kræver at vi skal halvere CO2 udslippet hvert årti. Vi har tre årtier til bl.a. at reducere CO2 udslippet, stoppe med at ødelægge regnskove og biodiversiteten, samt til at forhindre et kollaps af fiskebestanden.

For det tredje vil yderligere forskning få mest muligt ud af vores nuværende vedvarende energiproduktion: Ved at fremskynde brugen af vedvarende energier til verdensomspændende produktionsformer, kan vi fjerne brugen af kul, olie og gas, så hurtigt det er muligt. De rige lande i verden skal være helt kulfri inden år 2035, ikke 2050, hvis vi skal leve op til Parisaftalen.

For det fjerde vil vi anbefale fremskyndelse af de nødvendige tiltag, for at ombygge staters boliger, en energirenovering som mindsker hvor meget energi, som vi i alt forbruger. Privatboligernes energirenovering er særligt vigtig for de klimaformål, som nationer aldrig må overse.

Lad det være klart - og det er et valg, som alle borgere må gøre med dem selv - lad det være klart, at vi beder en række lande om at acceptere et fast engagement i et nyt handlingsforløb, som vil vare i mange år og bære meget store omkostninger. Dette er et valg, som vi skal gøre i dag, og vi er overbevist om, at alle under vejledning af klimaeksperterne vil overveje sagen omhyggeligt.

Det er en vigtig beslutning, som vi tager på vegne af alle mennesker. Men alle som har levet igennem de sidste års forandringer i klimaet, har set betydningen af det som venter os, og ingen kan med sikkerhed forudsige, hvad den ultimative betydning det vil have for bevarelsen af menneskeheden.

Vi mener, vi skal vælge at mennesket som art skal overleve. Men vi tror, at alle på denne planet

bør overveje sagen omhyggeligt, fordi det er en tung byrde, og det giver ingen mening at acceptere, at vi tager en bekræftende stilling med de nye tiltag, medmindre vi er parate til at gøre det arbejdet som er nødvendigt, og bære byrderne for at fuldføre målene. Hvis vi ikke er seriøst forpligtede, skal vi allerede i dag melde klart ud. Både Tyskland, Australien og USA har sagt fra, det er rige nationer med store CO2 udledninger.

Denne beslutning kræver et stort internationalt engagement inden for videnskabelig og teknisk arbejdskraft, materiel og faciliteter og muligheden for at omdirigere dem fra andre vigtige aktiviteter, hvor de allerede er tyndt spredt. Det betyder en grad af dedikation, organisation og disciplin, som ikke altid har karakteriseret vores forskning og udviklingsindsats.

Medmindre enhver borger, videnskabsmand, ingeniør, servicemand, tekniker, entreprenør og politiker giver sit personlige løfte om, at nationerne vil bevæge sig fremad med fuld forståelse for, at vi som art står på en skillevej, og er tvunget til at vælge, så når vi ikke Paris-aftalen ved år 2050.

Som rige nationer erkender vi vores alt for store udledning af CO2, og højt energiforbrug på boligområdet. Søfartsnationer har en særlig forpligtelse til at udvikle en ny skibstype. Landbrugsnationer må erkende deres andel i de store udledning af CO2 ved produktion og eksport af kødprodukter. Endvidere er vi nødt til at erkende at den globale turisme med fly er en af de store klimasyndere.

The Summer of Climate Change

Denne sommer 2018 må med rette kaldes "The Summer of Climate Change". Budskabet om hvor store forandringer vi har foran os, er nået ud til en bredere befolkning. Vi oplever allerede nu på egen krop, at små ændringer i temperaturen, kan føre til store skift i klima og vejr. Klimaforandringerne vil påvirke varmeværker og transportsystemer, vores vandforsyninger, landbruget, det naturlige miljø og i sidste ende vores sundhed. I denne sommer vil 4 måneders konstant hede bølge give 250 flere dødsfald blandt især ældre, børn eller kroniske syge.

De stigende koncentrationer af drivhusgasser i atmosfæren medfører alvorlige varmebølger og tørke, ændringer i nedbør og kraftig regn, og i flere oversvømmelser, iskapper smelter og havniveauet stiger, oceanerne bliver varmere og surere. Indlandsisen i Grønland står allerede ikke til at rede. Hvordan vil Danmarks landkort se ud ved en vandstigning på 1 meter? Lad os få et interaktivt danmarkskort, hvor man kan variere havniveauet.

Det store klimagennembrud

I 2017-18 skete det store gennembrud mht. at få klimaforandringerne ud i mainstream medierne. Ekspertterne har ellers i årtier forgæves forsøgt at bringe budskabet ud i aviserne og TV.

De unge – dem med mest at tabe – trænger til en stemme, så de kan påvirke deres egen fremtid. Er du en af dem som er ramt af nedskæringerne, så husk af tage vennerne med til folketingsvalget, det er den måde man skaber et demokrati, der er brug for hver en stemme og hver en indsats for at gøre en forskel.

Gå med, forrest i en gamechanging demokratiserende process ude på de sociale medier - vær med på en fundamental omlægning af politikken i Danmark - for at nedsætte aktiviteten og forbruget generelt; der skal simpelthen et massivt antal nye politikere til i Folketinget for at redde kloden.

Vi må aldrig undervurdere magtkoncentrationen

To tredjedele af den danske formue ejes i dag af personer over 60 år, de er mere interesserede i formuepleje, end i klimaforandringerne. Finansvæsenet, landbruget, Mærsk-olie, bilproducenterne, de neoliberale politikere og aktionærene generelt - vægter deres egne penge højere end planetens ve og vel. Det som ikke er belyst er at formuerne og derved magten herhjemme er koncentreret hos de 45 % af befolkningen. Vi må aldrig undervurdere magtkoncentrationen.

Venstrefløjens magt og og derved valgmuligheder ligger i en mobilisering af befolkningen. Spørgsmålet er så, hvordan man skal komme hen til et nyt og bedre samarbejde. Lad os få en samlet online linksamling til miljøorganisationen NOAH, Greenpeace, Friends of the Earth, klimaaktivister, miljølobbyister, miljøartikler m.fl.

Det kommende valg, og det næste igen, skal give et jordskredssejr til klimapolitikken, ellers er det for sent. Alligevel rammer vi over de 2 grader som nævnes i Paris-aftalen, idet klimaforandringerne allerede er her. Det handler om magten til at bestemme hvilken retning Danmark skal gå frem til 2050, om Paris-aftalen som en række af de rigeste lande inkl. Danmark har svigtet, men mest af alt om det kaos som klimaforandringerne beviseligt vil afstedkomme.

EAT Stockholm Forum 2017

I Sverige har man organiseret en seriøs offentlig debat omkring klimaforandringerne. EAT Stockholm Forum 2017, som det svenske UR Samtiden har sendt fra.

[EAT Stockholm Food Forum 2017](#)

"Global Carbon Law kræver at vi skal halvere CO2 udslippet hvert årti. Vi har tre årtier til bl.a. at reducere CO2 udslippet, stoppe med at ødelægge regnskove og biodiversiteten - vi får vores mad fra kun 12 planter og 5 dyrearter - samt til at forhindre et kollaps af fiskebestanden".

Klimaforandringerne forudsætter en miljø-og socioøkonomiske omstilling som respekterer plane-

tens cirkulære økonomi; "Vi har en 66 % chance for at klare den nødvendige omlægning ved år 2030, for at klare Paris aftalen - men kun hvis vi implementerede alle de forslag som i øjeblikket er kendte. Denne omlægning - ved år 2030 - er blot delmål henimod 2050, for at opnå en holdbar udvikling for miljøet".

Vi må spise langt mindre kød, i Danmark spiser vi kun 10 % af hvad vi producerer, eksporten af kød medfører udslip af CO2 ved transport. I januar 2018 lød det herhjemme således: Lad os udenom regeringen samle de vigtigste eksperter indenfor klima- og miljøområdet: Grøn Klima og Miljø Forum 2018. Der skal en massiv oplysningskampagne til før befolkningen indser hvad der er nødvendigt. Vi vil aldrig nogensinde stille os tilfredse, før det har reddet planeten fra klimakatastrofen.

Professor Kevin Anderson

Professor Kevin Anderson, Deadline, 25. april 2018:

"Hvis vi skal leve op til Parisaftalen, må de rige lande i verden såsom Danmark være helt kulfri inden år 2035, ikke 2050".

"CO2 udledningen: Danmark er ikke et foregangsland. Intet industriland er foregangsland på klimaforandringer. De har alle for høje udledninger i forhold til Parisaftalen. Selv med den tyndeste fortolkning ligger alle industrilande, også Danmark, under målet. Udledningen per indbygger er 50 % højere end i Sverige, som også ligger for højt".

"Det er fanatisk at antage, at vi kan leve med 4 graders opvarmning og al den kaos, det bringer med sig. Det fanatiske er at fortsætte som hidtil. Det er den norm, som en mindre elite, hvilket vi jo er, har etableret".

"Fly er en meget stor udledningskilde, jeg flyver ikke, dem der er ægte bange for klimaforandringer burde vise, at vi kan leve i et moderne samfund uden et stort CO2-fodaftryk".

Klima-eskapisme koster mest i det lange løb

Bjørn Lomborg stod om nogen herhjemme for udsættelse af klimaindsatsen med frasen "Det skal kunne betale sig at ...", hele kloden betaler nu prisen. Regeringen betalte ham over 100 millioner for at forhale klimadebatten, i dag har de 25 spindoktorer til at vildlede befolkningen, og journalisterne tænker - at det er normalt! Se dokumentaren "Merchants of Doubt" hvis du vil forstå hvordan regeringen manipulerer.

[YouTube Merchants of Doubt](#)

Arvtageren er Cepas som regeringen har indsat i de såkaldte "Vismænd", måske skal man sagsøge

Cepos for den stigende fattigdom her i landet. Venstres politik er at alle sociale institutioner skal gennemtvinges systematisk New Public Management baseret tidskrævende dokumentation, grænseoverskridende social kontrol, samt dræbende reduktioner i velfærden. Desværre er det ofte de samme politiske partier som er gennemgående klima- og fattigdomsbenægttere.

Hvorfor kvotekonger og landbrugslobby

Hvorfor Kvotekonger og landbrugslobby? Hvorfor alt det løgn og bedrag?

Regeringen havde ingen ønsker om at klima-gennembruddet skete. Energi-, forsynings- og klimaminister Lars Christian Lilleholt var mere erhvervslivets lobbyist med de skjulte dagsordener, der ansatte en anonym pengeindsamler, som ikke har nogen visioner for fremtiden og de menneskeskabte klimaforandringer. Det virker som om at hvis en minister tager en form og har en synlig plan for hvad der skal til for at redde planeten, gør vedkommende sig sårbar overfor angreb. I stedet for former embedsmanden sig efter omgivelserne: Den bedste måde at beskytte embedet på, er ved at være anonym, samt flydende og formløs som vand.

Det er de samme politikere som siden 2015 og efter Parisaftalen, har bildt os ind, at målet er en temperaturstigning på 1,5 grader. Sandheden er at politikerne i Danmark sigter efter en stigning i temperaturen på 3,7 grader. Der skal en enorm omlægning til hvis Parisaftalen skal overholdes, hellere ofre kloden end taburetterne. Regeringsmagten herhjemme fordeles mellem Venstre og Socialdemokraterne. Begge partiers vælgere har formuer de skal bevogte. Aktiekurserne skal plejes, dette har højeste prioritet. Venstre hældte grøn maling over hele partiet da de først havde lugtet lunt, spin og udenomssnak, løgn og bedrag.

Finansvæsenet ejer store dele af landbruget, og de skriver selv lovene via to ministre og lobbyorganisation. Det er vigtigere at landbruget sprøjter med pesticider end at sælge økologisk. Vi spiser kun 10 % af det kød som vi producerer, resten eksporteres med transport og derfor stor forurening. Finansvæsenet sørger for at politikerne får lukrative lån, så de ikke behøver at røre deres egen løn. En fjerdedel af politikerne fortsætter som lobbyister, når de forlader embedet.

Tyskland hører til den største magtgruppe i EU

Tyskland styrer benhårdt imod mere vækst og flere sociale nedskæringer, på trods af klimaforandringerne og EU's 128 millioner fattige. Vi er underlagt et neoliberalt system som overordnet skaber øget ulighed i de fleste lande.

De mennesker som har store beløb gemt væk, må træffe deres valg, angående hvor mange penge de vil betale, for at undgå de allerværste forudsigelser. USA og Tyskland har magtfulde hovedrige

mennesker, som ikke ønsker at deltage, og de har fået landenes regeringer med på, at landene ikke længere deltager i Paris-aftalen.

Skal vi redde planeten, skal vi bruge 22 % af privatformuerne, globalt set. Alle vil nok sige at planeten er det værd. Men vil dem som har penge på kistebunden hoste op?

Hvad med dem som sidder ovenpå kisten - finansvæsenet - har de styrke og mod til at styre verden igennem den storm som skabes? Har vi brug for en kaospilot, en konservativ eller en madman? Det sidste vi ønsker er flere løgne, og dem i toppen har vidst hvordan det står til med klimaet i årtier.

Magten til at modsætte sig samfundsforandringerne

Hvem har ellers magten til at modsætte sig samfundsforandringerne?

CentrumHøjre sidder på hele formuen i Danmark, de stemmer på S, R, V, K, LA og DF, de går ind for konkurrence samfundet, og erhvervslivet tænker kun på at berige sig selv; mere vækst og flere penge. Men mere vækst medfører mere CO2 udledning.

Regeringen støtter kun den politik der er til gavn for virksomhederne, og erhvervslivet pumper i øjeblikket den ene artikel ud efter den anden om deres egne grønne fortræffelighed, samtidigt omfavner Statsministeren kærligt hele planeten - i verdenspressen - er der nogen som ikke fældede en tåre? Sandheden er at erhvervslivet kun rykker, hvis det kan betale sig - hvis det gavner deres egne pengepung. Regeringens motto synes at være: Det skal kunne betale sig, at køre planeten i sæk.

Folketinget har i alle årene pumpet mere og mere CO2 ud via falske regnskaber, ved køb af såkaldte CO2 kvoter, dette afslørede i 2015. Landbruget producerer og eksporterer nu 9 gange så meget som vi behøver af mad, loyalitet med finanssektoren som praktisk talt ejer landbruget er vigtigere end at redde planeten, vi oplever gensidige vennetjenester og hemmelighedskræmmeri.

CO2-udledningen sætter rekord

December 2018: Den fornyede globale vækst driver CO2-udledningen til faretruende højder. 2018 slutter således med den største vækst i de globale udledninger i årevis. Væksten i det globale energibehov løber fra indsatsen for CO2-reduktionen. Global Carbon Budget 2018.

[Global Carbon Budget 2018](#)

FN: Global opvarmning sker langt hurtigere end de indgreb, der skal bremse den. Klimaambitionerne skal mere end tredobles.

Når det politiske klima igen er normaliseret

Med klimaforandringerne er det vigtigere end nogensinde før at gøre en indsats. Det er en god idé - udenom regeringen og erhvervslivet - at samle de mennesker som er imod svækkelserne og nedlæggelserne af de institutioner som er essentielle for samfundet. Der er netop en række gode kræfter i samfundet, som i første omgang kan beskrive for befolkningen hvordan det står til, og forhåbentligt fremover starte forfra, når det politiske klima igen er normaliseret. Opret en fælles tænketank, en forening eller hvad der skal til, find et navn.

"Vi skal arbejde for at skabe et kraftcenter, der har visioner, faglig indsigt og politiske muskler til for alvor at sætte gang i omstillingen af alle sider af samfundslivet".

Fundamentale ændringer

Vi er nødt til at opremse de fundamentale ændringer som er nødvendige, for at vi kan redde ikke bare os selv, men hele biodiversiteten, koralrevene, bierne etc. For en lang række arters vedkommende er det allerede for sent, og eksperter indrømmer da også at 2-4 graders stigning i CO₂ er lig med klimakaos.

Danmarks udledning af CO₂ sammenlagt, medregnet import, eksport, luftfart og skibsfart, skal med i det samlede klimaregnskab. Transport alene står for 30 % af CO₂-udledningen. Lad os drøfte de enorme samfundsforandringer, som er en forudsætning for at redde biodiversiteten, inkl. os selv.

De 58 % som har eget hus, skal investere i energibesparelser, bl.a. isolering af boligen, fordi 40 procent af det samlede energiforbrug sker i bygningerne. Husejerne skal spare på energien, i stedet for at rejse med fly, som er en meget stor udledningskilde mht. CO₂. Vi skal have mere energieffektive offentlige bygninger og virksomheders energispareindsats skal der lovgives om, ellers sker der ingenting.

Vi må spise langt mindre kød, i Danmark spiser vi kun 10 % af hvad vi producerer, eksporten af kød medfører udslip af CO₂ ved transport. Med andre ord skal landbruget igennem en kæmpe omlægning. Finansvæsenet ejer store dele af landbruget via lån og derved gæld. 60.000 containerskibe sejler konstant på hele kloden, og bilerne er endnu ikke nævnt.

Flertallet af politikerne havde kun et emne - vækst

Efteråret 2018: Klimabenægterne har bragt os hertil. Vi står i dag i en situation som kalder på drastiske ændringer på vores livsstil, og dette gælder globalt set.

Indtil for få måneder siden var der konsensus på Christiansborg om at der var masser af tid, flertallet af politikerne havde kun et emne; vækst. De massive pengebeløb som var akkumuleret hos de 45 % af befolkningen skulle blive dér; i lommerne på de formuende.

De sidste 20 år har politikerne ovenikøbet ført en politik, som systematisk fjernede pengene væk fra de 15 % af de fattigste, samt fjernet den sociale sikkerhed som var vigtig for de nedre 40 % af befolkningen, hvis de blev arbejdsløse, f.eks. blev ramt af en social begivenhed.

Måske er det den kolossale varmebølge som har ændret danskernes syn på klimaforandringerne. Politikerne har tilsyneladende sadlet om. Hvad der er endnu vigtigere: Emnet klimaforandringer er slået igennem på landets TV og vigtigste medier.

Så langt så godt. Men der er et emne som ikke er slået igennem mediemuren: Børnefattigdommen

Min personlige mening er dystre; Der sidder nogle meningsdannere som selv er formuende og som ikke ønsker at slippe slanterne. De har ikke ønsket at de 2 emner, klimaforandringer og ulighed, skulle slå igennem medierne, og de har magt til at lægge låg på, lige indtil for få måneder siden.

Emnet fattigdom slipper ikke igennem mediemuren

Fattigdom er stadigvæk et emne som ikke slipper igennem muren, ud til den brede befolkning.

Omfordeling koster. At fjerne den værste ulighed, kræver at en del af formuerne flyttes til den del af befolkningen, som ikke kan arbejde. At redde planeten koster. Der er en estimering som siger at der skal bruges 90.000 milliarder kr. til grøn omstilling, globalt set.

Det har kun været venstrefløjen som har taget de livsvigtige emner alvorligt, og de landsdækkende medier har gjort hvad de kunne for at venstrefløjen ikke kunne komme ud med budskabet. Og som sagt; dem som sidder på medierne har gjort hvad de kunne for at undertrykke fakta.

Situationen lige nu er, at emnet klimaforandringer er slået igennem hos medierne, men uligheden og fattigdommen ønsker de politiske partier ikke skal blive et emne ved det kommende valg.

Og så kommer vi til det emne som 80 % af politikerne ønsker skal stå øverst på alle aviser: Indvandringen. Hvis bare alle medier og den samlede befolkning taler om emnet indvandring, kan folketingsmedlemmerne bruge deres tid på at skære ned i bunden af samfundet, og arbejde på vækst til toppen. Formuerne kan øges, og alt er tilsyneladende godt i andedammen. Bortset fra at vækst medfører øget CO2 udledning.

Den holder bare ikke længere: omkring 22 % af privatformuen skal bruges til at redde kloden fra klimaforandringerne, globalt set, det haster, og samtidigt skal vi fjerne den fattigdom som politiker-

ne har skabt de sidste 20 år.

Medmindre klimaforbærgerne får magten igen ved det kommende valg, og fattigdomsforbærgerne får fastholdt deres jerngreb om TV og de største aviser, og medmindre de sociale modstandsbevægelser for alvor slår igennem, og får gjort fattigdommen til et hovedemne, er det "Business as usual".

De rige har brugt milliarder på klimaforbærgelse, lobby og ulighedspropaganda. De fattige har kun én stemme, men så er der de sociale medier. Det er på tide at venstrefløjen forener sig, og tager den røde førertrøje på. Nogen skal jo redde planeten.

Halvfems store selskaber truer klimabalancen

90 store selskaber har udledt to tredjedele af verdens drivhusgasser. "Ansaret for de emissioner, der truer verdens klimabalancen, kan snævreres ind til en forholdsvis lille gruppe store virksomheder. Blandt de 90 selskaber, der har udledt størstedelen af drivhusgasserne, finder man olieselskaber som Chevron, ExxonMobil, BP og Shell".

"Ikke så overraskende viser det sig, at langt størstedelen af dem er beskæftiget med producere olie, gas eller kul. Det fremgår af analysen, som i sin helhed publiceres i et kommende nummer af tidsskriftet Climatic Change".

"Halvdelen af de anslåede emissioner er netop produceret inden for de seneste 25 år, dvs. efter at den erkendelse blev accepteret, at stigende udledning af drivhusgasser fra afbrænding af kul og olie kan forårsage farlige klimaændringer".

"Men ser vi på toppen af de vigtigste beslutningstagere – de administrerende direktører og diverse ministre for kul og olie – er der ikke flere personer involveret, end at de alle kan sidde i en Greyhound-bus eller to".

[90 store selskaber udledt to tredjedele verdens drivhusgasser](#)

Den globale kamp om ressourcerne

Kapitel 18

Den globale kamp om ressourcerne.....	161
Målet var at udrydde fattigdommen i verden.....	162
Er det krigene som skal skabe fred?.....	163
Fred i Danmark.....	164
Kriser i Somalia, Yemen, Sydsudan og Nigeria.....	165
Den værste humanitære krise siden 1945.....	165
Udlicitering af tortur.....	166
Danmarks stigende andel af Natos budget.....	167
En diskussion om terror.....	168
Den sidste bombe er kastet.....	168

Målet var at udrydde fattigdommen i verden

DR Tekst TV 20. januar 2019: Stor global ulighed

Mens verdens 2000 rigeste personer blev 12 procent rigere i 2018, faldt formuen hos den fattigste halvdel af jordens befolkning med 11 procent. Det viser en ny rapport fra udviklingsorganisationen Oxfam Ibis.

Rapporten kommer i forlængelse med, at ledere fra hele verden mødes i denne uge ved det årlige World Economic Forum, der afholdes i Davos i Schweiz. I rapporten skriver Oxfam Ibis, **at 26 personer i dag ejer det samme som jordens fattigste halvdel af befolkningen.**

Bemærk at Oxfam har ændret sin måde at beregne på, hvorfor tidligere tal om at fem mennesker ejede det samme som jordens fattigste halvdel af befolkningen er opdateret. Tallene viser stadigvæk at meget få af de rige skraber mere og mere til sig.

Hvis vi går 2 generationer tilbage, var målet at yde mindst 1,0 procent af bruttonationalindkomst i udviklingsbistand. Dette var blot et delmål, det endelige mål var naturligvis at udrydde fattigdommen i verden.

Siden er ambitionerne gået nedad, senest har regeringen sagt at de vil bevillige 0,7 procent af BNP. Reaganismen og Thatcherismen kom og minimalstaten blev den nye Magtelites mål, ulighed skulle der skabes.

Danmarks mål er nu 0.7% af BNP og yderligere nedskæringer er bebudet, anført af DF, for at øge uligheden, her i Danmark og i verden. Fattigdommen kunne vi udrydde hvis vi ville, måske nogle af konflikterne også ville forsvinde derved? Danmark har halveret det antal lande som modtager bistand. Det er sørgeligt at befolkningen bliver udsat for så megen spin. Hvad ville der egentligt ske hvis journalisterne fortalte sandheden i stedet for? Ville de ødelægge deres egen karriere?

I 2008 bevirkede de sindssyge spekulationer finanskrisen, og de fattige i verden gik fra at være 800 millioner til 1.4 mia. mennesker, men de fattige havde intet at gøre med de riges kriminelle kasino- og bobleøkonomi. Så hvad skal vi kalde dem som er så dygtige til at manipulere markedet, men som ikke fatter hensigten med lovene og ikke er i stand til at mærke den nød som de skaber, finanssocio-pater? Hvor mange af den type har vi indenfor den danske finansverden?

Der er nu opgjorte 800 millioner underernærede, men op mod 2 milliarder sulter ved skjult fattigdom og 150 millioner børn er i børnearbejde. Mange supermarkeder herhjemme og tøjforretninger tjener styrtende på børnearbejde, men man sørger for at der er flere led imellem udbytte og forretningerne her i landet.

Information.dk: Ville en europæer kunne leve for 13 kroner om dagen? En skelsættende artikel som fremover bør refereres til ved diskussioner omkring global fattigdom, tak for den.

Ville en europæer kunne leve for 13 kroner om dagen?

25 EU-lande starter samarbejde om 17 forsvarsprojekter. "De lover regelmæssigt at øge deres forsvarsbudgetter".

Så starter de! Et effektivt forsvarssamarbejde og en historisk beslutning ville være at bruge pengene på de 30 % af EU's borgere som lever i fattigdom, men i stedet for fodres krigsindustri milliarderne. USA er konstant i krig, USSR var konstant i krig, og om få årtier er det EU's tur. Forsvarsprojekter min bare. Danmark har konstant været i krig i 16 år!

Er det krigene som skal skabe fred?

Enhver krigsforbryder lever med den sære besættelse af ideen om at der skal skabes fred.

Det sidste Bush gjorde før han gik af, var at benåde sig selv og de andre ansvarlige planlægere af krigsforbrydelserne, herunder ophævelse af Genevekonventionen i USA, og oprettelse af torturcentre adskillige steder i verden bl.a. i Polen med overflyvning af dansk luftrum.

Heldigvis er det ikke muligt herhjemme for en statsminister at benåde sig selv. Det er derfor at Magteliten har sat alle sejl ind nu på 16. år at sabotere udredninger og sagsanlæg. En svag medløbende presse og de overvejende af Magteliten ejede medier, har stærkt medvirket til udsættelsen, men sandheden kan ikke skjules, opgøret kommer, der er ingen udløbsdato for krigsforbrydelser.

Det er bidende nødvendigt at forhindre EU i at opbygge en Eurohær, historien har bevist at der altid vil dukke en krigsliderlig galning op som ikke kan styre sig. Jo større magt jo flere krige. EU tilhængerne glemmer at de to superunioner Sovjetunionen og USA konstant var/er i krig, og det er kun fordi EU hæren endnu ikke er bygget op, at den ikke er taget i anvendelse.

Da politikerne først havde smagt blod, var de ude af stand til at styre sig selv og skabte kaos rundt omkring i verden, op imod to millioner mennesker døde og to millioner flygtninge, og de råber bare efter flere lig.

Samarbejde med torturstater, Bush, Rumsfeldt, Rice, Cheney, Powel, torturcentre over hele kloden, ikke en politiker siger fra, ikke en politiker siger undskyld; *Det var mig som var skyld i at dit barn blev bombet ihjel, jeg tager ansvaret og går i fængsel.* Danmarks masse-mordere gemmer sig bag høje mure af sten, beskyttet mod retsforfølgelse af en lille magtelite, som har samlet al magt udenom befolkningen. Flere skizofrene udtalelser om fredsbevarende styrker og aktivistisk udenrigspolitik, mere blod og kaos, forsvar blev til angreb. Magt og menneskeforagt, vi har ret til at dræbe!

Det var forbudt danske soldater at slå mennesker ihjel uden for vore grænser, ganske enkelt fordi der ikke fandtes nogen, som kunne skelne mellem godt og ondt, vores krige har tydeligt bevist at sådanne kapaciteter har vi heller ikke i dag. Når små magtmænd kaster lange skygger må mennesket krybe i skjul. Flere drab, flere bomber, flere fly, mindre flygtningehjælp, Danmark er blevet et sort/blodrødt land. På blot 15 år er det lykkedes politikerne at kaste alt det bort som var værd at bevare. Når man ser et dansk flag kan man kun tænke på politikernes syge hadpolitik.

Er det mere end 40.000 mia. som man i nyere tid har brugt på krig? Hvordan ville verden se ud hvis man havde brugt de penge på udviklingsbistand? Vi var den første generation som kunne have udryddet fattigdommen, men valgte krig i stedet for. Mere krig avler mere vold, i kølevandet på Irak krigen fik vi IS.

Krig er en forlængelse af politikernes krav om mere ulighed, USA er vor tids romerrige, konstant i krig, nu er Danmark blot en vasalstat.

Før hver ny krig sendes en massiv propaganda ud, al modstand bliver banket ned, dem som ikke er enige med USA bliver tromlet ned. I Afghanistan førte USSR krig i årtier, men fandt ud af at det ikke var muligt at vinde, så kom USA og måtte gøre samme erfaring. 11. september medførte et ufatteligt hævntogt, i bytte for de ca. 3300 døde, krævede USA omkring 2 millioner døde, og skabte derved massiv kaos, og blev en terrorstat med torturlejre rundt omkring i verden. Lad være med at snakke om humanitære indsatser, stop løgnene.

Fred i Danmark

Politikerne har brug for, at det ikke debatteres for frit i offentligheden

179 mennesker er sat til at regere landet, men har tilsyneladende en leg kørende med at henholde hinanden i mørket angående - for demokratiet - vitale informationer, og som med tiden tænker at dette er normalt.

For at få fred i Danmark og undgå at vi konstant er i krig, er vi nødt til at tage ansvaret og opgøret med krigsforbrydelserne.

Et land i krig kan ikke blive et land i balance, Danmark har været med til at skabe 2 millioner flygtninge ved de krige vi har deltaget i. Det er på tide at sadle om og tage opgøret med krigsindsatsen og krigsforbryderne.

Nøje planlagte krige førte herhjemme bl.a. til at De Konservative (C) ramte bundgrænsen, det var for deres skyld at V nedlagte Irak-kommissionen. Opgøret kan ikke udsættes for evigt, der er ingen

forældelsesfrist ved krigsforbrydelser.

De nuværende folketingsmedlemmer har i deres underlige kombination af kynisme og naivitet stået i lære hos Englands Tony Blair og nøje studeret hans selvbiografi, og der er ingen kontakt med jorden under deres fødder. Mørkelægningsloven er et uhyggeligt værktøj til at skjule et stigende antal ulovligheder som regeringer herhjemme skaber.

De sociale medier må tage sig sammen og skabe en dedikeret, tæt forbundet anti-propagandaenhed. Pressen gør ikke længere sit arbejde, de "smutter sten henover overfladen". Offentligheden må bakke enheden op, lige meget hvad, målet: krigsforbrydere kommer altid i fængsel.

Vi skal sikre os at Danmark til enhver tid »utvivlsomt« vil støtte et kommende civilt freds- og gennemsigtighedsråd, således at vi fremover sikrer os at »hypotetiske spekulationer« om danske krigsforbrydelser ikke giver nogen mening.

Fordi krigens ledere valgte at manipulere sig frem til deres mål i stedet for at turde udsætte sig for demokratisk debat og faglige vurderinger, blev deres krigsforberedelse heller ikke tryktestet af de samfundsmekanismer, vi har indført til den slags. De gjorde alt for at undgå, at nogen skulle udfordre og kvalificere denne antagelse, med ufatteligt mange menneskers død til følge.

Kriser i Somalia, Yemen, Sydsudan og Nigeria

Det er på tide at Danmark stopper med krigsførelsen og i stedet bruger pengene på fattigdomsbekæmpelse. Der er kriser i Somalia, Yemen, Sydsudan og det nordøstlige Nigeria, fire konflikter og historisk tørke har skabt den værste humanitære krise siden 1945.

"Hver for sig er de fire kriser i Somalia, Yemen, Sydsudan og det nordøstlige Nigeria ikke overraskende. Men tilsammen har de skabt den værste humanitære krise siden 1945. Én ting forbinder fødevarekriserne i Yemen, Sydsudan, Somalia og Nigeria: konflikt.

Den værste humanitære krise siden 1945

27 millioner mennesker lider af hungersnød eller er på grænsen til at sulte. Det internationale nødhjælpssamfund er også i knæ og mangler 215 millioner amerikanske dollars til nødhjælp". Fire konflikter og historisk tørke har skabt den værste krise siden 1945.

[Fire konflikter historisk tørke skabt værste krise siden 1945](#)

Mange lande kaster sig ind i Syrien for at få deres luns af destruktoren. Inderkredsen i koalition-

nen er blandt de største våben-producerende lande i verden, proxy-krige øger produktionen af våben.

Hvert sjette barn i verden lever i konfliktzone

"357 millioner børn lever i konfliktzoner. Det er en stigning på 75 procent siden begyndelsen af 1990'erne. Øget urbanisering, længere løbende konflikter og en stigning i antallet af skoler og hospitaler, der er målrettet angreb, har øget faren for børnene. Tal fra FN viser ifølge rapporten, at flere end 73.000 børn er blevet dræbt eller kvæstet i 25 konflikter siden 2005, da organisationen begyndte at føre statistik.

Den forværrede situation for børn i konfliktramte områder skyldes ifølge Save the Children et øget antal kampe i byer og stigende brug af bomber i tætbefolkede områder. Børn i Mellemøsten er mest tilbøjelige til at bo i en konfliktzone. Det gælder således for to femtedele af alle børn i regionen. Dernæst følger Afrika, hvor 20 procent af alle børn bor i krigshærgede områder".

Udlicitering af tortur

Danmark gik med i krigene i Irak, Afghanistan, Syrien og Libyen. Til gengæld for krigsindsatsen, forsynede de 5 lande i koalitionen Danmark med informationer omkring evt. terrortrusler mod Danmark, det var Danmarks beskyttelses-penge. Den omfattende overvågning som vi lever under, er en del af den aftale; informationer om os alle, flyder frit mellem de 5 lande som er inderkredsen i koalitionen.

Danmark skabte kaos, tortur og elendighed

Men som alle kan tænke sig til, sker der det, når man bomber andre lande sønder og sammen, at befolkningen der protesterer, og derved opstår der flere terrorister end vi standser. Bedst så vi det i Libyen; Danmark gik ind i landet militært og væltede Saddam Hussein. Efter tre måneder forlod vi landet i kaos, vi efterlod to store grupperinger, hvoraf den ene var IS. I kølvandet på Irak-krigens kaos, opstod IS også ud af bl.a. Iraks gamle hær.

Erfaringerne fra Afghanistan, Irak og Libyen viser at vi har skabt langt flere terrorister end vi har stoppet.

Vores "Partners in Crime" USA droppede Geneve-konventionen, da de indledte krigen i Irak. Derefter opbyggede de tortur-centre rundt om på kloden, bl.a. i Polen, i hvilket tilfælde de ikke bare overfløj dansk territorie, men også landede i Danmarks lufthavne med fanger. At Danmark ikke for længst har droppet al samhandel med tortur-staten USA er en forbrydelse i sig selv.

Endvidere skete der det at Danmark udliciterede torturen helt bevidst; danske soldater drog ud i

Irak, side om side med bl.a. den irakiske hær, og når der skulle tages fanger, overlod de danske soldater det til de irakiske soldater at foretage tilfangetagelsen; man udliciterede tortur.

"Principielt er det for overvældende, hvis hvert land i en koalition er særskilt ansvarlig for de krigsfanger, der måtte blive taget - også efter overdragelsen til en fælles krigsfangelejr".

Geneve-konventionen er meget klar på dette punkt. Ikke bare er hvert land ansvarlig for mishandling af krigsfanger, men enhver soldat er også personlig ansvarlig, der er ingen udenom snak mulig her.

Særligt interessant er det også at ikke bare toppen af forsvaret og politikerne har saboteret retsagen, men at retssystemet selv har medvirket til at udsætte sagen som skete i 2004 - i 14 år. England har for længst gjort op med de ansvarlige.

Danmarks stigende andel af Natos budget

Danmarks stigende andel af Natos budget kan nås ved at USA nedrunder

Der er ikke noget som tyder på, at våbenindustriens magt er på vej ned, den har oversvømmet det politiske system med penge til udvalgte politikere. Kravet om større militære budgetter kommer direkte efter topmødet i Davos, Dødens Købmænd og deres lobbyister er godt i gang med at integrere sig i den politiske elite.

Den amerikanske våbenindustri producerer i øjeblikket 38 % af verdens krigsisenkram, våbenmarkedet og det politiske niveau er smeltet sammen. Oprustningen er vokset ud af løgne om politisk hensigt, der trodses af den faktiske udvikling: en stadig stærkere økonomisk og mere magtfuld-kommen elite.

Milliardærerne indenfor våbenindustrien vil have Danmark til at spendere 26 milliarder mere hvert år på militæret, et beløb som svarer til 1/4 af udgifterne til hospitalsvæsenet, men det som vil gøre verden fredeligere er ikke flere våben, men derimod mere ulandsbistand, giv pengene til de fattige.

I alt vurderer Eurostat, at 18 procent af den danske befolkning befinder sig i risikozonen for at ryge ud i fattigdom eller bliver socialt ekskluderet. Ifølge FN lever over to milliarder af verdens befolkning uden adgang til sanitære forhold, mere end 750 millioner mennesker er underernærede, og over 600 millioner har ikke adgang til rent vand.

Der er vigtig og omfattende viden omkring lukningen af Irak-kommissionen, så hør talerne på YouTube, en udsendelse som varer over 3 timer, disse info finder du ikke på DR e.l.

[Youtube: Demonstration IMOD lukningen af Irak-kommissionen](#)

En diskussion om terror

Hvis vi skal have en diskussion om terror, så lad os i det mindste have mod til at diskutere alle aspekter frit, der er ingen sikker vej udenom. Lad ikke angsten for den komplicerede sandhed stå i vejen for en udredning af spørgsmålene, og lad ikke populistisk propaganda danne et falskt billede af, at det er "de fremmede" som vi skal frygte. Danmark har forsøgt at bombe sig til en bedre verden, naturligvis blev situationen kun forværret, det skabte flere flygtninge.

95% af alle terrorister i EU kommer fra et lands egen befolkning, truslen kommer ikke udefra, fokus i medierne er bevidst flyttet over på "de fremmede". De skyldige for denne propaganda er højrefløjen, magtelitens kæledækker in crime.

Lad os tale frit om mordet på det danske velfærdssystem, om medløberne som er de 45 % af de rigeste, om den af politikerne skabte diskriminerende fattigdomsskabelse og den stærkt øgede ulighed. Tillad at medierne taler frit om EU doktriner angående mindre velfærd til bunden af samfundet, baggrunden for det danske Danexit krav.

Der er brug for mere viden, hvilket mørkelægningspolitikere gruer for. Det er muligt at spørgsmålene er lige så fragmenterede som det danske samfund og at sandheden er kompleks og uoverskuelig, men hvem har mest gavn af at diskussionen foregår på baggrund af uvidenhed?

Den sidste bombe er kastet

Hvad skal vi nu finde på, hvem skal vi nu gå i krig med, vi må finde på en ny strategi, vi må finde på flere afledningsmanøvrer, for ellers kommer opgøret med krigsforbryderne.

Den sidste bombe er kastet, de sidste mennesker er dræbt, men der vil gå mange generationer før rædslerne er glemt, før angsten for gengældelse er faldet.

Vi er nødt til at tage det første skridt, ellers vil vores børn aldrig komme til at mærke freden igen, den fred som vi andre kan huske, vi er nødt til at sige nej til krigsmagerne. Fortæl politikerne at alternativet er fred.

Når krigspropagandaen igen kommer tordnende hen over vores land, og al modstand forsøges tromlet ned må vi sige stop, vi må stoppe de journalister som er købt og betalt.

Det går galt hver eneste gang, dette er bevist, men hvad er det som gør at vi ikke vil lære at sige nej over for disse voldshandlinger, denne vedvarende vold.

Hvilke ikke-mennesker er det som sidder bag krigsmaskineriet, lad os få navnene på bordet, hvem

er det som er de centrale bag disse krige, hvem er det som trækker i snorene bag politikerne?